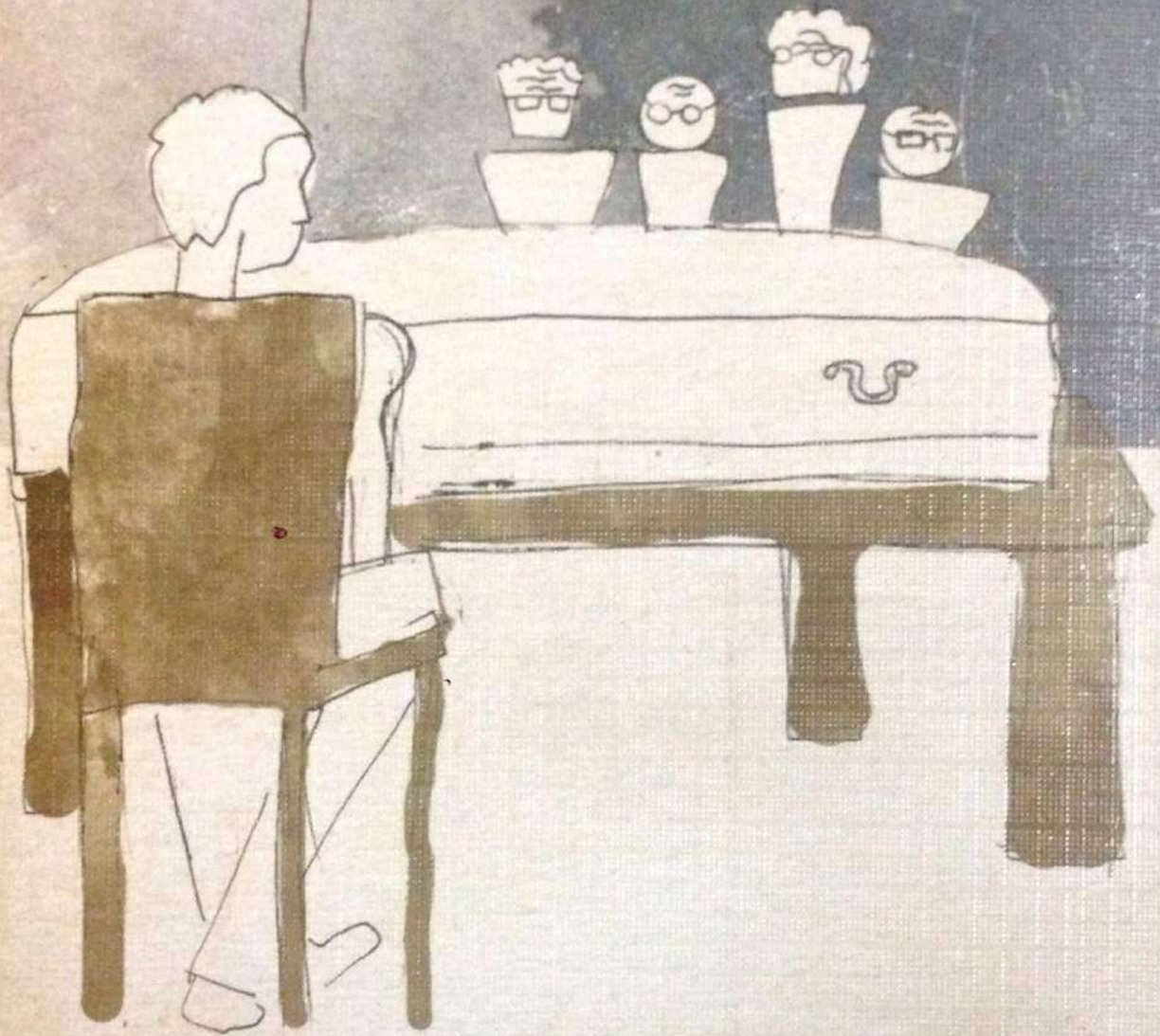

بیگانہ

تہ لبیر کامو

inclined to think that they were greeting me, after their fashion, but it had a queer effect, seeing
all those old fellows grouped round the keeper, solemnly eying me and dandling their heads from
side to side. For a moment I was in judgment on me
a few minutes later one woman sobbed and I couldn't
see her face because of a little choking sob
she had a feeling she would never stop. The others didn't seem to notice. They sat in silence,
rumped in their chairs, staring at the coffin or at their walking sticks or any object just in front of
them, and never took their eyes off it. And still the woman sobbed. I was rather surprised, as I didn't
know who she was. I wanted her to stop crying, but dared not speak to her. After a while the keeper
went toward her and whispered in her ear; but she didn't catch, and went on sobbing as steadily as before.

د. موحسین تہ حمہد عومہر
لہ فرانسییہ وہ کردوویہ بہ کوردی

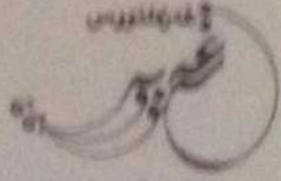

بېگانە

ئەلبېر كامو

د. موحسین ئەحمەد عومەر

له فرانسىيە وه كوردويه به كوردى

له زنجیره بلاوگراوه کانی
ناوهندی ههزه نووس - بۆ چاپ و بلاوکردنه وه
زنجیره کتێب ۴

بیگانه

بۆمان

ئهلبیتر کامو

د. موحسین شهحمهد عومه
له فرانسیه وه کردوووه به کوردی

- بهرگه: شالار جهبیه
- رینووس: شهکهر ههسه
- چاپ: دوهم - ۲۰۱۴
- چاپخانه: تاران
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: ۴۰۰۰ ههزار دینار
- بلاوکار: ناوهندی ههزه نووس - بۆ چاپ و بلاوکردنه وه

له بهرینه بهراپهتیی گشتیی کتێبخانه گشتیهکان (مارهه سهارندی ۱۷۶۷ سالی ۲۰۱۴ سێ دراوه.

سهرچاوهی ئهم وهرگێرانه

Albert CAMUS. L'étranger. Ed. Gallimard. Paris. 1942

(Traduction avec laide de CNL)

بِیْگانه

ئەلبێر کامو

د. موحسین ئەحمەد عومەر
له فرانسێیه وه کردووێه به کوردی

پيشه کی

ژان پؤل سارتر

پۆمانی "بیگانه" ی ئەلبیتر کامو تازە بۆلۆ بیۆو، ناویانگیکی نۆدی پەیدا کردبوو. ئەوسا دووبارەمان دەکردهوه و دەمانگوت لەو تەبی "ناگریهست" لە 1940/6/22 ئیمزا کراوه، باشتترین کتیبە بۆلۆ بووبیتتەوه. لە ناو بەرھەمھێنانی ئەدەبی ئەو سەردەمە، ئەم پۆمانە بۆ خۆی بیگانه یەک بوو. لەودییوی هیڵەوه بۆمان ھاتبوو، لەویەری دەریا، لەم بەھارە ژاکاوه بیگەرموگورپییە¹ ئیترە باسی خۆری بۆ دەکردین، ئەمەش نەک وەک جوانییەکی دەگمەن و نامۆ، بەلکو وەک ھۆگرییەک و ناسینیکی ماندووی ئەوانە ی زۆر شادییان بینیووه.

ئەم پۆمانە خۆی بەو خەریک ناکا لەم سەردەمی جەنگە بە دەستەکانی خۆی پزیمی کۆن لەگۆر بۆ یان پق و کینەمان بەرزبکاتەوه، بەلام لەگەڵ خویندنەوہی، ئەوہمان بە بیردیتتەوہ کہ جاران کاری ئەدەبی ھەبووہ وەک خۆی نرخیکی گورہی ھەبووہ بەلام ھیچ شتیکی نەسەلماندووه.

به لآم به پيچوانه ي ئه مه وه، رۆمانه كه هيشتا پر له ته مومزه:
چۆن له م كه سايه تيبه بگهين، كه بۆ رۆژي دواي مردني دايمي:
ده چيته مه له واني، په يوه ندييه كي جه سته يي داده مه زريني و ده چي
له به رانبه ر فيلم يكي كۆميدى پي ده كه ني، دواتر ده چي عه ره بيك
ده كوژي "به هۆي كاريگه ربي خۆر" و بۆ رۆژي له داردانيشي به
دلنبايه وه ده لي: به خته وه ر بووه و ئيستاش به خته وه ره و هيواي
ئه وه ش ده خوازي ئه وانه ي دين بۆ سه ير كردني له دارداني، كه ليك
زۆر بن و به "هاوار و رقوكينه وه پيشوازي ليكه ن." "هه نديك
بليين: "ئه م گيله، كورنكي هه ژاره." "هه نديكي ديكه باشتر، ويرا ي
پوانينيكي قوولتر، بليين "ئه مه بيگونا هه." ئايه پتويست به وه ناكا
له م بيگونا هيه بگهين؟

به ريز ئه لبي ر كامو، له كتيبي "ئه فسانه ي سيزيف" كه چه ند
مانگي ك دواتر بلاو بووه وه، شيكردنه وه يه كي دروستي له باره ي
كاره كاني پيشكه ش كردووين: پاله وانه كه ي نه باشه نه
شه رانگيزه، نه ئه خلاقيه نه نئه خلاقى، ئه م جو ره پوانين و
وه سفانه له گه ل ئه م كه سايه تيبه ناگونجيين، ده بي له جو ريكي تري
بينين و پوانيني زۆر تايبه تي بۆي بچين، كه نووسه ر به بي هووده
"پوچي- ئه بسيرد Absurde- ناوي ديني به لآم ئه م وشه يه
له پوانگه ي ئه لبي ر كامو دوو ماناي زۆر جياواز ده گه يه ني:
بي هووده Absurde له يه ك كاتدا ئه و حاله ته يه، كه تييداين
(واقيع) ئه و هۆشياريه پوونه شه، كه ئه و كه سه له سه ر ئه و

حالته (واقیع) هه یه تی.ئو که سه بیهووده یه، که له
 بیهووده یه کی سه ره کی یان بنچینه یی بی هیچ لاوازییه ک ئو
 نهجامانه، به ده ست ده هیئی، که خویان ده سه پیئن. (...)
 بیهووده، پووچی، چیه وهک حالته و وهک هه لکه وتی یه که م؟ چ
 نییه جگه له په یوه ندیی مرؤف به جیهانه وه هه لکه وتی یه که مینی
 بیهووده یی پیش هه موو شتییک وهک جیا بوونه وه ده رده که وی:
 جیا بوونه وه له نیوان هیوا و ناواتی مرؤف بو یه کیتی و دو الیزمی
 ماندوو که ری نه قل و سروشت، له نیوان هه ولی مرؤ بو نه مری و
 تاییه تمه ندیی "پایان یان به کوتاهاتنی" بوونی، له نیوان "
 نیگه رانی" که جه وه ری ئو که سه یه و خود په رستی بو
 هه وله کانی خوی.مه رگ، پلور الیزمی نه سته می هه قیقه ته کان و
 بوونه کان، ته مومژی واقیع، ریکه وت، نه مانه پیکهاتوو هه کانی
 بیهووده یین. له راستیدا نه مانه بابته (thèmes) ی زور نوئ
 نین و به ریز کاموش نه وها باسیان ناکا. نه مانه له سه ده ی
 هه فده وه باسیان کراوه، له لایه ن جوړیک له نه قلی وشک و کورت
 و سه ر به پامان و بیرکردنه وه ی فرانسسیانه: وهک هه لکه وتیکی
 هاوبه ش بو په شبینی کلاسیکی سوودی هه بووه. نه وه نییه بلیز
 پاسکال باسی نه وه ده کا و ده لی: به دبه ختی سروشتی مه رچی
 لاوازی ژیانمانه، که بکوژه، نه وه نده پر له کویره وه رییه، که هیچ
 شتییک ناتوانی نارامیمان پیببه خشی ئو کاته ی که له نزیکه وه
 بییری لیده که ینه وه. "نه ی نه مه ش شوینی پاسکال له ناو نه قل

پيشان نادا؟ ئايه ئەمەش لەو پرستەيهى بەرپرز كامو نزيك نيبه و
ئەو ناسەلمىيتنكە "جيهان نە (بە تەواوى) ئەقلانيبه و نە تا ئەو
ئاستەش نائەقلانيبه". ئايه ئەمەش ئەو مان بۆ پيشان نادا كە
"نەريت" و "سەرگەرمى و خۆخافلاندىن" ئەم حالەت و ھەلكەوتانە:
"نەبوون، ويلىي مەو لە جيهان، ناشايستەگى، بيهيزى و بيتوانايى،
بەتالى"، لە مەو دەشارنەو. (....)

مەو قى بيهوودە فرى دراو تە ناو ئەم جيهانە، ئەو راپەريوو و
نابەرپرسە، ئەم مەو قە ھىچى نيبه بەلگەى بۆ بھيننيتەو و پرونى
بكاتەو. ئەو "گوناهە". گوناهە ھەك ئەو حالەتە سەرەتاييبەى
نووسەر سۆمەرست مۆم باسى دەكا، كە كەشيش دەگاتە كلئيسا،
باسى چاكە و خراپە، رپييدراو و رپيپنە دراو پۆ خەلكە كە دەكا. بۆ
پالەوانى ئەم پۆمانە "ھەموو شتيك رپييدراو"، ئەو بىگوناهە ھەك
مير ميشكىنى پالەوانى پۆمانى "گيلە"ى ديستويۆفسكى كە
ھەردەم لە ناو "ئىستايەكى ئەبەدىي پر لە زەردەخەنە و بىباكيى
جياجيا دا دەژى". بىگوناهيەك بە ھەموو ماناي وشە، "گيليك"
ئەگەر حەز بەكن.

ليرەو ئەيمە بە جوانى لە ناونيشانى پۆمانە كەى كامو دەگەين.
كامو ئەو بىگانەيهى كە دەيهوئى ويئەى بكيشى، يەكئى لەو
بىگوناهە تۆقپنەرانەيه، كە دەبيتە ھۆى سكاندال لە كۆمەلگايەك
كە بەپيى رپيساكاني ئەو رەفتار ناكە. ئەو لە ناو بىگانەكاندا
دەژيئى، بەلام ئەو خۆشى لە پوانگەى ئەوانەو بىگانەيه. ھەر

له بهر نه مه شه هه ندی که س خوشیان دهوی، وهک کچه دوسته که ی ماری. ماری براده رایه تیی نه وی پیخوشه، چونکه پیی وایه که سیکی سهیره، خه لکی تریش رقیان لیی ده بیته وه، وهک نه وانهی دین بو سهیرکردنی له داردانی، ههست دهکا له ناکاو رپوکینه به ره و نه و دی. بو ئیمهش به هه مان شیوه، له گه ل کردنه وهی کتیبه که، هیشتا له گه ل ههست و عاتیفه ی بیهووده "پوچی" رانه هاتووین، بیهووده به دوا ی نه وه دا ده گه رپین به پیی نه ریت و تیگه یشتنه کانی خومان برپاری له سه ر بدهین، بو ئیمهش نه و که سه بیگانه یه .

بیگانه کتیبیک نییه شیکردنه وه و پوونکردنه وه بی. مروقی "بیهووده" شیکردنه وهی ناوی. نه و زیاتر وه سف دهکا، هه روا کتیبیکیش نییه شتیک سه لمینی. به ریز کامو ته نیا پیشنیاز دهکا و خوی نیگه ران ناکا شتیک پوون بکاته وه، که به پیی پره نسپی گشتی پوون ناکریتته وه.^۲

په راویز

- ۱- سارتر مه بهستی ژیانی سه رده می جهنگی دووه می جیهانییه له پاریس.
- ۲- بو نه م چاپه پیداچوونه وهیه کی گشتی کراوه و جاریکی تر به فرانسیه که ی به راورد کراوه ته وه.

سه رچاوه ی نه م پیشه کییه

- Jean Paul SARTRE. Situation 1, essai critiques,

Gallimard. 1943 .

بهشی یه کهم

ئىمىرۇ دايىم مرد. نازانم، رەنگە دوينى مردبىت.
 تەلەگرامىكم لە خانەى بەسالاچووانەوہ پىنگەيشت: دايىك
 مرد، ناشتن بەيانى، رىزى زورمان. ئەمە هيچ شتىك
 ناگەيەنى، لەوانەيە دوينى مردبىت.
 خانەى بەسالاچووان لە مارىنگويە، ھەشتا كىلومەتر لە
 شارى جەزايروہ دوورە، سەعات دوو ئوتۇبوس دەگرم
 و پاش نيوەرۇ دەگمە جى. بەم چەشنە، دەتوانم شەو
 بىدار بم و سبەى ئىوارە بگەرئىمەوہ. داواى دوو رۇژ
 مۇلەتم لە بەرئىوہبەرى كارەكەم كرد، بىگومان ناتوانى بۇ
 مەبەستىكى لەم جۇرە رەتى بكاتەوہ. بەلام وا پىنەدەچوو
 دلخوش بىت. سەرەراى ئەمەش پىم وت: "خەتاي منى تىدا
 نىيە." هيچ وەلامى نەدامەوہ. ئەو كاتە بىرم كردهوہ
 نەدەبووايە ئەمەى پىبلىم. بەگشتى، نەدەبووايە داواى
 لىبوردن بكەم. دەبووايە ئەو سەرەخۇشىم لىبكات. بەلام
 بىگومان، دوو سبەى، كە بە جلو بەرگى تازيەوہ دەمبىنى،

سەرەخۆشیم لیدەکات، بەلام ئیستا، ھەر وەکو ئەو وایە
دایکم نەمردبێ. پاش ناشتن، بە پێچەوانەو، دەبیتە شتیکی
لەبیرکراو و ھەموو شتیکی سیمایەکی زیاتر رەسمی
و ھەردەگری.

سەعات دوو سواری ئۆتۆبۆس بووم. ھەواکە ی زۆر
گەرم بوو. لە خواردنگە، لە لای سیلیست، ھەر وەکو جارێ
نەم خوارد. دیار بوو ھەموویان بۆم پەڕیشان بوون و
سیلیست پێی وتم: "تەنیا تاقە دایکیکمان ھەیە." کە رۆیشتم،
ھەموویان تا لای دەرگا بەرینان کردم. کەمیک گێژ بووم،
چونکە دەبووایە بچمە لای ئیمانویل بۆینباغیکی رەش و
قۆلبەندیکی لیبخوازمەو. ئەویش چەند مانگیک بوو
لەمەوبەر مامی مردبوو.

بۆ ئەوێ بە ئۆتۆبۆس رابگەم، رام کرد، لەبەر شەتاو،
راکردن، بیجگە لەمانەش ھەلبەزینودابەزینی ئۆتۆبۆس،
بۆنی بەنزی، شەوقدانەوێ رینگا و ئاسمان، بۆرژام،
نزیکی بە دریزایی رینگا خەوتم، کە بە ئاگاش ھاتمەو، بە
سەربازیکەو نووسابووم و زەردەخەنەکی بۆ کردم و
پێی وتم لە دوورەوێ دیم، بۆ ئەوێ چیدی قسە نەکەین،
وتم "بەلی". خانە ی بەسالاچووان دوو کیلۆمەتر لە گوند
دوورە. رینگاکەم بە پێ بری. ویستم یەکسەر دایکم ببینم.
بەلام دەرگاوانەکە پێی وتم دەبێ سەرەتا بەرپۆبەر ببینم.
لەبەر ئەوێ خەریکی کار بوو، کەمیک چاوەرپیم کرد. ئەو

ھەموو ماوھىيەش دەرگاوان قسەى دەکرد، پاشان
 بەرپوھبەرم بىنى: لە بىرۆى خۆى پىشوازىى لىکردم.
 پىرىكى بچکۆلە و "پاداشتى شەرەف"ى بە سىنگەوھ بوو.
 بە چاوھ گەشەکانى تەماشای کردم. پاشان دەستى گوشىم
 و ماوھىيەكى زۆر بەم چەشنە ھىشتىيەوھ. نەمدەزانى چۆن
 دەستم راکىشمەوھ. سەيرى دۆسىيەيەكى کرد و دوایى پىنى
 وتم: "سى سالى لەمەوبەر خانم مورسو ھاتە ئىرە. ئىوھ
 تاقە پشتىوانى ئەو بوون." ھەستم کرد سەرزەنشتم دەکات
 و وىستم ھەندى شتى بۆ روون بکەمەوھ. بەلام قسەى
 پىپریم و وتى: "کورى شىرىنم، پىوىست ناکات خۆتان
 گوناھبار پىشان بەن، دۆسىيەى دایکتانم خويندۆتەوھ.
 ئىوھ نەتاندەتوانى پىوىستىيەکانى مسۆگەر بکەن. ئەو
 پىوىستى بە يەکىک بوو ئاگادارى بىت. مووچەکەشتان
 شتىكى وا نىيە. سەرەراى ھەموو ئەمانەش، ئەو لىرە
 بەختەوھتر بوو." وتم: "بەلى، جەنابى بەرپوھبەر." پاشان
 درىژەى پىدا و وتى: "دەزانى، ئەو دۆستى زۆرى ھەبوو،
 خەلکى لە تەمەنى خۆى. دەيتوانى لەگەل ئەوان
 خۆشىيەکانى سەردەمىكى دىکە دابەش بکات. ئىوھش
 گەنجن و بىگومان ژيانى لەگەل ئىوھ سەخت دەبوو."
 ئەمە راست بوو. کاتى کە دايە لە مال بوو، بىدەنگ،
 بەردەوام چاوھکانى لەسەرم بوون. لە رۆژانى يەکەمى
 گەيشتنى بۆ خانەى بەسالآچووان، زووزوو دەگرىا. بەلام

ئەمە لەبەر عادەتگرتن بوو. دواى چەند مانگىك، ئەگەر لە
 خانەى بەسالاچووانەكە دەرمانهينابايە دەگريا. هەلبەت،
 ديسان لەبەر راھاتن. كەمىكيش لەبەر ئەو بوو لەم
 سالانەى دواييدا هەرگيز نەچوومە لای. هەرودەها لەبەر
 ئەوەى يەكشەممەشى ليدەبردم. بيجگە لە ئازارى چوون
 بە ئوتوبوس و بليتبرين و دوو سەعاتى رينگا،
 ديسان بەريۆەبەر قسەى لەگەل كردم. بەلام من چيتر
 گويم لى نەدەگرت. پاشان پىي وتم: "وا هەست دەكەم
 دەتانەوى داىكتان ببينن." بى ئەوەى شتيك بليم،
 هەلسامەو و بەرەو دەرگا بە پيشم كەوت. لەسەر
 پليكانەكە بوى پروون كردمەو: "ئەومان بۆ ژوورە
 بچكۆلەكەى مردووان گواستۆتەو. بۆ ئەوەى كاريگەرى
 بۆ سەر ئەوانى ديكەو نەبيت: هەموو جاريك كە يەكيك
 دەمریت، ئەوانى ديكە بۆ ماوەى دوو يان سى رۆژ
 توورەن. ئەمەش خزمەتكردن ئالۆز دەكات." دالانىكمان
 برى كۆمەليك پيرەميردى لىبوو، بە گروپى گچكەگچكە
 خەرىكى قسەكردن بوون. كە دەگەيشتيقە ئاستيان، بيدەنگ
 دەبوون. كە لىيان تيدەپەرين، لە پشتمان گفتوگوپەكە
 دەستی پيدەكردەو. دەتگوت قيژەقيژى كەركەرى تووتيبە.
 لەبەر دەرگای ساختمانىكى بچكۆلە، بەريۆەبەر بەجىي
 هيشتم: "مسيۆ مورشو بەجيتان دەهيلم. بۆ هەر خزمەتيك
 من لە بيروپەكەى خۆم. بەگشتى، ناشتنەكە دەكەويتە

سهعات دهی به یانی، بهم چه شنه، بیرمان له وه گردوته وه
که ده توانن به دیار خوالیخوشبووه وه بیدار بن، دواوشنه
وا پیده چی دایکتان، گه لیکجار لای هاوه له گانی باسی
نه وهی کردوه، که حهز دهکات به ریوره سمی نایینی
بنیژری. ئەم ئه رکهش من جیبه جیی دهگه م، به لام حهزم
کرد ئاگادارتان بکه مه وه. منیش سوپاسم کرد، دایگم، بی
نه وهی بی دین بیت، که له ژیاندا بوو قهت بیری له
خواپه رستی نه ده کرده وه.

چوومه ژووره وه، هۆلیکی زۆر روشن بوو، گه چکاری
کرابوو و مینادار بوو. پر له کورسی و دوو پایهی له
شیوهی X بوو. دووانیان له ناوه راست بوون، تابووتیکیان
له سه ر بوو، که به سه رپۆشیکی تایبتهت داپۆشرابوو. ته نیا
سه ره بزماره بریقه داره کان ده بینران، که به ئاسته م
پۆچوو بوون و له رهنکه قاوه ییه که زالتو بوون.
په رستاریکی عه ره ب له نزیک تابووته که بوو،
به روانکه یه کی سپیی له بهر بوو و له چکیکی رهنگتیری
له سه ری نابوو.

له وه ده مه دا، ده رگاوان له پشتمه وه هاته ژووری، وا
پیده چوو رای کرد بی، که میک پر مه پرمی کرد: "دامانپۆشی،
به لام ده بی تابووته که بکه مه وه تا بیبینن." له تابووته که
نزیک ده بووه، به لام من رامگرت. پیی وتم: "ناته وی؟" وتم:
"نه خیر." بیده نگ بوو و منیش هه راسان بووم، چونکه

ههستم کرد نه ده بووایه نه مه بلیم. دواى چهند ساتیک،
 ته ماشای کردم و بن هیچ سه رزه نشتیک، وهک نه وهى
 چاوه رپی خه به ریک بکات، پنی وتم: "بوچی؟" منیش وتم
 "نازانم." نه و کاته، به جوولاندنی سمیله سپییه کى، بن
 نه وهى ته ماشام بکات، وتى: "تیده گم." دوو چاوى جوان،
 شینی روشن، پیستیکى که میک سوورى هه بوو.
 کورسییه کى دامى و یه کیکیش بو خوى و که میک له
 دواوهى من دانیشت. په رستاره که بهرز بووه و پرووى له
 ده رگایه که کرد. له و ده مه، ده رگاوانه که پنی وتم: "نه ژنه
 نه خوشی گه دهى هه یه." له بهر نه وهى تینه ده گیشتم،
 ته ماشای په رستاره که م کرد و بینیم پارچه په رویه کى
 له ژیر چاوه کانی به ستووه، که به دهورى سه ریدا
 سوور او هته وه. په رویه که له سه ر که پووى پان ببووه. ته نیا
 سپیاتی په رویه که له روخسارى ده بینرا.

که په رستاره که رویشتم، ده رگاوانه که وتى: "منیش نیستا
 به جیتان ده هیلم." نازانم چ بزووتنه وه یه کم کرد، به لام به
 پیوه، له دواوه م مایه وه. نه م ئاماده گییه ی پشتم هه راسانى
 ده کردم. ژووره که پر له روشنی گه شى دواى نیوه پرو
 بوو. له م دیوى میناکه ش دوو زه رده واله گزه گزیان ده کرد.
 ههستم ده کرد ده بوورژیم. بن نه وهى پرو له ده رگاوانه که
 بکه م، وتم: "له میژره نیوه لی رهن؟" وهک نه وهى هه همیشه

چاوه رینی پرسیاره که ی منی کرد بیت، یه کسه ر وه لامی دامه وه: "پینج ساله".

پاشان، زور قسه ی کرد. نه گه ر بویان روون کرد بایه وه، که رۆژگاری خوی له خانه ی به سال اچووانی مارینگو به سه ر ده با، سه ری سوور ده ما. ته مه نی شه ستو چوار سال و خه لکی پاریس بوو. نه و کاته قسه م پیبری وتم: "ناه! چما خه لکی ئیره نین؟" پاشان بیرم هاته وه پیش نه وه ی بمباته لای به ریوه به ر، هه ندی قسه ی ده رباره ی دایکم بو کرد بووم. پیی وتبووم که پیویسته زور زوو بنیژری، چونکه له دهشت هه وا گهرمه، به تایبه تی له م ولاته. هه ر نه و کاته ش پیی وتبووم که له پاریس ژیاوه و زوریش به نازاره وه له بیری کردووه. له پاریس، له گه ل مردوو سی رۆژ، هه ندیک جاریش چوار رۆژ ده میتنه وه. به لام لیڤه وهخت بو شتی وا نییه، بیر له وه ناکریته وه که پیشتر ده بی له دواینه عش برۆین. له م کاته دا ژنه که شی پیی وتبوو: "بیدهنگ به، نه مانه شت نین بو مسیوی ده گیزیه وه." پیره میرد سوور ببووه و داوای لیبورنی کرد. منیش هاته دهنگ بو نه وه ی بلیم: "هیچ نییه، هیچ نییه." هه ستم ده کرد نه وه ی ده گیزیته وه، راست و سه رنجرا کیشه.

له ژووره بچوو که که ی مردوو ان پیی وتم وهک هه ژاریک هاتوته ئیره. له بهر نه وه ی هه سستی کردووه له شی ساغه،

خوی بو کاری دەرگاوانی پیشنیاز کردوو. منیش
سهرنجیم بو نهوه راکیتشا، که له هه موو حاله تیککا نهویش
نه داماکی خانه ی به سالاجووانه. به لام نهو وتی: نهه
راست نییه. پیشتریش شیوه ی قسه کردنی سهرنجی
راکیتشابووم که دهیگوت: نهوان، نهوانی دیکه زور
به دهگمه ن پیرهکان، نهگه رچی نه دامانی خانه ی
به سالاجووانه که هه ندیکیان لهو به ته مه نتر نه بوون. هه لیه ت
نهو هه مان شت نه بوو. نهو دەرگاوان بوو، له زور
رووه وه مافی به سهر نهوانه وه هه بوو.

لهو ده مه دا په رستاره که هاته ژووری. له ناکاو دونیا تاریک
بوو. زور به خیرایی شهو له سهره وه ی میناکان
نه ستورتر ببوو. دەرگاوان به پلاک چراکه ی داگیرساند و
له ناکاو به هیرش و بلاو بوونه وه ی رووناکی بیناییم تاریک
بوو. بو سهر خوان بانگی کردم، به لام من برسیم نه بوو.
نهو کاته روخسه تی لیوه رگرتم کوپینک شیروقاوه م بو
بینی. له بهر نه وه ی هه زم له شیروقاوه یه، منیش قبولم
کرد و دوا ی چه ند ساتینک به خوی و سینییه که وه هاته وه.
خواردمه وه. نهو کاته هه زم چووه جگه ره کیشان، به لام
دوودل بووم چونکه نه مده زانی ئایا ده توانم به رانبه ر دایکم
نه م کاره بکه م. بیرم کرده وه، هه ستم کرد نهه هه یچ
گرینگییه کی نییه، جگه ره یه کم پیشکه ش به دەرگاوان کرد
و کیشامان.

دوای چرکە یەك، پێی وتم دەزانی، كەمێكى دیکە دوستانى
 خانمى دایكتان دین، ئەوانیش بیدارىی دەكەن. ئەمەش
 خۆى نەریته. دەبى بچم كورسى بێنم و قاوه ئاماده بكەم.
 پێم وت ئایا دەتوانین یەكێك لە چراكان بكوژینینەوه؟
 رەنگدانەوهى رووناكییەكە لەسەر دیواره سپیەكان
 ماندووی دەكردم. پێی وتم ئەم كارە ناكړی. چونكە
 دەزگاكە بەم چەشنە دامەزرینراوه: یان هەموو چراكان
 یان هیچ كامێكیان. ئیدی چیتەر سەرنجى ئەوم نەدا.
 دەرچوو، هاتەوه. كورسییەكانى دانا. پاشان لەمبەرى
 دایكەوه، لە بەرانبەرم دانیشت. پەرستارەكەش لە بنەبانی
 ژوورەكە، پشت لە ئێمە وەستابوو. نەمدەبینى چى دەكات.
 بەلام لەبەر جوولەى قۆلەكانى هەستم دەكرد شتێك
 دەچنیت. هەواكەى فیتك بوو، قاوهكەش گەرمى
 كردبوومەوه و لە دەرگا كراوهكەش بونى شەو و گول
 دەهاتنە ژوورەوه. لەو برۆایەدام كەمێك بۆرژام.
 خشەخشێك بیدارى كردمەوه. لە ئەنجامى چاوداخستنم،
 هیشتاش زیتەر ژوورەكە خۆى پر لە رەنگدانەوهى
 رووناكى پیشان دەدا. بەرانبەرم سیبەرێك نەبوو، هەموو
 شتێك، هەموو گوشەیهك، هەموو لۆچێك، پر لە پاکییەكى
 برینداركەر بو چاو، وینەى خۆیان دەكیشا. لەم كاتەدا بوو
 هاوڕیانی دایكەم هاتنە ژوورەوه، نزیکەى دوانزە كەسێك
 بوون و بە بێدەنگى دەخزانە ناو ئەم رۆشناییە كوێركەرە،

به بی ئه وهی هیج کورسییهک دهنگی لیوه بی، دانیشتن. به
شیوهیهک ده مبینین، تا ئیستا قهت که سیکم وا نه بینوووه و
شتیک چیه له روخساریان، یان له جلوه رگیان
له بهرچاوم ده رباز نه ده بوو. که چی گویم لیان نه ده بوو و
به زحمهت ده متوانی باوهر به واقعییهتی ئه وان بهینم.
نزیکهی تهواوی ژنهکان به روانکهیان پوشیوو و
پشتینیکی باریکیش به روانکهکانی به لهشیانهوه
نووساندبوو، ئه مه وای ده کرد سکیان شوهریتهوه. تا ئه
کاته هرگیز ههستم پینه کردبوو، که پیره ژنان تا چ
را دهیهک ده توانن سکیان هه بی. نزیکهی تهواوی
پیاوهکانیش لاواز بوون و گوپالیان له دهست بوو. ئه وهی
له روخساریان سه ری سوورماندبووم، چاویانم نه ده بینی،
ته نیا رو شناییهکی کزی چالیکی ناو لوچه کانم ده بینی.
کاتی که دانیشتن، زوربهیان ته ماشایان کردم و به گرانی
سه ریان له قاندهوه، لیوهکانیشیان له ده می بیددانیاندا تقوم
ببوو، تینه گه یستم ئایا سلاوم لیده کهن یان هر ته نیا
خوویان به سه ره قانندن و هرگرتوووه. به لام زیاتر وا
ههست ده کهم سلاویان لیده کردم. له و ده مه دا ههستم کرد
له بهرانبهرم و له ده وری ده رگاوان دانیشتون و سه ریان
به وردی ده له قیننه وه. ئه و ده مه بیریکی بیمانا لام دروست
بوو، که هاتوون دادگاییم بکه ن.

که میک دواتر، یه کیک له ژنه کان له پرمه ی گریانی دا. له
 ریزی دووهم بوو، به یه کئی له هاوه له کانی شاردرابووه، به
 ئاسته م ده مبینی. بی وهستان، ریک به ورده هه نسک
 ده گریا، وا پیده چوو هه رگیز نه وهستی. ئه وانی دیکه وا
 ده هاتنه بهرچاو گوئیان لینییه. گشتیان خه مبار و گرفتار و
 بیده نگ بوون. ته ماشای تابووت یان گوچانه که ی خوئیان
 ده کرد، یان هه ر شتیک، له مانه زیاتر سهیری شتیکی
 دیکه یان نه ده کرد. ژنه کهش بهرده وام ده گریا. سه رم
 سوور مابوو لئی، چونکه نه مده ناسی. ده مویست چیتر
 گویم لئی نه بیته. له گه ل ئه مهش جورئته تی ئه وه م نه بوو
 پی بلیم. ده رگاوان هاته ئه م دیوهی من و له نزیکم
 دانیشته. دوا ی ماوه یه کی زور بی ئه وهی رووم تییکات،
 پی وتم: "ئه م ژنه گه لیک له خانمی دایکتان نزیک بووه.
 ده لئی ئه و لیره تاقه هاوړی بووه و ئیستاش که سی
 دیکه ی نییه."

ماوه یه کی زور به م چه شنه ماینه وه. هه نسک و
 نووزانه وهی ژنه کهش که متر ده بووه وه. زور فنه فنی
 ده کرد. پاشان بیده نگ بوو. چیتر خه وم نه ده هات، به لام
 ماندوو بووم و گورچیه م ژانی ده کرد. ئیستاش بیده نگ ی
 ئه م هه موو خه لکه بوو، که ئازاری ده دام. ته نیا ناوه ناوه،
 گویم له ده نگ یکی تایبه تی ده بوو، نه مده توانی تی بگه م چیه.
 سه ره نجام توانیم هه لیبینم، هه ندی له پیره میژده کان

ناوهوهی دهمی خویان دهمژی و ئەم دەنگە سەیرەیان
بەرەلا دەکرد. بە رادەیهک نەرۆی ناو خەیاڵی خویان
ببوون، هەستیان پینەدەکرد. منیش ئەو هەستەم لا
دروست ببوو، کە ئەو مردوووی لە ناوەرستی ئەوان
دانراوە، لە نیگیان هیچ مانایەکی نییە. بەلام ئیستا لەو
بروایەدام کە هەستکردنەکەم هەلە بوو.

هەموومان قاوەمان خواردووە کە دەرگاوانەکە پیشکەشی
کردین. پاشان، ئیتر نازانم، شەو تیپەری. تەنیا ئەوەندەم
بە بیر دیتەووە کە چاوەکانم کردووە، بینیم پیرەمێردەکان
خەویان لیکەوتوووە و کەوتوونەتە پال یەکتەری، تەنیا
یەکیکیان نەبی چەناگەیی خستبوووە سەر پشتی
دەستەکانی، کە بە گۆچانەکە رايگرتبوون، بی ئەووی
چاوی لەسەرم هەلگری، تەماشای دەکردم، وەک ئەووی
تەنیا چاوەرپی بەئاگاهاتنەووم بکات. پاشان کەمیکی
دیکەش نووستمەووە. زۆربوونی ئازاری گورچیلەم
بەخەبەری هینامەووە. رۆژیش لەسەر میناکە دەخشی.
کەمیک دواتر، یەکی لە پیرەمێردەکان بەخەبەر هات و
گەلیک کۆکی. بەلغەمەکانی لە ناو دەستەسریکی خەتخت
دەکرد، کە هەریەکەیی وەک هەلچرینیک بوو لە هەناوی
دەردەهینا. ئەوانی دیکەیی بەخەبەر هینا و دەرگاوانیش
پێی و تن دەبی برۆن. هەلسانەووە. ئەم بیدارییە نالەبارە
رۆخساری هەموویانی هەلبزێرکاندبوو. لە کاتی دەرچوون

زۆر پىم سەير بوو ھەموويان تەوقەيان لەگەل کردم،
وھک ئەوھى ئەم شەو، کە وشەيەک چىيە تىيدا
نەمانگۆرپىيەو، برادەرايەتیی ئىمەى بەھىز کردبى.

ماندوو بووم. دەرگاوان بردمىە لای خۆى، لەوى توانىم
دەستىک بە سەروروخسارى خۆمدا بەىنم. شىروقاوھىەكى
دیکەشم خواردەو، زۆر خۆش بوو. کە دەرچووم، رۆژ
تەواو بلند ببوو. لە بەرزایی ئەو گردانەى کە مارىنگۆسى
لە دەريا جيا دەکردەو، ئاسمان پر لە سوورایی بوو. ئەو
بايەى بەسەر بەرزايیەکەشدا تىدەپەرى، بۆنى خویواوکی
لەگەل خۆى دەھىنا. دیار بوو رۆژىکی خۆش خۆى ئامادە
دەکرد، ماوھىەكى زۆر بوو نەچووبوومە لادى، ھەستم
دەکرد چ لەزەتیک لەو پياسەکردنە وەردەگرم ئەگەر
مەسەلەى دایکم لەم نىوانە نەبووايە.

بەلام لە ھەوشە، لە بن دارچنارىک چاوەرپىم کرد. بۆنى
خاکی تەرپم دەکرد و چىتر خەوم نەدەھات. بىرم لە
ھاوکارانى بىرۆ دەکردەو. کە لەم کاتانە، ھەموويان
بەخەبەر دىن و دەرۆن بۆ کار. بۆ من ھەردەم ئەم ساتانە
لە ھەموو وەختىک گرانتر بوو. ھىشتاش کەمىکی دیکە
بىرم لەم شتانە کردەو، بەلام دەنگى زەنگىک، کە لە
ناوھوى بالەخانەکە دەھات، بىرکردنەوھى پچراندم. لە
پشت پەنجەرەکانەو ھەندىک جوولە ھەبوون، پاشان
ھەموو شتىک ھىمن بۆو. خۆر کەمىکی دیکە بە ئاسماندا

هه لکشابوو. ورده ورده پینه کانمی گهرم ده کرده وه. ده رگاوان به هه وشه که تیپه ری و پی و تم به ریوه بهر دهیه وی بمینی. چومه بیروکه ی. هه ندی لاپه ری پی ئیمزا کردم. بینیم چاکه تیکی رهش له گهل پانتولیکی خه تداري پو شیبوو. ته له فونه که ی به ده ست گرت و پی و تم: "کارگوزارانی ناشتن ده میکه لی رهن. ئیستا داویان لیده که م بین تابووته که داخن، ئایا ده تانه وی بو دوا جار سه رنجیکی دیکه ی دایکتان بدن؟" و تم نه خیر. دهنگی نرم کرده وه و له ته له فونه که وتی: "فیژاک، به پیاوه کان بلن ده توانن ده ست پییکهن."

ئینجا پی و تم که ئه ویش له ناشتنه که ئاماده ده بیته منیش سوپاسم کرد. له پشت میزه که ی خوی دانیشته و قاچی خسته سه ر قاچ. دوا یی ئاگاداری کردم وه که هه ر ته نیا من و ئه وین، له گهل په رستاری به شه که. به گشتی، ئه ندامانی خانه ی به سال اچووان بویان نییه له ناشتن ئاماده بن ته نیا له بیداری کردن نه بیته، وتیشی: "ئه مه مه سه له یه کی مرو قایه تییه." به لام ته نیا ئیجازه ی دابوو وه کونه دو ستیکی دایکم به ناوی "توماس پی ریز." به شداری له م ناشتنه بکات. لی رده دا، به ریوه بهر زه رده ی هاتی و پی و تم: "هه لبه ته تیده گهن، ئه مه هه ستیکی مندالانه یه. به لام ئه و و دایکتان قهت لیک دانه ده بران. له په ککه وته خانه گالته یان له گهل ده کردن، به پی ریزیان ده گوت: "ئه مه ده زگیرانته."

ئەوئىش پىدەكەنى. ئەمەش خۇشىي بە ھەردووكيان دەبەخشى. لە راستىدا مەرگى خانم مۇرسۇ كارىگەرىي زۇرى لىكردبوو. بە پىويستم نەزانى رىگاي نەدەمى. بەلام لەسەر راوئىژى پزىشكى پشكىنەر، رىگايىم بۇ بىتارىي دويىنى نەدا.

ماوئىيەكى تەواو درىژ بە بىدەنگى ماينەو. بەرپۆبەر ھەلساوه و لە پەنجەرەي بىرۆكەي سەيرىكى كرد. پاش چەند ساتىك وتى: "ئا، ئەمەش كەشىشى مارىنگۆيە، زوو گەيشتووه." دوايى ئاگادارى كردمەو بە لاي كەمى سى چارەك رۆيشتى دەويت تا دەگەينە كلىسا، كە لە ھەمان گوندە. دابەزىن. بەرانبەر بالاخانەكە، كەشىش و دوو مندالى ستايشخوئىن وەستابوون. يەككى لەمانە بخوردانىكى لە دەست بوو و كەشىشەكەش خۇي خوار كردبوو تا درىژى زنجىرە زىوئىنەكەي رىك بخت. كە ئىمە گەيشتىن، كەشىش يەكپى ھەلسايەو. بانگى كردم "كۆرەكەم"، چەند وشەيەكى دىكەشى گوت. چووہ ژوورەو، منىش بە دوايدا چووم.

تەنيا بە سەرنجدانىك بىنىم بزمارى تابووتەكە رۆچوونە و چوار كەسى رەشپۆشىش لە ژوورەكەن. لە ھەمان كات گويم لىبوو بەرپۆبەر پىم دەلى گالىسكە لەسەر جادە چاوەرپىمانە و با كەشىش دەست بە نوئىژەكانى بكات. لەم ساتە بە دواو ھەموو شتىك بە خىرايى رۆيشت.

پیاوهکان به شالیکهوه له تابووتهکه نزیک بوونهوه. پاشان
که شیش. ئینجا من و بهرپوه بهر دەرچووین. له بهر دەرگا.
ژنیک وهستابوو نهمدهناسی، بهرپوه بهر وتی: "مسیق
مورسو". ناوی ئەم ژنەم نەبیستبوو و تەنیا ئەمەندە
تینگەیشتم که پەرستاری نێردراو بوو. بێ هیچ خەندەیهک
پوخساری ئیسقانی و دریژی خۆی خوار کردبووه.
پاشان، بۆ ئەوهی جەنازه که تیپه‌ری، ریز بووین. له
دواوهی جەنازه هه‌لگره‌کان پویشتین و له خانە
به‌سال‌چووان دەرچووین. له پیش دەرگا گالیسکه
وهستابوو. ره‌ش و لاکیشه‌یی و بریقه‌دار، بیری مروقی بۆ
لای قه‌له‌مدان ده‌برده‌وه. له تەنیشتی ریکخه‌ری ناشتن
وهستابوو، پیاویکی کورته‌بالای به‌رگ ناشیرین، له‌گه‌ل
پیره‌مێردیکی ساخته‌چی. تینگەیشتم که مسیق پیریز بوو.
کلاویکی خری له لبادی نه‌رمی لیوارپانی له سه‌ر بوو (که
جەنازه‌که تیپه‌ری، له سه‌ری کرده‌وه)، له‌گه‌ل به‌رگیک که
ده‌لینگی پانتۆله‌که‌ی پیلاره‌کانی داپوشتبوو و بۆینباغیکی
ره‌شی بچکۆله‌ش له‌سه‌ر کراسه‌ سپییه‌ گه‌وره‌که‌ی پۆشی
بوو. له بن لووته خالداره‌که‌ی به پنتی ره‌ش لیوه‌کانی
ده‌له‌رزین. گوئییه سه‌یره قیت و خراب نووشتاوه‌کانی له
ناو پرچی سپی و نه‌رم و ته‌نکییه‌وه دەرچوو بوون، ره‌نگه
سووره خوینینه‌که‌ی ئەم پوخساره هه‌لبزرکاوه سه‌رنجی
پراکیشابووم. ریکخه‌ری ناشتن شوینی بۆ هه‌ریه‌کیکمان

دیاری کرد. که شیش له پیشه وه دهرویشت، پاشان
جه نازه که. چوار پیاوه کهش له ملاوئه ولای جه نازه که. له
پشته وهش من و به ریوه بهر، ئینجا په رستاری نیردراو و
مسیو پیریز.

له زوویکه وه ئاسمان پر له خور بوو، ورده ورده تینی
خوی دهخسته سهر زهوی و گهرمایی خیرا بهرز
دهبووه وه. نازانم بوچی پیش ئه وهی دهست به رویشتن
بکهین، زور چاوه ریمان کرد. له ژیر جله تارییه کانم هه ستم
به گهرمایی ده کرد. پیره میرده بچکوله که که کلاوی له سهر
بوو، سهرله نوی له سهری کرده وه. که به ریوه بهر
دهر بارهی ئه و قسهی بو ده کردم، که میک بو لای ئه و خوم
وه رسو و پاند و ته ماشام کرد. به ریوه بهر پیی وتم زور جار
ئیواران دایکم و مسیو پیریز له گهل په رستاریک، بو
پیاسه کردن تا گوند ده چون. سهیری دهشتی ده و روبه ری
خوم ده کرد. به ناو ریزه سنوبه ره کاندا که ده چووه سهر
گرده کانی نزیک ئاسمان، بهم خاکه سهوز و
مه یله و سووره، بهم خانووه پهرتوبلاوانه ی جوان
نه خشه یان بو کیشراوه، هه ستم ده کرد له دایکم ده گه م.
ئیواره کان، له م ولاته، ده بی وهک هه لوه سته یه کی خه منامیز
بیت، به لام ئه مرۆ، تینی خور که دیمه نه کانی لیل ده کرد،
ئهوانی بیگیان و قورس ده کرد.

كه وتينه رۆيشتن. له و كاته دا بوو تيبينيم كرد پيريز كه ميك
 ده له نكي. ورده ورده گاليسكه كه خيراتر ده رۆيشت و
 پيره ميرديش له دواوه به جيده ما. يه كيكيش له و پياوانه ي
 كه له ده وري گاليسكه كه ده رۆيشت، به جيم و هاته ئاستي
 من. سه رم له خوره كه سوور مابوو، كه زور به خيرا يي
 له ئاسمان بهرز ده بووه. ههستم كرد له زوو يكه وه
 ماوه يه كي دريژه دهشت جمه ي ديت له دهنگ و هه را ي
 زينده وه ران و قرچه قرچي پووشه لان. ئاره قه به سه ر
 روومه تم داده به زي. له بهر ئه وه ي شه پقه م له سه ر نه بوو،
 به دهسته سه ره كه م باوه شيني خوم ده كرد. يه كيك له
 كارگوزاراني ناشتن شتيكي پيوتم، گويم لينه بوو. له هه مان
 كاتيش، كاژه لاي خوي به دهسته سه ريك ده سه ر ييه وه، كه
 به دهستي چه پي گرتبووي، به دهستي راستيشي
 كاسكيته كه ي بلند ده كرد. وتم: "چي ؟" به
 دهسته بهرز كردنه وه بو ئاسمان وتي: "خراب ليده دا." وتم:
 "به لي." كه ميك دواتر وتي: "ئه مه دا يكتانه؟" جاريكي
 ديكه ش وتم: "به لي." "پير بوو؟" وه لامم دا يه وه گوتم:
 "ئيتري..، چونكه به وردى ته مه ني ئه وم نه ده زاني. ئينجا
 بيدهنگ بوو. ئاورم دا يه وه بينيم پيريزي پير په نجا مه تريك
 له دووري ئيمه يه و په له يه تي و به په نجا كاني شه پقه كه ي
 خوي گرتوووه و دهسته كاني ديني و ده با. ته ماشاي
 به ريوه به ريشم كرد. زور به سه نكي نيه وه، بي هيچ

جووله يه کی نه گونجاو ده رويشت. چهند دلويه ناره قه يکی
 سهر هه نيهي ده بريقانه وه، به لام نه يده سرينه وه.
 هه ستم ده کرد جه نازه که که ميک خيرتر ده روات. له
 ته نيشته کانيشم هه مان ده شتي بريقه دار و پر له خور بوو.
 رويشنايي ناسمان زور به تين بوو و بهرگهي نه ده گيرا.
 چرکه يه ک دواتر چووينه سهر به شيکی نه و ريگايه، که
 تازه دروست کرابووه وه. خور قيري جاده که ي نه رم
 کردبووه. پي ليی ده چوووه خواره وه و شويينيکی کراوه و
 رويوناکی به جي ده هيشت. له سهره وه ي گاليسکه که،
 شه پقه ي شو فيره که، که له چهرم بوو، تو ابووه وه، ده تگوت
 له ناو نه و قوره ره شه دا گوشراوه. له نيوان شين و سپي
 ناسمان و هه مه چه شني نه و رهنگانه، ديمه ني رهش و
 تيني بگري نه م قيره تو اوويه، ره شايي کالي جلوبه رگه کان،
 ره شايي بريسه که داري گاليسکه که، تا رادده يه ک سهرم
 لي شيو ابوو. له گهل هه موو نه مانهش، خور، بوني چهرم و
 ريخ، بوني رهنگ و بخوور، ماندوييتي شه ويک بيداري،
 بير و روانينميان ده شله ژاند. جاريکی دیکهش ناورم
 دايه وه، پيريز زور دوور بوو، له ناو چره هه وريکی گهرمدا
 بزر ببوو، پاشان ليم ون بوو. به وردی ليی گه رام، بينيم
 ريگاي به جي هيشتوووه و نه وه ي ناو کيلگهي گرتوووه.
 منيش هه ستم کرد جاده که له پيشم پيچ ده خواته وه. نه و
 کاته تيگه يشم که پيريز، چونکه ناوچه که ده ناسي، بو

ئەوھى پىمان بگات، رىنگاكەى خۇى كورت دەكاتەوھ. ك
سووراپىنەوھ، پىمان گەيشتبوو. دوایى بزرمان كردهوھ.
جاریكى دىكەش رىنگای كىلگەى گرتەوھ. ئەمەش زور
دووبارە بووھ. منیش، ھەستم دەكرد خوین لە لاجانگەكانم
ترپەى دیت.

پاشان، ھەموو ئەم شتانه ئەمەندە بە پەلەپەل، بە
شیوھىەكى دلنیا و سروشتى تىپەرین، ھىچىم بە بىر
ناپەتەوھ. تەنیا شتىك نەبیت: لە دەروازەى گوندەكە،
پەرسنارە نىردراوھكە قسەى لەگەل كردم. دەنگىكى
ئەمەندە تايبەتى ھەبوو، لەگەل روخسارى نەدەگونجا،
دەنگىك خەمبار و لەرزوك. پى و تم: "ئەگەر لەسەرخو
برۆین، ترسى خۆرلىدانمان ھەبە. بەلام ئەگەر خىراش
برۆین، ئارەقە دەكەین و لە كلېسا دووچارى ساردى و
گەرمى دەبین". ھىشتاش ھەندىك دیمەنى ئەو پوژەم
لەبەرچاوه، بە نموونە سىماى پىرىز بق دوایەمین جار، كە
لە نزىك گوند پىمان گەيشتەوھ. دلۆپى گەورەى فرمىسكى
ھەلچوون و ئازار بە روومەتیدا دەھاتتە خوارەوھ. بەلام
لەبەر لۆچەكانى قەتیس مابوون. بەلكو پەرت دەبوون و
پەكیان دەگرتەوھ و لەسەر ئەم روخسارە تىكچووھ گومە
ئاویكیان دروست دەكرد. بىجگە لەمانەش، كلېسا و
دیهاتىیەكانى سەر شوستە، گولى سوورى سەر گورەكان،
بوورانەوھى پىرىز (دەتگوت) بووكەشووشەبەكى

لېكترازاوە)، خۆلى رەنگخوئىنېن و تېكەل بە رېشالە
سېپىيەكانى درمخت، كە دەخرايە سەر تابووتى دايە،
هېشتاش جېهان، دەنگەكان، گوندىكە، چاوەرېنى بەردەم
قاوەخانەيەك، گرەگرى نەچراوى ماتۆر و خۆشبەختىم،
كە ئۆتۆبووسەكە گەرايەو و ناو هېلانەي رۆشنايى شارى
جەزاير و بېرکردنەووم كە دەچم بۆ ماوەي دووانزە كاژىر
رادەكشىم و دەخەوم.

به يانی که به خه بهر هاتم، تیگه یستم بۆچی به پړیوه بهری
 کاره کهم نیگه ران بوو، که داوای دوو پړوژ مه ره خه سم
 لیکرد، ئەمپرو شهممه یه. وهک ئەوهی له بیرم کردبیت،
 به لام له گهل هه لسانه وهم ئەم بیرم به خه یالدا هاته وه.
 زور به سروشتی، به پړیوه بهری کاره کهم بیرى له وه
 کردبو وه وه که بهم شیوه یه، له گهل یهک شهممه چوار پړوژ
 هه سانه وهم ده بیت. ئەمهش ئاسووده یی پینه ده به خشی. له
 لایهک، گوناھی منی تیدا نییه که دوینی دایکمیان له جیاتیی
 ئەمپرو ناشت، له لایهکی دیکه، له هه موو حاله تیک من
 شهممه و یهک شهممه ی خۆم ده بوو. له گهل ئەمهش،
 بیگومان، ئەمه ریگام لیناگری له به پړیوه بهری کاره کهم
 نه گه م.

له بهر ماندوو بوونی دویینیم له هه لسانه وه ئازارم هه بوو. که ریشم ده تاشی، له خۆم ده پرسى ئه مرۆ چی بکه م، دواى بریارم دا بچم مه له بکه م. بۆ چوونه مه له وانگه ی به ندهر تراموام گرت. له وئى، خۆم نقومى ناو حه وز کرد. زۆر خه لکی گهنجی لی بوو. له ناو ئاوه که "مارى کاردونا"م دوزیه وه، پیتچینیکی کۆنى بیروکه م بوو. ئه و کاته حه زم لى ده کرد، وا هه ست ده که م ئه ویش. به لام ئه و زوو رۆیشت، بۆیه بوارمان نه بوو. له چوونه سه ر یه کیک له سه رئاوخه ره کان یارمه تیم دا، له م بزووتنه وه یه دا به ئاسته م مه که کانی لیم خشین. من هیشتا له ناو ئاوه که بووم، که ئه و له سه ر سک له سه رئاوخه ره که دریش ببوو. به ره و من خۆی وه رگێراند. چه ند تاله قژیک که وتبوونه سه ر چاوه کانی و پیده که نی. خۆم خزانه ته نیشت ئه و بۆ سه رئاوخه ره که. هه واکه ی دلگیر بوو، وه ک گالته یه ک لیگه رام سه رم بۆ دواوه بچیت و ئینجا له سه ر سکی ئه وم دانا. ئه و هیچی نه وت منیش به م چه شنه مامه وه. ته واوی ئاسمان له ناو چاوه کانمدا بوو و ره نگیکی شین و زیرینی هه بوو. له ژیر ملم، هه ستم ده کرد سکی ماری به هیمنی لیده دا. خه والوو، به م چه شنه له سه ر سه رئاوخه ره که ماوه یه کی زۆر ماینه وه. که خۆره که ی توند کرد، خۆی نقومى ناو ئاوه که کرد. منیش به دوایدا چووم. خۆم گه یاندی و ده ستم له که مه ری ئالاند و به

جووته مهله مان کرد. ههردهم پیدهکه نی. که له لیواری
 ئاوه که خو مان وشک ده کرده وه، وتی: "من له تو پرۆنزی
 ترم." منیش داوام لیکرد ئیواره پیکه وه بچینه سینه ما.
 جاریکی دیکه ش پیکه نی و پیی وتم که ههز دهکات
 فیلمیکی فیرناندیل ببینیت. که جلوبه رگی خو مان
 پۆشییه وه، که منی به بۆینباغیکی رهش بینی، رهنگی پهری
 و پیی وتم ئایه پرسه دارم؟ منیش وتم دایکم مردو وه.
 وهک ئه وهی بیهوی بزانی له که یه وه، وه لامم دایه وه: "له
 دوینیوه." که میک چو وه دوا وه، به لام هیچی به سهر خوی
 نه هینا. ههزم ده کرد پیی بلیم که گوناھی منی تیدا نییه،
 به لام بیدهنگ بووم، چونکه به بیرم هاته وه که پیشتر
 هه مان شتم به سهرکاره کهم وتبوو. ئه مه هیچ مانای
 نه بوو. له هه موو حاله تیک، هه موومان که میک عه بیدارین.
 ئیواره، ماری هه موو شتیکی له یاد چوو بو وه وه. هه ندیجار
 فیلمه که خه نده دار بوو، ئه وهی تریشی به راستی قور بوو.
 ماری چۆکی به چۆکه وه نووساند بوو، دهستم به سینگی دا
 ده هینا. نزیک کۆتایی فیلمه که ماچم کرد، به لام به ناریکی.
 که ده رچووین، له گه ل من گه رایه وه مالی.
 که له خه وه لسام، ماری رۆیشتبوو. پیشتر بۆی روون
 کرد بو وه وه که ده بی بچینه لای پووری. به بیرم هاته وه
 که ئه مرۆ یه کشه ممه یه و ئه مه ش هه راسانم دهکات. ههز
 له یه کشه ممه ناکه م. بۆیه گه رامه وه ناو جیگا که م، له سهر

باليفه كه له بۆنى خويواوى، كه قژى مارى به جىنى
 هيشتبوو دهگه رام. تا سهعات ده نووستمه وه. پاشان هر
 به راکشانه وه تا نيوه پۆ جگه ره م كيشا. نه مده ويست
 ههروهكو جاران له لاي سيلبيست فراقين بخۆم، چونكه به
 دنيايه وه پرسياريان ليده كردم و منيش ئەمەم پى خوش
 نيه. كۆمه ليك هيلكه م بۆ خۆم كولاند، له ناو هه مان قاپ
 به بى نان خواردمن، چونكه نه مده ويست بۆ كرپنى دابه زم.
 پاش نانخواردن، كه ميک بيزار بووم و له ناو ماله كه
 ئاواره بووم. كه دايكم لي ره بوو، زۆر له بار بوو. ئيستاش
 ئەم خانوو بۆ من گه ليك گه ورهيه و ده بووايه مي زي
 سالۆنى نانخواردن بگوازمه وه ژووره كه م. له مه ودوا ته نيا
 له ناو ئەم ژوورهدا ده ژيم، له نيوان كورسييه هه سيرييه
 كه ميک چاله كان و ئەو دۆلابه كه ئاوينه كه ي زهرد بووه و
 مي زي ئارايشت و تهخته مسه كه. ئەوانى ديكه گشتى
 فه رامۆش ده كه م. كه ميک دواتر، بۆ ئەوهى شتيك بكه م،
 كۆنه پۆژنامه يه كه م گرت و ده ستم كرد به خويندنه وهى.
 تييدا ئاگادارييه كه م ده رباره ي خويى "كروشن" ليكرده وه و
 له لاپه ره يه كى كۆنه ده فته ريكم چه سپاند كه شتى
 سه رنجراكيشى ناو پۆژنامه كانى لي داده ني م. پاشانيش
 ده ستم شووشت و سه ره نجام چوومه بانيزه كه.
 ژووره كه م ده روانيته سه ر شه قامى گشتى گه ره كه كه.
 پاش نيوه پۆكه ي دلگير بوو. له گه ل ئەمه ش شوسته كه

چهور بوو، تاكوته را خه لك به لام به له ز هيشتا هه بوون.
ئهمانهش به پله ي يه كه م هه ندى خيزان بوون، كه
ده چوونه پياسه، دوو كورى بچكوله به جلوبه رگى
ده رياوانيبه وه، پانتول تا خوار نه ژنو، كه ميگ نار ه حه ت له
ناو نه م جلوبه رگه ره قه، كچيكي بچكوله كه بوينباغيكي
گه وره له شيوه ي سووره گوليگ له مل له گه ل دوو
كه وشى ره قى بريقه دار. له پشتيانه وه دا يكيكي زور قه له و،
له ناو كراسيكي ئاوريشمى قاوه يى، باوكيشيان، پياويكي
گچكه ي تا راده يه ك لاواز كه له دووره وه ده يناسم،
شه پقه يه كى حه سيريى له سهر بوو، بوينباغيكي په پوله يى
له مل و گوپاليكي له ده ست بوو. كه له گه ل ژنه كه ي بينيم،
تيگه يشتم بوچى له گه ره كه كه، ده رباره ي نه و ده يانوت
پياويكي به ريژه. كه ميگ دره نگر لاوانى گه ره كه كه، پرچ
چه ور كراو و بوينباغ سوور، چاكه ت پر به له ش، له گه ل
گيرفانيكي رازينراوه و پيلاوى نووك پان، تپه رين، وا
پيده چوو بچنه سينه ماي ناوه راستى شار. هه ر له بهر
ئهمه ش بوو به م زووه ده رچوونه و به خيرايى به ره و
تراموا ده رون و به ده نكي به رز پيده كه نين.

دواى نه وان، جاده ورده ورده چول بوو. له و باوه ره دام له
هه موو لايه كه وه نمايش ده ستى پيكر دبوو. له پشيله و
دوكانداران به ولاوه كه سى ديكه له جاده نه بوو. ئاسمان
ساماليكي بيبريقه بوو له سهر داره هنجيره كاني ليوارى

جاده، له سهر شوستهی به رانبهرم. جگه ره فرۆشه که کورسییه کی دهرهینا و له پیش دوکانه کهی دانا و به چه شنیگ له سهری دانیشته، که ههر دوو دهستی بکه ویتته سهر پشتی کورسییه که. نهو تراموایانهی ماوهیه که بهر له نیستا پر له خه لک بوون، تا رادهیه که کهسیان تیدا نه بوو. له قاوه خانه گچکه کهی لای پیرو، ته نیشت دوکانی جگه ره فرۆشه که، شاگرده که هوله چوله کهی له ئارده دار پاک ده کرده وه. به راستی یه کشه ممه بوو.

کورسییه که م وهک جگه ره فرۆشه که سوورانده وه، هه ستم کرد نه م چه شنه دانیشتنه ئاسووده تره. دوو جگه ره م کیشا، چوومه ژووره وه پارچه شوکۆلاته یه کم هینا و که رامه وه بهر په نجه ره که بیخۆم. که میک دواتر ئاسمان تاریک داها ت له و باوه رده دا بووم ده یکاته گه واله یه کی هاوینی. له گه ل نه مه ش ورده ورده خوشی کرد. به لام تپه رینی سیبه ری په له هه وره کان له سهر جاده وهک بلیی بارانی به جی هیشته بیت زیاتر تاریکی کرد بوو. ماوه یه کی زۆر به سه یرکردنی ئاسمان مامه وه.

سه عات پینج، ترامواکان به هه راوزه نا گه یشتن. کومه لیک بینه رانی له وه رزشگای لیواری شار ده هینایه وه، که وهک هیشوو له سهر په یژه و لیواری ترامواکه خویان گرت بوو. ترامواکه ی دوایی یاریکه رهکانی ده هینایه وه، که به جانتا بچکۆله کانیا ناسیمنه وه. پر به سییه کانیا ن هاواریان

دهکرد و گورانبيان دهگوت كه قهت تپپهكهيان نادورپيني.
ههنديكيان ئاماژهيان بو كردم. يهكيك بهرهو پرووي من
هاواري كرد: "ليمان بردنهوه" منيش به سهرلهقاندنيكهوه
وتم: "بهلي". لهو دهمهوه ئوتوبووسيش دهستي به
زوربوون كرد.

پوژهكه كه ميكي ديكه گوراني تيكهوت. له سهرهوهي
مالان ئاسمان سوور بووهوه و لهگهل له دايكبووني
ئيواره جادهكانيش پر بوونهوه له خهلك. پياسهكهران كه
كه دههاتنهوه. پياوه بهريزه ناوبراوهكه له نيو
كومهليكي ديكهدا ناسييهوه. مندالهكان دهگريان يان خويان
له ئهرز وهردهدا. نزيكه ي له هه مان كاتيش، سينه ماي
گه رهك شهپوليك له بينه راني پزانده ناو جادهكه. له
نيوياندا لاوهكان جوولهيان له جاران توندتر دههاته
بهرچاو و ههستم دهکرد فيلميني پر له پروداويان
بينيووه. ئهوانه ي له سينه ماكاني شار دههاتنهوه، كه ميك
درهنگتر دهگه يشتن. ئهوان هيشتا به هورژمتر و گهرمتر
دههاتنه بهرچاو. پيدهكهنين، بهلام، ناوه ناوه ماندوو و
سهر پرله خهون دههاتنه بهرچاو. له ناو جادهكه مانهوه،
له سهر شوستهكه ي بهرانبهر دههاتن و دهچوون. كچه
جوانكيه قز دريژهكاني گه رهكيش قولي يهكيان گرتبوو.
كوپه لاوهكانيش وا ههلكه وتبوون تا پرووبه پروويان ببهوه،
ئينجا شوخييان لهگهل دهکردن و ئهوانيش ويپاي

ئاوردانەو پىدەكەنن. گەلىكىيان كە دەمناسىن، سەر و دەستيان بۇ لەقاندەم.

لەناكاو چراكانى شەقام ھەلبوون و ھەلكشانى يەكەم ئەستىرەى شەويان سىس كوردەو. ھەستم كرد چاوەكانم ماندوو بوونە ئەوئەندەى پروانمە شوستەى پر لە پروناكى و خەلك. شوستە چەورەكە لەبەر پروناكىي چراكان برىقەى دەداو، ترامواكانىش كە لە كاتى خويان تىدەپەرىن، روشناىى خويان دەخستە سەر قزى برىقەدار، خەندەيەك يان بازنىكى زيوين. درەنگتر، لەگەل كەمبوونەوئەى تراموا و رەشتربوونى شەو لە بندرەخت و چراكان، گەرەك بە ھىمنى چۆل بوو، تا واى لىھات يەكەم پشیلە لەسەرخۆ بە شەقامى سەرلەنوئى چۆلدا تىپەرىيەو. ئەو كاتە بىرم كوردەو كە دەبى نان بخۆم. چونكە ماوئەيەكى زۆر خۆم بە پشتى كورسىيەكە راگرتبوو، لە مەم كەمىك ئازارم ھەبوو. بۇ كرپنى نان و سپەگىتى دابەزىم، خواردنى خۆم ئامادە كرد و ھەر بە پىوھش خواردم. ويستم جگەرەيەكى دىكە لەبەر پەنجەرەكە بكيشم، بەلام لەبەر ئەوئەى نەختىك فىنكى كوردبوو، كەمىك ھەستم بە سەرما كرد. پەنجەرەكانم داخستن و لە گەرەنەو لە ئاوينەكەدا لايەكى مئزەكەم بىنى كە چرا زەيتى و لە تەنىشتىشى ھەندى ورتكەنانى لەسەر بوو. لە دلى خۆمدا وتم ئەم يەكشەممەش وەك گشت

یه کشه ممه کانی دیکه تیپه ری و ئیستاش دایکم نیژراوه و
به یانیش دووباره دهست به کار ده که مه وه، به گشتی
شتیک نه گوراوه.

ئەمرو لە بىرو زور كارم كرد. بەرپۆه بەرى كار دلگىر بوو. داواى لىكردم ئايا زور ماندوو نىم، هەروەها وىستى تەمەنى داىكم بزانى. بو ئەوەى بە هەلەدا نەچم، وتم "شەست سالىك"، نازانم بوچى شىوہىپەكى هىمنى بە خۆپەوہ گرت و ئەم مەسەلەيەشى وەك كارىكى تەواوبوو وەرگرت.

دەستەيەك دۆسيەى زور لەسەر مێزەكەم كۆ ببۆوہ و دەبووايە هەموويان بپشكەم. پيش ئەوەى بىرو بەجى بەيلم و بو فراقين بچم، دەستم شووشت. نيوەرۆيان، زور حەز لەم ساتانە دەكەم. ئىواران كەمتر چىژى لىوہردەگرم، لەبەر ئەوەى ئەو دەستەسپەرى دايدەنن، تەواو شىدارە، چونكە بە درىژايى رۆژ بەكار هاتووہ. رۆژىك ئەمەم بو بەرپۆه بەرى كار باس كرد. وتى "شوينى داخە، بەلام لەگەل ئەمەش شتىكى زور گرینگ نىيە". كەمىك لە جارەن

درهنگتر، سهعات دوانزهونيو له گهل ئيمانوييل كه له
 بواری ناردين كار دهكات، ده رچووم. بېرؤيه كه مان
 دهروانېته سهر دهريا، بو چركه يه ك له كه شتييه
 بارييه كاني ده ربه ندي سووتاوي بهر هه تاو بيخه بهر
 بووين. له و ده مه، له ناكاو كاميونيك به ناو ليكداني زنجير
 و ته قه ته قدا گه يشت. ئيمانوييل وتي: "چونه ئه گهر بو
 بچين"، منيش به دوايدا رام كرد. كاميون به جي هيشتين،
 ئيمهش به دوايدا چووين. له ناو دهنگ و هه را و توژدا
 بزر ببووم. هيچم نه ده بيني و هه ستم به هيچ نه ده كرد،
 ته نيا ئه و به تاو راكردنه نارېكه ي خوّم نه بيت، كه له نيوان
 ئه و كرّين و ماشين و ئه ستوندي كه شتيا نه دا كه له ئاسو
 سه مايان ده كرد و ته نكيشي كه شتيا نه كان كه به لا ياندا
 تيده پهرين. سه ره تا من پي گه يشتم و خوّم هه لدايه
 سه ري. پاشان يارمه تي ئيمانوييلم دا سوار بيت، پشوومان
 هاته وه بهر و كاميونيش له سهر ليواره نارېكه كه ي ده ريا
 له نيو توژ و گه رمايي بازي ده دا، ويّراي هه ناسه بركي
 ئيمانوييل پيده كه ني.

كه گه يشتينه خواردنگه كه ي "سيلايست"، هه موو گيانمان
 ئاره قه بوو. ئه ويش هه روه كو جاران به خويي و ورگي
 گه وره و به روانكه و سميله سپييه كه يه وه له وي بوو. لي
 پرسيم ئايا "له گهل ئه مهش وه زعم باشه". وتم به لي،
 هه ستيش به برسيتي ده كه م. به خيرايي نام خوارد و

قاوهيه كم به سهردا كرد. پاشان، گه رامه وه ماله وه و
كه ميگ نووستم، چونكه زورم شه راب خوار دبؤوه. له گه
به خه به رها تن حه زم چووه جگه ره كيشان. بؤ ئه وه ي به
تراموا بگه م، رام كرد، چونكه درهنگ بوو. به دريژايي
پاش نيوه رپوكه كارم كرد. له بيرو هه واكه ي زور گه رم
بوو، له كاتي ده رچوون زور به خته وه ر بووم، به پي، به
هيمني به دريژايي ليواري ده ريا گه رامه وه. ئاسمان كه سك
بوو، هه ستم ده كرد دلم خو شه. له گه ل ئه مه ش راسته وخو
گه رامه وه ماله وه، چونكه ده مويست په تاته ي كولاو بؤ
خوم ئاماده بكه م.

كه به پليكانه تاريخه كه دا سه رده كه وتم، تووشي
"سالامانوي پير بووم، سالامانو هاوسيمه و له هه مان
نهومي منه. له گه ل سه گه كه ي بوو. ئه مه هه شت ساله
به يه كه وه له گه ل سه گه كه ي ده بينرين. ئه م سه گه
نه خو شيبه كي پيستي هه يه، له و بروايه دام گوورپوييه،
چونكه نزيكه ي ته واوي له شي رووتاندوته وه و پيستي به
په له و توينكي قاوه يي داپوشيوووه. له ئه نجامي
پيكه وه ژيان، ته نيا به جووته له ژووريكي بچكوله دا،
سالامانوي پير واي ليها تووه به و بچيت. كومه ليك تويزي
مه يله وسووري له سهر روخساره و هه ندي مووي
زه رديشي هه يه. هه رچي سه گه كه يه، شيوه رويشتن
كوماوه ي سالامانوي وه رگرتبوو، لووت بؤ پيشه وه و

ملراكشاو، دهتگوت له يهك نهژادن، كهچى رقيان له
 يهكترى دهبووه. رۆژى دوو جار، سهعات يانزهى بهياني
 و سهعات شهشى ئىواره، پيرهميرد سهگهكهى دهباته
 پياسه. ههشت ساله رينگاي پياسه كردنه كه يان نهگورپيووه.
 به دريژايى شهقامى ليون دهبينرين. سهگهكه ئهمهنده
 رايدهكيشى، تا سالامانو توورپه دهكا. ئهو كاته ئهويش له
 سهگهكهى دهدا و نهفرهتى ليدهكا. سهگهكه له ترسان
 زهندهقى دهچى و كول دهدا. لهم كاته دا، نورهى پيرهميرده
 سهگهكه به دواى خويدا رابكيشى. كه سهگهكesh له بيري
 دهچيتهوه، سهرلهنوى پيرهميردى خاوهنى رادهكيشيتهوه
 و جاريكى ديكهش پييدهكهوى و نهفرهتى ليدهكرى. ئينجا
 ههردووكيان لهسهر شوستهكه دهوستن و تهماشاي
 يهكتر دهكهن، سهگهكه به توقينهوه و كابراش به رقهوه.
 ئيتر ههموو رۆژيك بهم جورهيه. كه سهگهكه دهيهوى ميز
 بكات، پيش ئهوهى ميزهكهى تهواو بكات، پيرهميرد
 رايدهكيشيت. بهم جوره ريزيك دلۆپى بچووك له دواى
 خوى بهجى دههپلى. ئهگهر به ريكهوت سهگهكه ميز له
 ژوورهكه بكا، ئهوا جاريكى تريش لى دهدرى. ههشت
 ساله ئهمه دووباره دهبيتتهوه. سيليست ههميشه دهلى
 ئهمه بهدبهختيه، بهلام ئهوهى راستى بيت، كهس ناتوانى
 بزانى. كه له ناو پليكانهكه تووشى بووم، سالامانو
 خهريكى نهفرهتكردنى سهگهكهى بوو. پنى دهگوت: "پيس!"

بۆگەن!، ئەویش دەنوو زايەو، وتم: "ئىوارە باش، بەلام
 پىرەمىرد بەردەوام بوو لە نەفرەتکردنەكەي، ئەو كاتە لىم
 پرسى ئەم سەگە چى لەو كردوو، وەلامى نەدامەو، تەنيا
 دەيگوت "پىس! بۆگەن!". خەيالم بۆ ئەو چوو پىرەمىرد
 خۆى بۆ سەر سەگەكە خوار كردبوو، شتىكى لەسەر
 پەتەكەي رىك دەخست، بە دەنگى بەرزتر قسەم كرد، جا
 بى ئەوہى خۆى بسوورپىننیتەو، بە چەشنە توورەيىك
 وەلامى دامەو و وتى: "ئەو ھەمىشە لىرەيە، پاشان
 رۆيشت و سەگەكەشى لەسەر چوارپەل لە دواى خۆى
 رادەكيشا و ئەویش دەكرو زايەو.
 لەم كاتەش دووہم ھاوسىم كە لە ھەمان نھۆمدايە، وەك
 من ھاتەو، لە گەرەك وا باوہ گوايە لەسەر ژنان دەژيىت.
 كاتىك كە لىي دەپرسن كارى چيىە، دەلى: بە گشتى
 سەرنجراكيش نىيە، بەلام گەليجار قسەم لەگەل دەكات،
 ھەندى جاريش سەرم لىدەدا و كەمىك لە لام دادەنيشى،
 چونكە من گوئي لىدەگرم، ھەست دەكەم ئەوہى دەيلى،
 سەرنجراكيشە، لە لايەكى ديكە، ھىچ ھۆيەك نادۆزمەو
 قسەى لەگەل نەكەم، ناوى رايمۆند سانتىزە، تا رادەيەك
 بچوو كە و دوو شانى پانوبەرين و لووتىكى وەك
 بۆكسە شىنەكانى ھەيە، ھەمىشە بە رىكى خۆى پۆشيوو،
 ئەویش وىپراى قسەكردن دەربارەى سالامانۆ وتى: "ئەگەر

ئەم كەسە بەدبەخت نەبى! لىنى پرسىم ئايە بىزم لىنى
نابىتەوە منىش وەلامم داوۋە نەخىر.

سەر كەوتىن و خەرىك بوو بەجىم دەھىشت، پىنى وتم: ئە
ژوورەكەم باسترەمە و شەرابم ھەيە. ھەز دەكەن كەمىكم
لەگەل بخۆن...؟" بىرم كوردەوۋە ئەم داوۋەتە لە خوارىن
ئامادەكردن رزگارم دەكات، بۆيە قىبولم كرد. ئەوئىش تەنیا
ژوورىك لەگەل چىشتخانەيەكى بىپەنجەرەي ھەيە. لە
سەرەوۋەي تەختەكەي، پەيكەرى فرىشتەيەك لە مەرەپەرى
سىپى و سوور، وئىنەي چەند پالەوانىك و دوو يان سى
وئىنەي ژنى رىووتىشى ھەبوو. ژوورەكە پىس و
تەختەكەش نارىك بوو. سەرەتا چىرا نەوتىيەكەي
داگىرساند، پاشان پارچەپەرۆيەكى زۆر پىسى لە گىرفانى
دەرھىنا و دەستى راستى پىپەستەوۋە. پىمگوت چىيەتى.
گوتى دەمەقالىنى لەگەل يەكىك ھەبوو، كە شەرى
پىفرۆشتوۋە.

وتى گوئىت لىيە مىسۆ مورشۆ، مەسەلەكە ئەوۋە نىيە من
شەرەنگىزىم، بەلكو زۆر ھەستىيارم. ئەوۋەي تر پىنى وتم:
"ئەگەر پىاۋى، لە ترامواكە دابەزە." منىش پىم وت: "دەي،
ھىمەن بەرەوۋە." پىنى وتم من پىاۋ نىم. ئەو كاتە دابەزىم و
داوام لىكرد و وتم: "بىدەنگ بە بۆ خۆت باشتەرە، ئەگىنا
ئىستا دەتتۆپىنم" وەلامى دامەوۋە: "بە چى؟" ئەو كاتە
مستىكم لىدا. كەوت، رۆيشتەم دووبارە بەرزى بىكەمەوۋە،

به لام، هر له زه و ییه وه چند پیلایه کی لیدام. نینجا
 منیش پیلایه ک و دوو شه قازلله م لیدا. روخساری به
 خوین داها. پییم وت ئایا هه قی خوئی وهرگرت. وتی:
 "به لی." به دریزایی ئه و هه موو ماوه یه، سانتیز خه ریکی
 ریکخستنی په رۆیه که بوو، که دهستی پیده به سته وه.
 له سهر ته خته که دانیشتبووم، گوتی: "ده بیینی من له م
 ده مه قالیه نه گه راوم. خه تایی ئه و بوو." ئه مه راست بوو،
 منیش دانم پیدا هینا. دروست ئه و کاته پیی گوتم ده یه وی
 له م باره یه وه راویژم پیبکات، که من، گوایه پیام و دونیام
 بینوو، ده توانم یارمه تیی بدهم و دوایش ده بیته هاو ریم.
 من هیچ نه گوت. جاریکی دیکه داوای لیکردم ئایه
 ده مه وی بیه هاو ریی. وه لام دایه وه بوون و نه بوونی به
 لای منه وه وهک یه که: ئه و کاته دلخوش ده هاته به رچاو.
 باستره می دهرهینا، له ناو تاوه سووری کرده وه، پاشان
 په رداخ و فه خفوری و چه قو و چه تال و دوو شووشه
 شه رابیشی دانا. هه موو ئه مانه له ناو بیدهنگی. پاشان
 دانیشتن. ویرای خواردن، که وته گیرانه وه میژووی
 خوئی. سه ره تا که میک دوودل بوو. "ژنیکم ناسی... ده توانم
 بلیم دوستم بوو." ئه و پیاو هی له گه لی به شه ر هاتبوو،
 برای ئه م ژنه بوو. وتی په یوه ندیم له گه لی هه بووه. من
 هیچ وه لام نه دایه وه، که چی دریزه ی به قسه ی خوئی دا و
 یه کسه ر وتی ئه و شتانه ی له گه ره ک دهر باره ی ئه و

دەيلين، دەيزانى، بەلام ئەو بۇ خۇي ھۆشيارە و خۇشى
كارەكەي بەرپرسی كۆگايە.

پىي و تم "بۇ ئەوھى كۆتايى بە مەسەلەي من بەينين،
ھەستم كرد فریودانىك لە ئارادايە." پىويستى ئەم ژنەي
دابين دەكرد. كرىي ژوورەكەي بۇ دەدا و ھەر پۆژەش
بيست فرەنكى بۇ خۆراك دەدایى. "سېسەد فرەنكى ژوور،
شەشسەد فرەنكى خۆراك. ناوناوھش جووتىك گۆرەوي،
دەكاتە ھەزار فرەنك. خانمیش كارى نەدەكرد. بەلام
دروست پىي دەوتم لەگەل ئەوھى من دەیدەمى، پىي ناگاتە
سەر. كەچى من پىم دەگوت: "بۆچى نيودانە پۆژ كار
ناكەيت؟ بۇ ھەموو ئەم شتە بچووكانە بارم سووك
دەكەيت. ئەم مانگە دەستىك جلو بەرگم بۇ كرىوي، ھەموو
پۆژ بيست فرەنكت دەدەمى، كرىي خانووت بۇ دەدەم،
تۆش، تۆش بۇ خۆت پاشنيوھ پۆيان لەگەل ھاوپرىكانت
قاوھ دەخۆنەوھ. تۆ قاوھ و شەكریان دەدەيى، منیش پارە
دەدەمە تۆ. من باش لەگەل تۆ پەفتارم كردووھ، بەلام تۆ
بە خراپە دەمدەيتەوھ. "بەلام تىرى نەدەكرد، ھەمیشە
دەيگوت بەمەندە ناگەمە سەر و ئىتر بەم شىوھ بوو كە
ھەستم كرد فریودانىك لەگۆریدايە."

ئىنجا رايمۆند بۆي گىرامەوھ كە لە ناو جانتاكەي بليتىكى
(لۆتۆي) دۆزیتەوھ نەيتوانيوھ بۆي ليك بداتەوھ چۆن
كرىويە. دواتر، لە مالەكەي (نیشانەيەكى) بانكى بينيووھ،

که به لگهی ئه وه بووه دوو بازنی به پادان داوه. تا ئیره،
پایمۆند ئاگای له بوونی ئەم بازنانه نه بووه. (به دنیاییه وه
ههستم کرد فریوودانیک له ئارادایه. ئه و کاته به جیم
هیشته. به لام سه ره تا لیم دا. پاشانیش، راستیه کانیم
پینگوت. پیم گوت هه موو ئه و شتانه ی که ده یویست، بریتی
بوو له سه رگه رمکردن به شته کانی. ههروه ها پیم گوت،
گویت لیه مسیو مورسو: "تو ههست ناکه ی که جیهان
به رانه ر به و به خته وه رییه ی من بوئی دابین ده که م،
دلپسه. پاشان نرخ ی ئەم به خته وه رییه ده زانی که
هه تبوو."

پایمۆند ئەمه نده ی لیدا بوو، تا خوینی لیه اتبوو. پیشتر لیه
نه ده دا. "لیم ده دا، به لام ده توانم بلیم به ناسکی. که میک
هاواری ده کرد. په نجه ره کانم داده خست و ههروه کو جاران
ته واو ده بوو. به لام ئیستا، مه سه له که زور جیدییه. له
لایه ن خۆمه وه، ههست ده که م باش سزام نه داوه."
ئو کاته پایمۆند بوئی پروون کردمه وه، که بو ئەمه بوو
پییوستی به پراویژی من هه بوو. بو ئەوه ی فتیله ی چراکه ی
چاک بکاته وه، که دووکه لی ده کرد، وهستا. منیش
به رده وام گویم لیه ده گرت. نزیکه ی لیتریک شه رابم
خواردبووه و له لاجانگه کانم ههستم به گه رماییه کی زور
ده کرد. جگه ره ی پایمۆندم ده کیشا، چونکه خۆم نه مابوو.
دواتراموا تیده په رین و له گه ل خویان ئه و ده نگ و

ههرايهيان دهبرد، كه ئىستا دوورن له گه رهك. رايموند
دریژهی پيدا. ئەو هی ههراسانی دهکرد، "ئەو بوو هیشتا
عاتیفه ی بۆی هه بوو." به لام له گه له ئەمهش دهیویست
سزای بدات. سه رهتا بیرى کردبووه بیباته هۆتیلک و
بانگی پاسهوانان بکات تا گه ره لاوژهیهک بخولقینی به
رهسمی ریسوای بکهن. پاشان هانای بردبووه لای
هاورپیکانی که له م بارهیهوه شت دهزانن، به لام هیچ
شتیکیان به خه یالدا نه هاتبوو. رايموند دهیویست ههستی
پیبکه م، که ئەو دههینی له ناو ئەو براده رانه بیت. پینانی
وتبوو و ئەوانیش پیشنیازی ئەوهیان کردبوو "نیشانه ی
بکات. به لام ئەو نه بوو که ئەم دهیویست، بۆیه ده بووایه
بیر بکاتهوه. پیشتریش دهیویست داوای شتیکم لیبکات. له
لایه کی دیکه، پیش ئەوهی داوام لیبکات، دهیویست بزانی
چون ئەم مه سه له یه هه له سه نگینم. وتم هیچ بیرى
لیناکه مه وه، به لام ههست ده که م سه رنجراکیشه. داوای
لیکردم ئایه ههست ده که م که فریوودانیکی تیدایه؟ منیش
بیگومان ههستم ده کرد فریوودانیکی تیدایه، یان ئایه به
پیویستی ده زانم سزا بدریت؟ منیش له شوینی ئەو بام،
هه مان شتم ده کرد، پییم گوت قهت ناتوانین بزانی، به لام
تیده گه یستم که ئەو دهیه وئى سزای بدات. هیشتاش
که میکی تر شه رابم خوارده وه. جگه ره یه کی پیکرد و بیرى
شاراوه ی خۆی بۆ باس کردم. دهیویست نامه یه کی بۆ

بنووسی "پر له سه ره سم و له هه مان کات هه ندی شت
 که په شیمانی بکاته وه." پاشان، کاتی که دیته وه، له گه لی
 بخه وی و "دروست له کاتی ته واو بوون" تف له
 روخساری بکات و به دهره وهی بنی. له راستیدا هه ستم
 کرد، بهم شیوه سزای خوی وهرده گری. به لام رایموند
 پی و تم له توانیدا نییه ئەم نامه یه بنوسی، له بهر ئەوه
 بییری له من کردۆته وه بۆی بنووسم. چونکه من هیچم
 نه ده گوت، پی و تم ئایه بۆ من زهحمه تی دروست ده کات
 ئەگه ر ئیستا بۆی بنووسم؟ منیش وه لامم دایه وه نه خیر.
 ئینجا دوا ی ئەوه ی په رداخیک شه رابی خوارده وه،
 هه لساوه. ئەو فه خفوری و که مه باسترمه سارده ی که
 به جیمان هیشتبوو، خسته لایه ک. به وردی سه رمیزه
 مشه مماکه ی سرپییه وه. له چه که جه ی میزی شه وی
 په ریه کی نه خشینراو به هیلکاری چوارگوشه یی دهره ینا،
 زه رفیکی زهرد، قه له مدانیکی بچووک له داری سوور و
 مه ره که بدانیکی چوارگوشه یی پر له مه ره که بی مؤر. که
 ناوی ژنه که ی پی و تم، بینیم خه لکی ره سه نی ناوچه که یه.
 نامه که م نووسی. که میک له گو تره نامه که م نووسی، به لام
 به پیویستم زانی رایموند رازی بکه م، چونکه هیچ هویه کم
 نه بوو ئەو نارازی بکه م. پاشان به دهنگی بهرز نامه که م
 خوینده وه. وپرای جگه ره کیشان و سه ره له قاندنه وه گوئی
 لیگرتم، دوا یی داوا ی لیگرتم دیسان بۆی بخوینمه وه. به

تهواوی دلخۆش بوو. پئی وتم: "باشم دهزانی که تو ژیان
 باش دهناسی." سهرهتا ئاگادار نهبووم که به تو تو قسم
 لهگهله دهکات. تهنیا نهو کاته ههستم پیکرد که وتی:
 "ئیسئا، تو هاورپیهکی راستهقینهیت." ئەمهشم پی
 سهرسوورپهینهه بوو. رستهکهی دووباره کردهوه و
 منیش وتم: "بهلی." بو من جیاوازی نهبوو هاورپی بم یان
 نا. بهلام نهو به راستی دههاته بهرچاو که هزی لیبت.
 نامهکهی داخست و شهرا بهکه مان تهواو کرد. پاشان
 کهمیک بهدهم جگهرهکیشانهوه بیدهنگ ماینهوه. دهرهوه
 تهواو ئارام بوو، گویمان لهو ئوتومبیلانه دهبوون، که
 تیدهپهپین. وتم: "درهنگه." رایموندیش وای بو دهچوو.
 تیبینی نهوهی کرد که وهخت خیرا دهروات، له
 پروانگهیهکهوه راستی دهکرد. خهوالوو بووم، بهلام ئازارم
 ههبوو ههلسمهوه. وا پیدهچی ماندوو بووبم، چونکه
 رایموند پئی وتم دهبی ئاگاداری خوم بم. سهرهتا،
 تینهگهیشتم. دوایی بوی روون کردمهوه که مهرگی
 دایکمی بیستبوو، بهلام ئەمه شتیکه دهبی ئەمرۆ نا سبهی
 بگات. ههلبهت رای منیش بوو.

ههلسامهوه، رایموند توند دهستی گوشیم و وتی
 مرۆیهکان له نیوان خویاندا ههیشه تیک دهگهن. که له
 لای نهو دهرچوووم، دهرگام داخستهوه و له دالانهکه
 دهمیک له ناو تاریکیهکه مامهوه. مالهوه هیمن بوو و له

قوولایی پلیکانه که کزه بایه کی تاریک و شیدار
سه رده که وت. بیجگه له ترپه ی خوین که له ناو گوئییه کانم
دهنگی ده دایه وه، هیچی دیکه م نه ده بیست. بیجووله
مامه وه. به لام له ژووره که ی پیره سالامانق نووزه ی
سه گه که ی به کپی هات.

تهواوی ههفته باش کارم کرد، رایمۆند هات و پیی وتم
 نامه‌که‌ی ناردووه. دوو جار ان له‌گه‌ل ئیمانۆیی‌ل چوومه‌ته
 سینه‌ما، هه‌رده‌م ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر شاشه‌ روو ده‌دات تی
 ناگات. ئه‌و کاته پئویسته بۆی روون بکریته‌وه. دوینی،
 شه‌مه‌ بوو و هه‌روه‌کو له‌سه‌ری ریک که‌وتبووین، ماری
 هاتبوو. زۆر چه‌زم لیی کرد، چونکه کراسیکی جوانی
 خه‌تخه‌تی سوور و سپیی پوشیوو، له‌گه‌ل پیلاویکی
 چه‌رمی په‌نجه‌رده‌دار، له‌ژیر کراسه‌که‌وه مه‌مه‌ سرکه‌کانی
 دیار بوون و په‌نگی خۆریش دیمه‌نیکی گولینی دابوو
 روخساری. ئۆتۆبووسمان گرت و چه‌ند کیلۆمه‌تریک له
 شاری جه‌زایر دوور که‌وتینه‌وه، له‌سه‌ر پانتاییه‌کی ته‌سکی
 لیوار ده‌ریا که له نیوان تاشه‌به‌رد و قامیشه‌لانیک
 که‌وتبووه لای وشکایی، ماینه‌وه. خۆری سه‌عات چوار
 زۆر گه‌رم نه‌بوو، به‌لام ئاوه‌که له‌گه‌ل ورده‌شه‌پۆله دریز
 و ته‌مه‌له‌کانی شیرتین بوو. ماری وازییه‌کی فیر کردم،

دەبووايە، وىپراي مەلەکردن، ئاوى لووتكەي شەپۆلەكان
بخۆينەو، تەواوى كەفەكە لە دەم كۆ بکرىتەو، پاشان
بکەوينە سەر پشت و تىي ھەلدەينەو. ئەمەش وەك
كەفنىكى ناسك لە ھەوا بزر دەبوو، يانىش وەك بارانىكى
شیرتین دەكەوتە سەر روخسار. بەلام دواى ماوہيەك،
تەواوى دەم لەبەر سوپىرى خوى سووتابووو. ماری
خوى گەياندە من و لە ناو ئاوەكە خوى پىوہ نووساندەم.
دەمى خستە سەر دەم. زمانى لىوہكانى فىنك دەكردەو
و ماوہيەك لە ناو شەپۆلەكان بەم چەشنە خۆمان غلور
کردەو.

كە لە كەنار دەرياكە جلو بەرگى خۆمان پۆشيبەو، ماری
بە چاوہ برىسكە دارەكانى سەيرى دەكردەم. ماچم كرد.
ئىتر لەمەودوا چىتر قسەمان نەكرد. توند بە خۆمەو
گرتبووم و پەلەمان بوو ئۆتۆبووسىك بدۆزىنەو، تا
بگەريينەو لای من و خۆمان ھەلدەينە ناو جىگاكە.
پەنجەرەكەم بە كراوہيى بەجى ھىشتبوو و زورىش
دەرفىن بوو ھەست بەكەيت شەوى ھاوين بەسەر لەشى
برۆنزيماندا بخزى.

ئەم بەيانىيە، ماری ماوہ و منىش پىيم گوت بە يەكەوہ نان
دەخوين، بۆ كرىنى گوشت دابەزىم. لە سەر كەوتنەو دەم
گويم لە دەنگى ژنىك بوو، كە لە ژوورى راي مۆندەو
دەھات. كەمىك دواتر، سالامانوى پىر ھەرەشەي لە

سه‌گه‌که‌ی کرد، گویمان له دهنگی کهوشی سالامانو و
چوارپه‌لی سه‌گه‌که‌ بوو، که ده‌که‌وتنه‌ سهر پایه‌ داره‌کانی
په‌یژه‌که، دوايش: "پیس! بوگه‌ن!"، بو سهر شه‌قامه‌که
ده‌رچوون. مه‌سه‌له‌ی ئەم پیره‌م بو ماری گێرایه‌وه،
ئه‌ویش زور پیکه‌نی. ماری یه‌کیک له پیجامه‌کانی منی
له‌به‌ر کردبوو و قۆله‌کانیشی هه‌لکردبوو. کاتی که پیکه‌نی،
ديسان‌ه‌زم چووین. ساتیک دواتر، داوای لی‌کردم ئایا
خۆشم ده‌وی؟ منیش وه‌لامم دایه‌وه‌ ئەمه‌ هیچ مانایه‌ک
ناگه‌یه‌نی، به‌لام وا هه‌ست ده‌که‌م نه‌خیر. خه‌مبار ده‌هاته
به‌رچاو. به‌لام له کاتی ئاماده‌کردنی خواردن بی ئه‌وه‌ی
شتیک هه‌بیت بو گه‌توگو، جاریکی دیکه‌ش به‌ چه‌شنیکی وا
پیکه‌نی، سه‌ره‌نجام ماچم کرد. هه‌ر له‌و ده‌مه‌ش ده‌نگ و
هه‌رای ده‌مه‌قالی له ژووره‌که‌ی رایمۆند به‌رز بووه.

سه‌ره‌تا گویمان له ده‌نگیکی تیژی ژنیک بوو و پاشان
ده‌نگی رایمۆند که هاواری ده‌کرد: "تو فریووت دام. ئیستا
فیرت ده‌که‌م فریووم بده‌ی." چه‌ند ده‌نگیکی کپ، ئینجا
ژنه‌که هاواری کرد، به‌لام به‌ چه‌شنیکی تۆقینه‌ری وا،
یه‌کسه‌ر دالانه‌که پر له خه‌لک بوو. من و ماریش
ده‌رچووین. چونکه به‌رده‌وام هاواری ده‌کرد و رایمۆندیش
به‌رده‌وام لی دها. ماری وتی ئەمه‌ زور تۆقینه‌ره، من
هیچ وه‌لامم نه‌داوه. داوای لی‌کردم بچم پۆلیسیک به‌ینم،
به‌لام وتم هه‌ز له پۆلیس ناکه‌م. که‌چی پۆلیسیک به‌ هوی

كرنچييه كى نهۆمى دووهم كه بۆرپچييه، گه يشت. له
دهرگاي دا و چيتر هيچمان نه بيسته وه. پۆليسه كه به هيزتر
له دهرگاي دا، دواي چهند ساتيك، ژنه كه كه وته وه گريان
و راي مۆنديش دهرگاي كرده وه. جگه ره يه كى له دهم بوو و
شيوه يه كى هيمنى هه بوو. ژنه كه بۆ لاي دهرگا راي كرد و
به پۆليسه كه ي گوت راي مۆند لى داوه. پۆليسه كه گوتى
"ناوت"، راي مۆند وه لامي دايه وه. جاريكى ديكه پۆليسه كه
گوتى: "كه قسه م له گهل ده كه ي، جگه ره كه له دهمت لابه."
راي مۆند كه ميك دوودل بوو، سه يريكى كردم و جگه ره كه ي
له ناو دهمى هيشته وه. له م ساته دا پۆليسه كه
شه قازلله يه كى پر به دهست و گران و ئهستوورى له
روومه تى دا. جگه ره كه په رى و چهند مه تريك له ولاتر
كه وت. راي مۆند رهنگى گۆرا، به لام له م ساته دا هيچى
نه وت و پاشان به دهنگيكي نهرم و له سه رخۆ وتى ئايه
دهتوانيت جگه ره كه ي هه لگريته وه؟ پۆليسه كه ش وتى
دهتوانى، هه روه ها وتى "به لام بۆ جاريكى ديكه، ده بى
بزانيت كه پۆليس لي بووك نيه". له م ماوه يه ش، چونكه
ده گريا و دووباره ي كرده وه: "ئه م گه واده لى دام"،
راي مۆنديش وتى: "جه نابى پۆليس، ئه مه له ياسادا هه يه،
ئه مه، به پياويك بلى گه واد؟" به لام پۆليسه كه فه رماني
پيدا "دهمى دابخات." ئه و كاته راي مۆند خۆى بۆ لاي ژنه كه
وه رگيړا و پتى گوت: چاوه ريكه خانم، يه كتر هه ر

دهبینهوه. پۆلیسهکه وتی بیدهنگ به، دهبی ژنهکه بروات
و ئهویش له ژوورهکهی بمینیتهوه تا له لایهن
کۆمیساریهوه بانگ دهکریت. پاشان وتی دهبی رایمۆند
شهرمی به خۆی بیت که سهرخۆشه و تا ئهو رادهیه
لهبهری بلهرزی. ئهو دهمه، رایمۆند بۆی روون کردهوه:
"مهست نیم جهنابی پۆلیس، تهنیا، لیرهه بهرانبهه ئیوه،
دهلهرزم و ئهمهش به دهست خۆم نییه." دهرگاکهی
داخست و تهواوی خهلهکهکهش رویشتن. من و ماریش له
ئامادهکردنی فراقین بووینهوه. بهلام ئهو برسی نهبوو، من
نزیکهی ههموویم خوارد. سهعات یهک ماری رویشت و
منیش کهمیک خهوتم.

نزیک به سهعات سی، له دهرگاکهمیان دا و رایمۆند هاته
ژوورهوه. من ههه به راکشاوی مامهوه. له لیواری
تهختهکهه دانیشت. ماوهیهک بی قسهکردن مایهوه، دوایی
پیم گوت کاروباری چۆن تیپههری. بۆی گێرامهوه ئهوهی
کردوو، که دهیهویست بیکات، بهلام ژنهکه سهههتا
شهقازللهیهکی لیداوه دوایش ئهو له ژنهکهی داوه.
پاشماوهکهشی، خۆم بینیم. پیم وت پیدهچی ئیستا ئهو
ژنه سزای خۆی وهرگرتی دهبی تۆش دلخۆش بیت. ئهمه
رای ئهویش بوو، ههروهها تیپینی ئهوهشی کردبوو که
پۆلیسهکه کاریکی باشی کردوو، ئهو شهقازللهیهی
خواردیشی، هیچ له مهسهلهکه ناگۆری. بیجگه لهمه، وتی

ئەو پۆلىسان باش دەناسى و دەزانى دەبى چۈن لەگەليان
رەفتار بکات. ئىنجا پرسىياري ئەوھى ليکردم ئايە چاوەرېنى
ئەوھى ليدهکردم بە شەقازللەيەک وەلامى پۆلىسەگە
بدەمەوھ؟ منيش وتم چاوەرېنى هيچم نەدەگرد و لە لايەگى
ديکە بە گشتى پۆلىسم خوش ناوين. وا پيدەچوو رايەمۆند
دلى زور خوش بيت. داواى ليکردم ئايە حەز دەگات
لەگەلى دەرچم. هەلسامەوھ و دەستم کرد بە داھينانى
قژم. ئەو کاتە وتى پتويستە بېمە شاھيدى ئەو، ئەمەش بۇ
من جياوازي نەبوو، بەلام نەمدەزانى دەبى چى بليم، بە
گويزەى رايەمۆند تەنيا ئەمەندە هەموو شتيگ بوو بليم ئەم
ژنە فریووی داوھ. منيش رازى بووم شاھيدى بۇ بدەم.
دەرچووین و رايەمۆند پەرداختيگ ئارەقى پيشکەش کردم.
پاشان ويستی دەستتيگ بليارد بکات، سەرەنجام زور باش
دۆراندەم. دوايى ويستی بچيته قەحپەخانە، بەلام من گوتم
نەخیر، چونکە حەز لەمە ناکەم. ئىنجا بە هيمنى گەراينەوھ
و لە ريگا پيى دەگوتم چەندە دلى خوشە سەرکەوتووانە
دۆستەکەى سزا داوھ. هەستم دەکرد رايەمۆند لەگەلم عاقلە
و بيرم کردەوھ چەند ساتتيگى خوشمان بەرې کرد.
لە دوور، لەبەر دەرگا سالامانۆى پيرم بەدى کرد شلەژاو
دەھاتە بەرچاو. کە نزیک بووينەوھ لە يەگتر، بينيم
سەگەکەى لەگەل نيبە. تەماشای هەموو لايەگى دەکرد و
دەسوورايەوھ، هەولى دەدا تاريگيى دالانەکە بېریت،

بۆلەبۆلى دەکرد و وشەى بە پچرپچرى لە دەم دەردەچوو
و سەرلەنوی بە چاوه بچکۆله سوورەکانى جادەگەى
دەپشکنى. کە رايمۆند پرسىارى لىکرد چىيەتى، يەكسەر
وہلامى نەداوہ. بە ئاستەم گويم لىبوو پرمەپرمى دەکرد:
"پيس! بۆگەن!" ئىتر لە شلەژانى خۆى بەردەوام بوو. لىم
پرسى سەگەگەت لە کوييە. لەناکاو وہلامى دامەوہ کە
رۆيشتووہ. دوایى لە پر بە توندى قسەى کرد و وتى:
"ہەر وہکو جارەن بردمە مەيدانى مەشق. خەلکىكى زۆر لە
دەورى کوخە دارينەکان بوون. بۆ سەيرکردنى "ہەلاتنى
شا" راوہستام. جا کە ويستم برۆم، دەبينم نەماوہ.
بينگومان، ماوہيەكى زۆرہ دەمويست ملوانگەيەكى دیکەى
بچووکتري بۆ بکرم. بەلام قەت باوہرم نەدەکرد ئەم
بۆگەنە بەم چەشنە بروات."

رايمۆند بۆى رۋون کردمەوہ سەگ بتوانى ئاوارە بىت، بۆ
خۆى دەگەرپتەوہ. کۆمەلىک نموونەى لەو سەگانەم بۆ
هيناوہ، کە دەيان کيلۆمەترىان برىووہ بۆ دۆزینەوہى
خاوەنەکانيان. سەرەراى ئەمەش، پيرەمىرد لە جارەن
زىاتر شلەژا. "بەلام دەيبەن لىم، تىدەگەن. ئەگەر يەکىک بۆ
خۆى ببات، بەلام ئەمە ناشى، لەگەل ئەم ھەموو پەلە و
تويژە سوورانەى بىزى ھەموو خەلکى دەھينپتەوہ. بە
دلنبايىوہ پۆليس دەيبا." ئەو کاتە پىم گوت پىويستە لە
دواى بگەرئى و بچىتە ئىدارەى گيانەوہرە دۆزراوہکان

بهرانبەر به هەندیک پاره بۆی دەگەریننەو. وتی ئایە ئەم
 پارەیه زۆرە. من نەمدەزانی. ئینجا توورە بوو: "پارە بۆ
 ئەم بۆگەنە بدەم. ئاە! با چاوی دەری!" ئیتر کەوتە
 نەفرینکردن لینی. رایمۆند پیکەنی و چووو ژوورەو. منیش
 بە دوایدا چووم و لە دالانی نھۆمەکە ی خۆمان یەکترمان
 بەجی هینشت. چەند ساتیک دواتر، گویم لە دەنگی پینی
 پیرەمیرد بوو و لە دەرگاکی منی دا. کە کردمەو،
 کەمیک وەستا و پاشان وتی: "بمبەخشە، بمبەخشە." داوام
 لیکرد بێتە ژوورەو، بەلام نەیویست. تەماشای نووکی
 پێلاوہکانی دەکرد و دەستە توێژدارەکانی دەلەرزین. بی
 ئەوہی رووم تییکات، لینی پرسیم: "خۆ ناچن لیم ببەن، پیم
 بلی مسیۆ مۆرسۆ. بۆم دەگەریننەو. گەر نا من چیم
 بەسەر دیت؟" پیم وت (ئیدارە ی گیانەوہرە دۆزراوہکان)
 سی رۆژ رایدەگرن تا خاوەنەکە ی پەیدا دەبیت، پاشان
 بەو جۆرە ی باشە و دلایان دەیەوئ، رەفتاری لەگەل
 دەکەن. بە بیدەنگی تەماشای کردم. دوا یی وتی: "ئێوارە
 باش." دەرگاکی داخست و گویم لە هاتوچوونی بوو.
 دەنگە دەنگ لە تەختەکە ی بەرز بۆو. بەو کزە دەنگە
 غەریبە ی کە ناوبرەکە ی دەبری و دەگەیشتە گویم،
 تینگەیشتم کە دەگریئ. نازانم بۆچی بیرم لە دایکم کردەو.
 بەلام دەبووایە بەیانی زوو لە خەو هەلسم. برسیم نەبوو،
 بی ئەوہی نان بخۆم، خەوتم.

له بیرۆیه کهم بووم که رایمۆند تهلهفۆنی بۆ کردم و گوتی
 یه کیك له هاورپییه کانی (دهرباره ی من قسه ی بۆ کردبوو)
 داوه تی کردووم رۆژی یه کشه ممه له ماله که ی ئه و له
 نزیک جه زایر به سهر به رین. منیش وه لامم دایه وه که زۆر
 ئاره زووم لییه، به لام بۆ ئه م رۆژه قه ولم به کچه
 هاورپییه کهم داوه. یه کسه ر رایمۆند وه لامی دایه وه که
 ئه ویش داوه ت ده کات. ژنی هاورپییه که ی زۆر به خته وهر
 ده بیته له ناو ئه م هه موو پیاوه ته نیا نه بیته.

ویستم یه کسه ر ته له فۆنه که دانیمه وه، چونکه ده زانم
 به رپۆه بهر چه ز ناکات کهس له شاره وه ته له فۆنمان بۆ
 بکات. به لام رایمۆند پینی گوتم چاوه رپی بکه م و دوایی
 وتی ده توانی ئیواره که ی ئه م هه واله م بداتی، به لام
 ده یویست له شتیکی دیکه ئاگادارم بکاته وه. به دریزایی
 رۆژ گروپیک عه ره ب له دوای بوونه، برای
 کۆنه دۆسته که شی یه کیك بووه له ناو ئه مانه. "ئه گه ر
 ئه مرۆ ئیواره له کاتی گه رانه وه له نزیک ماله وه بینیت،
 ئاگادارم بکه وه." منیش وتم زۆر باشه.

كه ميگ دوآتر، به ريوه بهر بانگي كردم، له هه مان چركه
 بيزار بووم، چونكه وام به خه يالدا هات پيم دهلي كه متر
 ته له فون بكه م و باشتر كار بكه م. به لام هه رگيز نه مه
 نه بوو. گوتي دهيه وي ده رباره ي پرژه يه كه قسه م له گهل
 بكات، كه هيشتا به ئالوزي ماوه ته وه. ته نيا راي مني
 له سه ر مه سه له كه ده ويست. نيازي نه وه ي هه بوو
 نووسينگه يه كه له پاريس بكاته وه و هه ر له ويوه كاروبار
 راسته وخو له گهل كو مپانيا گه وره كان هه لسوورپيني و بويه
 ده ويست بزاني ئايه من ئاماده م بچم. نه مه ش ريگاي
 نه وه م بو ده كاته وه له پاريس بژيم و به شه ساليگيش
 خه ريكي سه فهر كردن بم. "ئيوه گه نجن و هه ست ده كه م
 نه مه ش ژيانيكه پيتان خو شه." وتم به لي، به لام له راستيدا
 بو من هيج جياوازييه كي نيه. نه وه كاته لي پرسيم ئايه
 قهت چه زم له گو ريني ژيان نه كردو وه؟ وه لام دايه وه كه
 ژيان هه رگيز ناگو ردرئ، له هه موو باريكدا هه مووي وه كو
 يه كه و ژياني منيش لي ره هه رگيز ناخوش نيه. ديار بوو
 نيگه ران ده هاته بهرچاو، وتي منيش هه ميشه
 وه لامدانه وه يه كي سه رچيغم هه يه و ئاواتم نيه و نه مه ش
 بو خو ي كاره ساته بو ئيشوكار. ئينجا بو كار كردن
 گه رامه وه شويني خو م. به لامه وه باشتر بوو نيگه راني
 نه كه م، به لام هيج هويه كم نه دو زيبه وه ژيانم بگو ريم. به
 وردئ بيري لي بكه ينه وه، له م كاره م به دبخت نه بووم. كه

خویندکار بووم، ئاواتی له م جوړه م زور بوون. به لام که
وازم له خویندن هینا، زور به خیرایی تیگه یستم که هه موو
ئه م شتانه نرخیکی راسته قینه یان نییه.

ئواره ماری هاتبوو بمیینی و داوای لیکردم ئایا دهمه وی
بیخوازم. وتم بو من ئه مه بوون و نه بوونی وه کو یه که،
دهتوانین بیکه یان ئه گهر ئاره زوی لینه. ئینجا ویستی
بزانی ئایه خوشم دهویت؟ هه روه کو جاری پیشوو چیم
گوتبوو، وه لامم دایه وه که ئه مه هیچ مانایه ک نابەخشی و
بیگومان خوشیشم ناویت. وتی: "که واته بوچی دهته وی
بمخوازی؟" بووم روون کرده وه ئه مه هیچ گرینگیه کی نییه
و ئه گهر ئه ویش ئاره زوو دهکات، دهتوانین زه ماوه ند
بکه یان. له لایه کی دیکه، ئه مه داواکاری ئه و بوو، من ته نیا
دلی خوم به وه خوش ده کرد بلیم به لی. پاشان تیبینی
ئه وه ی کرد که ژنه یان کاریکی گرینگه. وتم "نه خیر."
که میک بیده نگ بوو، به هه مان شیوه ش سهیری کردم.
دوایی قسه ی کرد. زور به ساده یی ده یویست بزانی ئه گهر
ئه م پیشنیازه له ژنیکه دیکه وه به اتبایه به هه مان شیوه
په یوه ندیم له گه لی هه بایه قبولم ده کرد. وتم: "بیگومان" ئه و
کاته وتی ئه ی ئه گهر ئه و ژنه منی خوش بویت، من
نهمده توانی هیچ ده رباره ی ئه م خاله بزانی. پاش چهند
ساتیکی دیکه ی بیده نگه، به منگه منگیکه وه وتی که من
غه ربیم و هه ر له بهر ئه مه ش خوشی ده ویم، به لام له وانیه

رۆژیک له بهر هه مان هۆکار بیزی لیبکه مه وه. ئینجا بیدهنگ
 بووم و هیچی دیکه م نه بوو بیلیم، به پیکه نینه وه قۆلی
 گرتم و پیشانی دا که دهیه وی له گه ل من زه ماوه ند بکات.
 منیش وتم هه ر کاتیک ئه و بیه وی دهیکه ین. ئینجا باسی
 پیشنیازه که ی به رپۆه به رم بۆی کرد و ماریش پی گوتم
 چه ز دهکات پاریس ببینی. تیمگه یاند که سه رده میک لی
 ژیاوم، وتی چۆن بوو ؟ وتم: "شاریکی پیسه، کۆتر و
 دالانی تاریکی زۆره. خه لکه که ی پیستییان سپییه."
 پاشان رۆیشتین و به جاده گه وره کانی شاردا تیپه رین.
 ژنه کان جوان بوون و له ماریم پرسی ئایه ئه ویش
 ههستی به هه مان شت کردووه؟ وتی به لی، هه روها وتی
 تیتده گم. چه ند ساتیک بیدهنگ بووین. له گه ل ئه مه ش
 ده مويست به یه که وه بمینینه وه، پیموت ده توانین به یه که وه
 له لای سیلیست نان بخۆین. ئه ویش ئاره زووی لیبوو،
 به لام کاری هه بوو. له نزیک ماله که ی من بووین، که
 خواحافیزیم لیکرد. ته ماشای کردم: "تۆ ناته وی بزانی
 کاری چیم هه یه؟" زۆر باش ده مويست بیزانم، به لام بیرم
 لینه کردبووه، هه ر له بهر ئه مه ش بوو شیوه یه کی
 سه رزه نشتکه ری به رانبه رم وه رگرتبوو. ئینجا، به رانبه ر
 دیمه نی سه رگه ردانی من، جاریکی دیکه ش پیکه نی و بۆ
 ئه وه ی ده می بگه یه نیته من، به سه رتا پای له شی به ره و
 رووم هات.

له لای سیلیست نانم خوارد. ماوهیهک بوو دهستم به
خواردن کردبوو. له ناکاو ژنیکی گچکھی سهیر هاته
ژووره وه و داوای لیکردم ئایا دهتوانی له سهر میزه کهم
دانیشی. ههلبهت، دهیتوانی. ههندی جوولهی لهرزوک و
دوو چاوی بریقه داری ناو روخساریکی بچکولانهی
سیوانی هه بوو. چاکه ته کهی دا کهند، دانیشت و به گهرمی
دهستی به خویندنه وهی لیستی خوارده مه نییه کان کرد.
بانگی سیلیستی کرد و راسته وخو به دهنگیکی نزم و
به لهز داوای خواردنه کانی خوئی کرد. وپرای
چاوه پیکردنی خواردن، جانتا کهی کرده وه، پارچه
کاغه زیکی چوارگوشه و قه له میکی دهرهینا، پیش ئه وهی
نان بخوات، نرخه کهی نووسی، پاشان له کیسه یهک نرخه
ته واوی له گهل به خشیش دهرهینا و له پیش خوئی دانا. له م
کاته دا، خواردنه که یان بو هینا، که به خیرایی ئاودیوی
کرد. کاتی که له چاوه پروانی خواردنی دووه مدا بوو،
قه له میکی شین و گوڤاریکی له جانتا کهی دهرهینا، که
پرۆگرامی ههفتانهی رادیوی تیدا بوو. زور به وردی و
ریکی، یه کبه یهک، نزیکه ی ته واوی بهرنامه کانی نیشانه
کرد. له بهر ئه وهی گوڤاره که ده دوانزه په ریک بوو، ئه م
کارهی به دیکه تیکی زوره وه له ماوهی ته واوی
نان خواردنه که ئه نجام دا. ماوهیهک بوو له خواردن
ببوومه وه، که چی ئه و هیشتا به هه مان ورده کاری پیشوو

له نیشانه کردنه کانی خوی به ردهوام بوو. پاشان ههلساوه
و چاکه ته که ی به هه مان جووله ی ورد و ماشینی،
پوشییه وه و رۆیشت. چونکه منیش هیچم نه بوو بیگم،
دهرچووم و که منیک به دوایدا رۆیشتم. له سه ر شوسته که،
به خیرایی و دلنیا ییه کی باوه رنه کراو، بی نه وه ی لابدات
یان ئاور بداته وه دریژه ی به رۆیشتنی خوی ده دا.
سه ره نجام بزم کرد و منیش گه رانه وه سه ر رۆیشتنی
خۆم. هه ستم ده کرد ژنیکی غه ریب بوو، به لام هه ر زوو له
خه یالم ده رچوو.

له بهر ده رگای ماله که م تووشی سالامانوی پیر بووم.
هینامه ژووره وه و زانیم سه که که ی نیتر ته واو بزر بووه،
چونکه له ئیداره ی گیانه وه ره دوزراوه کان نه بووه.
فه رمانبه ره کانی پینان گوتبوو، له وانیه پان بووبیته وه.
ئه ویش داوای لیکردبوون ده شی له کومیسارییه بزانی.
وه لامیان دابووه که ئه وان شوونی شتی له م جووره
هه لئاگرن، چونکه هه موو رۆژیک ئه مه روو ده دات. ئینجا
به سالامانوی پیرم گوت ده توانی یه کیکی دیکه په یدا بکات،
به لام ئه و راستی ده کرد، که سه رنجی بو ئه وه راکیشام
له گه ل ئه م سه که یان راهاتبوو.

له سه ر ته خته که م هه لکورما بووم و سالامانوش له سه ر
کورسییه ک به رانبه ر میزه که، رووبه رووی من ده ست
له سه ر ئه ژنو دانیشتبوو. هه مان کلاوه کونه لبادییه که ی

له سهر بوو. کوتایي پرسته کانی له بن سمیله زهرده کهي
ده جوو. که میک هه راسانی ده کردم، به لام هیچم نه بوو
بیکه م و خه ویشم نه ده هات. بو ئه وهی شتیک بلین،
ده رباره هی سه گه کهي دواندم. پی و تم دوا ی مردنی
ژنه کهي رایگرتوو ه. زور درهنگ ژنی هینابوو. له کاتی
لاویدا هزی کردوو ه خه ریکی شانۆ بیت: له سه ربازی
به شداری له نمایشنامه کومیدییه سه ربازییه کان کردوو ه.
به لام سه ره انجام له هیلئ ئاسنین کاری کردوو ه و
په شیمانیش نییه، چونکه ئیستا مووچه یه کی بچکوله ی
خانه نشینی وهرده گری. له گهل ژنه کهي به خته وهر نه بووه،
به لام به گشتی له گه لی راهاتبوو. کاتی که مردوو ه، گه لیک
ههستی به ته نهایی کردوو ه. جا، له یه کی له هاوکارانی
داوا ی ئه م سه گه ی کردوو ه، که ئه وسا به چکه بووه.
ده بووایه به مه موله به خیوی بکات. چونکه سه گ که متر له
مروّف ده ژیت، به یه که وه پیر بوونه. "به قسه ی سالامانۆ
ره وشتی خراپ بووه. ناوه ناوه ده مه قالییان هه بووه. به لام
له گهل ئه مه ش سه گیکی نایاب بوو." منیش وتم له
نه ژادیکی جوان بووه، سالامانۆ به م قسه یه دلی خوش
بوو. "جاریکی دیکه ش تی هه لچنییه وه و وتی: ئه ی ئیوه
پیش نه خوشییه کهي نه تانبینیوو. جوانترین تووکی
هه بوو." له و کاته وه که ئه م نه خوشییه ی گرتبوو، هه موو
ئیواران و هه موو به یانیان سالامانۆ ده یبرده پیاسه و

گه ران. به لام به قسه ی ئه و، نه خوشییه راسته قینه که ی،
پیری بوو، ئه مهش چاره سه ری بو نییه.

له م کاته دا باویشکم هاتی و پیره میزدیش وتی ده بی برۆم.
پییم گوت ده توانیت بمینیتته وه، زیاتر ئه وه ی به سه ر
سه گه که یدا هاتو وه، بیزاری کردو وم: سو پاسی کردم. وتی
دایکت سه گه که ی زۆر خوش ده ویستم. که ده رباره ی
دایکم قسه ی ده کرد، ده یگوت "دایکی هه ژارتان". شیمانیه ی
ئه وه ی خسته رو و ده بی من زۆر به دبخت بم له وه ته ی
دایکم مردو وه، منیش هیچ وه لام نه دایه وه. ئه و کاته زۆر
به خیرایی و که میکیش نار هحت وتی ده یزانی که له
گه ره ک به خراپه باسم ده که ن، چونکه دایکم خستوته
خانه ی به سال اچو وان، به لام ده یناسیم و ده یزانی که من
دایکم زۆر خوش ده ویست. وتم تا ئیستاش نازانم بو چی
هه ستم به وه نه کردو وه له م باره یه وه به خراپه قسه م
له سه ر ده که ن، له کاتی کدا هه ستم کردو وه خانه ی
به سال اچو وان شتیکی سرو شتییه، له بهر ئه وه ی پاره ی
ئه وه م نه بو وه دایکی پی به خیتو بکه م." له لایه کی دیکه ش،
وتم، ما وه یه کی زۆر بوو هیچی نه بوو پیم بلئ و به
ته نیاش بیزار ده بوو، سالامانو وتی به لئ. به لای که می له
خانه ی به سال اچو وان ها ورئ بو خو مان په یدا ده که ی ن."
پاشان داوای لیبور دنی کرد. ده یه ویست بخه وئ. ژیانیشی
ئیستا گۆر ابو و زۆریش نه یده زانی له مه ودوا چی ده کات.

له وده ته ی دیناسم، بو یه که مجار به بزووتنه وه یه کی خیرا
دهستی بو دریژ کردم ته وقه م له گهل بکات، هه ستم به
تویژه کانی پیستی کرد. پیش نه وه ی بروات، که میک
زهرده ی هاتی و وتی: "هیوادارم نه مشه و هیچ سه گیک
نه وه ری، چونکه هه میشه له و باوهره م نه وه ی منه."

یه کشه ممه، بۆ له خه و هه لسان ئازارم هه بوو و ده بووایه ماری بانگم بکات و هانم بدات. چونکه ده مانویست زوو مه له وانی بکهین، بۆیه نانمان نه خوارد. هه ستم ده کرد ته و او به تالم و که میکیش سه رم ژان ده کات. جگه ره که م تامیکی تالی هه بوو. ماری گالته ی پیکردم گوايه "سه ریکی تازیه دارم" هه یه. کراسیکی خامه کی سپیی پۆشیبوو و قژیشی به ره لا کردبوو. پیم گوت جوانه، له خوشییان پیکه نی.

ویپرای دابه زین له ده رگای پامۆندمان دا. وه لامی داینه وه که داده به زئی. له ناو جاده که، له بهر ماندویتییم و هه روه ها له بهر ئه وه ی په نجه ره کانیشمان نه کردبووه، رۆژه که ش هه ر له زوو یکه وه پر له خۆر بوو، وه ک شه قازله یه ک پیمکه وت. ماری له شادمانییان هه لده به زییه وه و بی وه ستان ده یگوت رۆژیکی خوشه. هه ستم کرد باشترم و برسیشمه. به ماریم گوت جاننا مشه ما که م پیشان بدات، که دوو مایۆکه و په شته مالیکی له ناو دانابوو. له

چاوه ریکردن شتیکی دیکه مان نه بوو و گویمان لیوو
رایموند دهرگاکی داده خست. پاتولیکی شین و کراسیکی
نیو قولی له بهر بوو. به لام کلاویکی حه سیری له سه
نابوو، نه مهش ماری به پیکه نین هینا، مه چه که کانی له ژیر
مووی رهش زور سپی ده چوونه وه. که میک بیزم لی
بووه. ویرای دابه زین فیکه ی لیده دا و وا پیده چوو دلخوش
بیته. پی و تم: "سلاو، پیره" به "مه دموازیل" یش بانگی
ماری کرد.

رۆژی پیشوو به یه که وه چووبووینه کومیسارییه،
که واهیم بوی دابوو که ژنه که رایموندی "فریوو" دابوو.
مه سه له که به ناگادار کردنه وهی رایموند کوتایی پیتهات.
گرینگیشیان به شایه دییه که ی من نه دا. له بهر دهرگا، له گه ل
رایموند قسه مان کرد، پاشان بریارمان دا ئوتوبووس
بگرین. لیوار دهریا زور دوور نه بوو، به لام بهم چه شنه
خیراتر دهرپویشتین. رایموند له و باوه رهدا بوو
هاورپیه که ی دلخوش ده بیته نه گهر بمانینیته زوو بگه ین.
خه ریک بوو دهرپویشتین، له نا کاو رایموند ئاماژه ی بو
کردم ته ماشای به ران بهر بکه م. گروپیک عه ره بم بینی
پشتیان به دهرگای دوکانی جگه ره فرۆشه که دابوو وه.
بیده نگ به لام به شیوه ی خویان سه یریان ده کردین، نه
زیاتر نه که متر، وهک نه وه ی ئیمه به رد یان داری وشک
بین. رایموند پی گوتم دووه می لای چه پ نه و کوره

خۇيەتى. داۋايى كەمىك شلەژا. پاشان وتى، لەگەل ئەمەش
ماۋەيەكە ئەم مەسەلەيە كۆتايى پىھاتوۋە. ماری زۆر باش
تېنەدەگەيشت و داۋاي لىكردين مەسەلە چىيە؟ وتم
مەسەلە ئەم عەرەبانەن شتىكىان بەرانبەر رايمۆند ھەيە.
ماری ويستی يەكسەر برۆين. رايمۆند خۆي گرتەۋە و
پىكەنى و گوتى پىويستە پەلە بکەين.

بەرەو ويستگاي ئۆتۆبووس رۆيشتين، كە زۆر دوور
نەبوو و رايمۆند ئاگادارى كىرمەۋە كە عەرەبەكان لە
دوامان نين. ئاورم دايەۋە. بەردەوام لە ھەمان شوين
بوون و بە ھەمان بىياكى تەماشاي ئەو چىگايەيان دەکرد،
كە بەجىمان ھىشت. ئۆتۆبووسمان گرت. ديار بوو رايمۆند
تەۋاو ئارام ببۆۋە و لە نوكتەگىرەنەۋەي خۆي بۆ ماری
نەدەۋەستا. ھەستم كىرد ماری ھەز لەم گالتانە دەكات،
بەلام ھىچ ۋەلامى نەدەدایەۋە. جار بە جار بە پىكەننەۋە
سەيرىكى دەکرد.

لە لىۋارى شارى جەزايىر دابەزىن، كەنار دەريا زۆر لە
ويستگاي ئۆتۆبووس دوور نىيە. بەلام دەبوۋايە بانىكى
بچكۆلە بېرىن كە دەپروانىيە دەريا، پاشان تا كەنارەكە لىژ
دەبۆۋە. بانەكە بە بەردى زەرد و گولەكىۋيلەي سىپى ژىر
شىنایى توندى ئاسمان داپۇشراۋو. ۋەك يارىيەك، ماری
جانقا مشەماكەي بە ھىز لە لاسكى گولەكان دەدا و
بلاۋەي پىدەكردن. بە ناو رىزە فىلا بچكۆلانەكاندا تىپەرىن،

که به په رښنی سهوز یان سپی دهور درابوون، هه نډیکیان له گهل بانیزه کانیاں به دارگه زهکان شاردرابوونه وه، هه نډیکی دیکه ش پروت له ناو بهردان. پیش ئه وهی به دامه نی بانه که بگه ین، ده توانرا ده ریای ئارام و دوورتر به رزه خیکی به ردینی خه والووی ناو ئاوی پروون ببینری. دهنگی کزی مؤتوریک به ناو هه وای هیمن تا لای ئیمه به رز بؤوه. له زور دووره وه گه مییه کی بچکوله مان به ئاسته م بینی، که به ره و پیشه وه له سهر ده ریای بریسکه دار ده رۆیشت. ماری چند دانه یه ک گوله سؤسنه ی ناو ته پکه کانی چنی. له و نشیوه ی که تا لیوار ده ریا داده به زی، بینیمان پیش ئیمه چند مه له وانیکی لییه.

هاورپییه که ی رایموند له ناو خانوویه کی دارین له وسهری لیوار ده ریا ده ژیا. خانووه که پشتی به تاشه به رده کانه وه نووسابوو، ئه و ئه ستووندانه ی له پیشه وه ش رایانگرتبوو، له ناو ئاو بوون. رایموند ئیمه ی به هاورپییه که ی ناساند. ناوی ماسون بوو. پیاویکی بلند و چوارشانه و تیکسمرپاو بوو له گهل ژنیکی خرکیله ی ژیر، که له قسه کردندا شیوه ی پارسی هه بوو. ماسون یه کسه ر پتی وتین بجه سیننه وه و بؤ نیوه رپوش ماسی سووره وه کراو هه یه، که هه ر ئه مرپو به یانی راوی کردووه. پیم گوت خانووه که ی زور جوانه، وتی شه ممه و یه کشه ممه و گشت رپوژانی پشوو لیړه به سهر ده به م. پاشان وتی "له گهل ژنه که م، باش

دهگونجيين". دروست له م کاته ش ژنه که ی له گه ل ماری
پیده که نی. رهنکه بو یه که مجار بیت، به راستی بیرم له
ژنه یان کرده وه.

ماسون دهیه ویست بچیه ناو ناو، به لام ژنه که ی و
رایموند نه ده هاتن. نیمه هه رسیکمان دابه زین، ماری یه که ی
خوی خسته ناو ناو، به لام من و ماسون که میک
چاوه ریمان کرد. ماسون به هیمنی قسه ی ده کرد و تیبینی
ئه وه م لپی کرد، وهک خوویهک ئاخاوتنه کانی به م رسته یه
ته واو ده کرد: "به لکو زیاتریش ده لیم." هه تا ئه و کاتانه ش
که هیچی نه ده خسته سهر مانای رسته که ی، دووباره ی
ده کرده وه. ده رباره ی ماری پی و تم: "سه رنجراکیشه،
به لکو زیاتریش ده لیم، دلگیره." پاشان چیتر سه رنجی ئه م
خووه ی ئه وم نه دا، چونکه خه ریکی خووره که بووم که
خوشیی پیده به خشیم. لمیش خه ریک بوو له ژیر پیم گهرم
ده بوو. که میکی دیکه ش ئاره زووی خوم بو ناو ئاوه که
راگرت، سه ره نجام به ماسونم گوت: "بچین؟" خوم خسته
ناو ئاوه که. ئه و به هیمنی هاته ناو ئاوه که، که پییه کانی
بزر بوون، خوی پیدا دا. که میک به خراپ باسکه مه له ی
ده کرد، به راده یه ک به جیم هیشت تا خوم بگه یه نمه ماری.
ئاوه که سارد بوو، منیش به مه له وانیه که دلخوش بووم.
له گه ل ماری دوور که وتینه وه و هه ستمان ده کرد له
بزووتنه وه و له دلخوشیی یه کتر ده گرینه وه.

له پانتایی دهریا، خۆمان خسته سهر پشت، له سهر
 روخساری رووهو ئاسمانم، خۆر دواپه ردهی ئاوین که به
 سهر ده ممددا ده هاته خواره وه، لاده برد. ماسۆنمان بینی
 ده گه پریته وه لیوار بۆ خۆه له خستن به رانبهر به خۆر. له
 دووره وه گه وره دیار بوو. ماری ویستی به یه که وه
 مه له وانی بکهین. خۆم خسته دواوهی تا له باوه شی بگرم،
 ئه ویش به هیزی بازو وه کانی بۆ پیشه وه ده رۆیشت و له
 کاتی کدا من ویپرای پیکه نین یارمه تیم ده دا. ههر له
 به یانییه وه تا ئه و کاتهی ماندوو بووم، ئه و شلپه نهرمه ی
 ئاومان له دوا بوو. ئه و کاته ماریم به جی هیشت و
 راسته وخۆ به مه له و به هه ناسه دانی ریگ گه رامه وه. له
 لیواره که، له نزیک ماسۆن له سهر سک خۆم دریژ کرد و
 ده موچاوی خۆم خسته ناو لمه که. وتم "خۆش بوو"،
 ئه ویش هه مان رای هه بوو. که میک دواتر ماریش هات. بۆ
 ئه وهی بیبیم که به ره و ئیمه ده هات، خۆم وه رگی پرا. ته واو
 خلتانی خوئواوک ببوو و قژی شی خستبووه دواوه. له
 ته نیستم به راده یه ک له شی به له شمه وه نووساند و
 راکشا، هه ردوو گه رماییه که، گه رمییه که ی له شی ماری
 خۆره که که میک بۆرژاندیانم.

ماری هه ژاندمی و وتی ماسۆن گه راوه لای خۆی،
 پیویسته نان بخۆین. چونکه برسیم بوو، یه کپی
 هه لسامه وه، به لام ماری پیی گوتم له به یانییه وه تا ئیستا

ماچم نه کردووہ. راستی دہ کرد، ہہلبہت منیش ئارہ زووم
 لیوو. وتی "وہرہ ناو ئاو". بو ئوہوی خویمان بہ یہ کہم
 شہ پؤلہ گچکہکاندا بدہین، رامان کرد. دواى ئوہوی کہ میک
 مہلہمان کرد، ماری خوئی پیوہ نووساندم. بہ پیئہکانم
 ہہستم بہ پیئہکانی کرد و حہزم چووئی.
 کہ گہرہ اینہوہ ماسون بانگی دہ کردین. وتم زور برسیمہ،
 ئویش راستہ وخو بہ ژنہ کہی گوت کہ منی بہ دلہ. نانہ کہ
 زور خوش بوو. بہ شہ ماسی خویم ہہلوشی. پاشان
 گوشت و پتاتہی سوورہوہ کراویش ہہ بوو. بی ئوہوی
 گفتوگو بکہین، نانمان دہخوارد. جار بہ جار ماسون
 شہرابی دہخواردوہ و بی وہستانیش بو منی تیدہ کرد. لہ
 کاتی قاوہخواردنہوہ سہرم کہ میک گران بوو و
 جگہرہیہکی زورم کیشا. من و ماسون و رایموند
 بریارمان دا بہ پارہی ہاوبہش مانگی ئاب لہ کہنار دہریا
 بہ یہ کہوہ بہ سہر بہرین. لہناکاو ماری پیی وتین: "ئایا
 دہزانن سہعات چہندہ؟ یانزہونیوہ. " گشتمان سہرسام
 ببووین، بہ لام ماسون وتی زور زوو نانمان خواردووہ،
 ئہمہش سروشتییہ، چونکہ کاتی نانخواردن ئو کاتہ بوو،
 کہ برسیمان بوو. نازانم بوچی ئہمہ ماری بہ پیئہنن
 ہینا، وا ہہست دہ کہم کہ میک زوری خواردبووہ. ماسون
 داواى لی کردم ئایا دہمہوی لہ گہل ئو لہ لیوار دہریاکہ
 پیاسہ بکہم. "ہہردہم ژنہ کہم دواى نانخواردن

سەر خه ویک دهشکینی، بهلام من ههز لهمه ناکهم. دهبی
پیاسه بکهه. ههردهه پیی دهلیم ئەمه بو تهندروستی
باشتره. بهلام سه ره رای ئەمانهش، ئەمه مافی خویهتی.
ماری وتی ده مینیتته وه تا یارمهتی خانم ماسۆن بدات له
شووشتنی قاپ و قاچاخ. پارسییه بچکۆله کەش وتی بو
کاری لهه جوړه دهبی پیاوهکان بخرینه ده ره وه. ئیمهش
ههرسیکمان دابه زین.

ههتاو تا رادهیهک به شاقوولی دهکهوته سهه لم،
د ره خشانه وهشی له سهه رووی ده ریا له راده به دهه بوو.
کهسی دیکه له سهه لیوار نه بوو. له خانووهکانی لیوار
بانکه که ده پروانییه ده ریا، دهنگی لیكدانی قاپ و
چه تالمان ده بیست. له بهر گه رمایی تاشه به ردهکان که له
زهوی هه لدهستا، به ئاستهه هه ناسه مان بو ده درا. بو
دهستپیکردن، رایمۆند و ماسۆن ده رباره ی هه ندی شت و
هه ندی خه لک قسه یان ده کرد من نه مده ناسین. تیگه ی شتم
که ماوه یه کی زۆره یه کتر ده ناسن و سه رده میکیش که می
به یه که وه ژیاون. به ره و ئاوه که رویشتین و به لیواری
ده ریا شوو بووینه وه. هه ندی جار، شه پۆلیکی دیکه ی
دریژتر له مانه ی دیکه ده هات، سو له خامه کییه که ی ته ر
ده کردین. بیرم له هیه چ نه ده کرده وه چونکه له بهر هه تاوی
سهه سه ری رووتم خه والوو بووم.

لهو دهمه دا، راي موند شتيكي به ماسون گوت، باش گويم
 لينه بوو. به لام له هه مان كات، له وسه ري كه نار ده ريا و
 زور دوور له ئيمه بينيم، دوو عه ره ب به جليكي شيني
 كاره وه به ره و روومان دين. سه يري راي موندم كرد و پي
 وتم: "خويه تي." له رويشتني خومان به رده وام بووين.
 ماسون وتي چون توانيويانه تا ئيره به دواماندا بين.
 ئه وه م به خه يالدا هات رهنگه ئيمه يان به خو و جانتاي
 ليوار ده ريا بينيبي ئوتوبووسمان گرتووه، به لام هيچم
 نه وت.

عه ره به كان له سه رخو ده هاتنه پيشه وه، ته واويك نزيك
 ببوونه وه. ئيمه رويشتني خومان تيك نه دا، به لام راي موند
 وتي: "ئه گه ر دهمه قالي دروست بوو، ماسون تو، دووهم
 ده گري، منيش، خه ريكي ئه وه ي تر ده بم. توش مورسو،
 ئه گه ر يه كيكي ديكه بگات، ئه مه يان بو تويه." وتم "به لي"،
 ماسون ده سته كانى خسته گيرفانى. پيم وابوو لمي داغبوو
 ئه و دهم سوور ده چيته وه. به ههنگاوى ريك به ره و
 عه ره به كان ده رويشتين. ماوه ي نيوانمان ورده ورده كه م
 بووه. كاتي كه چند پيهك كه وتينه به رانه ر يه كترى،
 عه ره به كان وهستان. من و ماسون ههنگاوه كانمان هيمنتر
 كرده وه. راي موند راسته وخو به ره و ئه وه يان چوو، كه
 كيشه ي له گه ل هه بوو. ئينجا راي موند يه كه م جار لي دا و
 يه كسه ر بانگي ماسوني كرد. ئه ويش به ره و رووي

ئەمەيان چوو، كە سەرەتا بۆيان ديارى كردبوو و دوو جار بە ھەموو ھیزی خۆى لىي دا. ەرەبەكە بەسەر سەك كەوتە ناو ئاوەكە و چەند چركەيەك بەم چەشنە ماوە، بەلقى ئاو لە دەورى سەرى دەردەچوو. لەم ماوەيە رايۆنديش لەمەى ديكەى دا، دەموچاوى بە خوین ھىنابوو. رايۆند رووى لە من كرد و وتى: "دەبينى ئىستا چى ليدەكەم؟" ھاوارم كرد: "ئاگادار بە، چەقوى پىيە؟" بەلام كار لە كار ترازابوو بازووەكانى بريندار ببوون و دەميشى شەق ببوو.

ماسۆن چوو پيشەو. بەلام ەرەبەكەى ديكە ھەلسابۆو و خۆى لە پشت چەقۆ بە دەستەكەو نابوو. ئيمە جورئەتمان نەكرد بجووليينەو. بە ھىمنى بى ئەوہى سەرنجمان لەسەر ھەلگرن و بە چەقۆراگرتن كشانەو. كە بينيان ماوەيەكى زۆر لە نيوانمانە، زۆر بە خىرايى رايان كرد، تا ئەو دەمەى لەبەر ھەتاو مابوويناو و چەقىبووين، رايۆند بازووى بيزھينەرەوہى بە خوینى توند گرتبوو.

ماسۆن يەكسەر وتى دكتورىك ليرە ھەيە، يەكشەممانى خۆى لەسەر بانەكە بەسەر دەبا. رايۆنديش ويستى راستەوخۆ بچيت. بەلام ھەر جارىك كە قسەى دەكرد، خوینى برينەكەى لە دەمى بەلقى دەكرد. خۆمان خستە بنبالى و بە زووترين كات ھاتيناو ناو خانووەكە. لەوى رايۆند وتى برينەكەى ئىجگار وا نىيە، دەتوانى بچيتە لای

دکتور.. له گهل ماسون روښت و منيش مامه وه تا نه وهى
رووى داوه بو ژنه کانى روون بکه مه وه. خانم ماسون
دهگريا و ماريش رهنكى زهره ببوو. هرچى من بووم،
نهم روونکردنه وهيه هه راسانى دهکردم. سه رهنجام بيدهنگ
بووم و ويراى ته ماشاکردنى دهريا جگه رهم کيشا.

نزيکهى سه عات يه کونيو بوو راي موند و ماسون هاتنه وه.
رايموند بازووى به سترابوو و پلاستيکيکى پزيشکيشى به
لاده ميبه وه بوو. دکتور پيى وتبوو هيچ نيبه، به لام نه و
زور گرفتار دهاته بهرچاو. ماسون ههولى دا به پيکه نينى
بينى، به لام قسهى نه دهکرد. کاتى که وتى داده به زم بو
سه ر که نار، وتم بو کوى دهچيت؟ من و ماسونيش وتمان
له گه لت ديين. که چى، تو وره بوو و جوينى پيداين. ماسون
وتى پيوست ناکات ناچارى بکهين. له گهل نه مهش من به
دوايدا چووم.

ماوهيه کى زور له سه ر که نار روښتدين. نه و ده مه هه تاو
گه رميبه کهى گيژکه ر بوو و له سه ر لم و رووى دهريا
پهرش ده بوو. هه ستم کرد راي موند ده زانى دهچيته کوى،
به لام بيگومان نهم بيره هه له بوو. له مسه رى که نار،
سه رهنجام گه يشتینه کانيله يه ک که له پشت تاشه به رديک
له ناو له که هه لده قوولا. ليژه، توشى دوو عه ره به که
بووينه وه. هه ر به جلى کارى شينى چه وريانه وه
راکشابوون. هيمن و به خته وهر ده هاتنه بهرچاو. گه يشتنى

ئىمە ھىچ شتىكى نەگۈرى. ئەوھى لە رايىمۇندى دابوو،
بىدەنگ سەيرى دەکرد. ئەوھى تر بى وەستان فووى لە
قامىشىكى بچكۆلە دەکرد، وىپراى سەيرکردنى سى نۆتى لە
قامىشەكە دەردەھىنا و دووبارەى دەکردەوھ.

لەم ھەموو ماوھىيە، لە ھەتاو و لە كپى و لە خورە
نەرمەكەى كانىلەكە و سى نۆتەكە زياتر شتىكى تر نەبوو.
پاشان رايىمۇند دەستى بو ئەو گىرفانە برد، كە دەمانچەى
تىدا بوو، بەلام ئەو يتر نەجوولايەوھ و بەردەوام سەيرى
يەكتريان دەکرد. تىبىنى ئەوھم كىردبوو ئەوھى نايەكەى
لىدەدا، پەنجەى پىيەكانى زۆر لىك دوور بوون. رايىمۇند
بى ئەوھى چاوى لەسەر ھەلگىرى پىي گوتىم: "بىكوژم؟"
بىرم كىردەوھ ئەگەر بلىم نا، دەورووژى و ھەر بە تەنيا بە
دلىنبايەوھ تى دەگىت. تەنيا وتىم: "ھىشتا قسەى لەگەل
نەكىردووى، كارىكى ناپەسندە بەم جوړە تى بگىت."
جارىكى دىكەش خورەى نەرمى ئاوەكە و دەنگى نايەكە لە
دلى بىدەنگى و گەرمایى بەرز بوونەوھ. دواى رايىمۇند
وتى: "كەواتە، جوینی پىدەدەم كە وەلامى دايەوھ
دەيكوژم." منىش وتىم: "ئەمەيە، بەلام ئەگەر چەقۇيەكەى
دەرنەھىنى تو ناتوانى بىكوژىت." خەرىك بوو رايىمۇند
كەمىك ھەلدەچوو. ئەوھى دىكە بەردەوام ئامىرەكەى
دەژەنى و ھەردووكيان بە وردى چاودىرىى ھەموو
جوولەيەكى رايىمۇندىان دەکرد. بە رايىمۇندىم وت "نەخىر،

تهن به تهن رووبه روویان به وه و ده ماچه که شت بده به
من. ئەگەر ئەوهی دیکه بیته پیشه وه، یان چه قویه که ی
دهربینی، لئی ددهم.

کاتی که رایموند ده مانچه که ی دامی، هه تا وه که به سه ریدا
خشی. له گه ل ئەمه ش هیشتا له جیگای خۆمان بی جووله
وه ستابووین وهک ئەوهی هه موو شتیک له ده وروبه رمان
داخرابی. بی چاوداگرتن سهیری یه کترمان ده کرد و
هه موو شتی لیڤه له نیوان ده ریا و لم و هه تاو و بیدهنگی
نای و ئاوه که دا ده وه ستا. له م ساته بیرم له وه کرده وه که
ده توانی تی بگرم یان تی نه گرم. به لام له ناکاو،
عه ره به کان کشانه وه، خویان له پشت تاشه به رده کان بزر
کرد، من و رایموندیش هاتینه وه سه ر پنی خۆمان. وا
پیده چوو رایموند هیمنتر بیت و باسی ئوتوبووسی کرد بو
گه رانه وه.

تا لای خانووه که له گه لی گه رامه وه، که ئەو به په یژده که
سه رده که وت، من له به رده م یه که م پایه وه ستام، سه رم پر
له هه تاو بوو، بیتاقت بووم له به رانه ر ئەو ره نجه ی
ده بی بو سه رکه وتنی په یژده که داره که بیده م و جاریکی
دیکه بچم له گه ل ژنان دانیشم و گفتوگو بکه م. به لام
گه رماییه که ش ئەمه نده به هیز بوو، زۆرم پی زه حمه ت بوو
له ژیر ئەم بارانه کویرکه ره که له ئاسمان داده به زی، بی
جووله بمینمه وه. مانه وه لیڤه یان رویشتن، هه لبه ت یه ک

بدۆز مه وه. به لام كاتى نزيكتر بوومه وه، بينيم نه و كورهي
كيشه ي له گه ل راي موند هه بوو دووباره هاتوته وه.
به تهنيا بوو. له سهر پشت راکشابوو، دهست له ژير مل،
نيوچه وان له بهر سينه ري تاوير و تهواوي له شيش له بهر
خور. جله شينه كه ي له بهر گه رمايي دوو كه لي لي هه لده ستا.
كه ميک سهرم سوورما. بو من نه م مه سه له يه كو تايي
پي هاتبوو، بي بير كردنه وهش له نه و هاتبوومه ئيره.
هه ركه مني بيني، كه ميک خوي قيت كرده وه و دهستي
خسته گيرفاني. منيش، به شيوه يه كي سروشتي،
ده مانچه كه ي راي موند م له گيرفاني چا كه ته كه م گوشي.
سه رله نوئي، بي نه وه ي دهستي له گيرفاني ده ربي ني كه ميک
خوي بو دوا وه كشانده وه. ته واويك له و دوور بووم،
نزيكه ي ده دوانزه مه تريك. له نيوان پيلو وه نيوه
داخرا وه كاني هه نديجار ده متواني نيگا كاني هه ليينم. به لام
زياتر شيوه كه ي له بهر چاوم له نيو هه واي گرگرتوو
سه ماي ده كرد. دهنگي شه پوله كان هيشتا وهك له نيوه رو،
ته مبه لتر، خاوتر بوون. هه مان خور، هه مان رو شنايي
له سهر هه مان لم بوو، كه لي ره دريژ ده بو وه. پيشتر، دوو
سه عات بوو چيتر روژه كه هه لنه ده كشا، دوو سه عات بوو
روژه كه له ناو ئوقيانووسي كانزاي كولاو له نگره ي خوي
گرتبوو. چونكه بي وهستان ته ماشاي عه ره به كه م ده كرد،

چره هه لميكي گچكه به ئاسودا تيپهري، له ئاستي نيگام
 ههستم به په له يه كي رهش كرد.
 بيرم له وه كرده وه كه ته نيا خو سو و پرا ندنه وه و گه رانه وه م
 هه يه بيكه م و ئەم مه سه له يه ش ته واو ده بيت. به لام
 ته واوي كه ناري هه ژاوي بهر خوړ له پشتم په له ي ده كرد.
 چهند پييهك به ره و كانيله كه چوومه پيشه وه. عه ره به كه
 نه جو و لاوه. سه ره راي ئەمانه ش، هيشتا ته واويك دوور
 بوو. رهنگه له بهر سي به ري سه ر رو خساري بيت كه
 ديمه نيكي پي كه نيناوي هه بوو. كه ميك چا وه ريم كرد. تيني
 هه تاو روومه ته كاني گرتبووم، ههستم كرد چهند دل و پييك
 ئاره قه له سه ر بر و كانم كو ده بنه وه. هه مان خوړي ئەو
 روژه بوو كه دايكم تيايدا ناشت، وهك ئەو روژه، به
 تايبه تي نيوچه وانم ئازاري ده دام و ته واوي هه ناوم به
 يه كه وه له ژير پيست ليسان ده دا. له بهر ئەم گه رماييه
 به هيزه كه له سه ره وه ي تا قه تي من بوو، هه نكاويكم بو
 پيشه وه نا، بيگومان ده مزاني چوونه پيشه وه وه بي مانايه،
 به جيگورين ناتوانم خو م له خوړ رزگار بكه م. به لام
 پييهك، ته نيا پييه كم بو پيشه وه هه ليتا. به لام ئەم جاره، بي
 ئەوه ي خو ي قيت بكاته وه، عه ره به كه چه قويه كه ي له
 گيرفاني ده ره ينا و له بهر هه تا وه كه بو ي را گرتم. رو و ناكي
 له سه ر رووي چه قويه كه په رش بو وه وه، ئەمه ش وهك
 تيغيكي ئيجگار رو شني دريژبوو ده گه يشته نيوچه وانم. له

هه مان چرکه، ئارهقه کۆبووهوهکهی سهر برۆکانم به
جاریک رژانه سهر پیلوووهکانم و به پهردهیهکی شیدار و
ئهستوور دایانپۆشی. له بن ئەم پهردهی فرمیسه و
خوییهدا چاوهکانم کویر ببوون. له دهرزییهکانی ههتاو
لهسهر ئه نیهم زیاتر ههستم به هیچ شتیک نه دهکرد، بی
جیاوازیکردن، شمشیری رۆشناییش بهردهوام له پینشم له
چه قۆیه که دهرژایه سهرم. ئەم شمشیره سووتینه ره
برژانگهکانی دهسووتاندم و چاوه پر له ئازارهکانی
دهپشکنیم. له م کاتهدا بوو هه موو شتیک له رزی. دهریا
هه ناسهیهکی قوول و دهگمهنی لیوه هات. ههستم کرد
ئاسمان به هه موو فراوانی خۆی شهق ده بیته و ئاگر
دهباری. تهواوی بوونم لیک راکشاه و قامکم تهواو له
دهمانچه که گیر کرد. په لاپیتکه که به ره لا بوو، دهستم له
سکی بیگریی دهسکی دهمانچه که دا و لیته، له ناو
سه دایهکی وشک و کهرکه ر هه موو شتیک دهستی پیکرد.
ئارهقه که و هه تاوم له خۆم دوور خسته وه. تیگه یستم که
هاوسهنگی رۆژه که و بیدهنگیه تاییه تییه کهی که ناره کهم
له ناو برد، که لئی به خته وهر بووم. ئینجا، چوار جاری
دیکهش گولله م له جهستهیهکی بی جووله گرت و بی
ئهوهی لئی دیار بن، دهچوونه ناوه وهی. ئەمهش وهک
چوار تهقهی کورت بوون، که به دهرگای به دبه ختییه وهم
نان.

بهشی دووهم

راسته و خو دواى گيرانم، چەند جار يک ليکولينه وەم لە گەل
کرا. بە لām زياتر ليکولينه وە يە ک بوون دەربارەى ناسنامە
و زۆريان نە دەخايەند. يە کەم جار لە کۆميسار يە، وا
پيدە چوو مەسە لەى من سەرنجى کەس رانە کيشى. هەشت
رۆژ دواتر، بە پيچە وانە وە، حا کى ليپرسينه وە بە
فزوليبە وە سەيرى کردم. بە لām بۆ دەستپيکردن، تەنيا
داواى ناو و ئەدريس و کار و شوين و جيگای لە
دايکبوونى کرد. پاشان ويستى بزاني تايە پاريزەر يکم بۆ
خۆم گرتوو وە. وتم نە مگرتوو وە، ئينجا بۆ ئە وەى بزاني زۆر
پتويستە پاريزەر يکم هەبيت، پرسيارم ليکرد. وتى:
"بۆ چى؟" وە لām دا يە وە کە مەسە لەى خۆم گە ليک سادە
دەبينم. بە خەندە وە گو تى: "ئە مەش رايە کە. لە گەل ئە مەش،
ياسامان لە پيشە. ئە گەر ئيوە پاريزەر هەلنە بژيرن، ئيمە
يە کيک بە رەسمى دەستنيشان دە کەين." هەستم کرد

شتیکی زور له بار و گونجاوه که عه داله ت نه م کارانه ی
 گرتوته نه ستوی خوی. هه مان شتم پیگوت. نه ویش سه ری
 بو له قاندم وتی یاسا به ریکوپینکی دارپژراوه.
 سه ره تا به گرینگم وهرنه گرت. له ژوورینکی پر له په رده
 پیشوازی لیکردم، له سه ر میزه که ی چرایه ک هه بوو
 تیشکه که ی ده که وته سه ر کورسییه ک، که بو ی
 ده ستنیشان کردم لئی دانیشم، خوشی له تاریکییه که دا
 مایه وه. پیشتر وه سفیکی له م جوړه م له کتیبان خویندبووه
 و هه موو نه مانه م وه ک وازییه ک ده هاته بهرچاو. دوا ی
 گفتوگو یه که مان به پیچه وان ه وه، ته ماشام کرد پیاوینکی
 سیما ناسکم بینی، دوو چاوی شینی گه وره ی تاری،
 سمیلینکی بوری دریژ و پرچینکی پری مه یله وسپی. زور
 ژیر ده هاته بهرچاوم و له هه مووشی گرینگتر، سه ره پای
 هه ندی جووله ی نائیرادیی ده می، دلگیر بوو. له ده رچوون،
 ویستم بچم دهستی بگوشم و توقه ی له گه ل بکه م، به لام
 دوا یی زوو به بیرم هاته وه، که من مرؤقیکم کوشتوو ه.
 رۆژی دوا یی، پاریزه ریک هاته زیندان بمبینی. بچکوله و
 خر بوو، ته واو گهنج، به وردی پرچی خه وان دبوو.
 سه ره پای گه رماییه که (من کراسینکی نیوقولم له بهر بوو)
 چاکه ت و پانتولینکی تاریک، یه خه نوشتاوه و بوینباغینکی
 عه نتیکه ی دامه دامه ی گه وره ی رهش و سپیی له بهر بوو.
 نه و جانتایه ی که له بنهنگلی هه لگرتبوو، له سه ر

تهخته که می دانا و خوی پیشکش کردم و پیی وتم له
 دوسییه که می منی کولیوه ته وه. مهسه له می من ئالوزه، به لام
 نه گهر باوه ری پیبکه م، نه و گومانی له سه رکه وتن نه بوو.
 سوپاسم کرد و پیی وتم: "ده با بچینه ناو دلی بابه ته که."
 له سه ر تهخته که دانیشته و بو ی پروون کردم وه که
 زانیاریان له سه ر ژیانی تاییه تیم وه رگرتوو ه. زانیبوویان
 که به م زووانه دایکم له خانه می به ساللاچووانه وه مردوو ه.
 پاشان له مارینگو لیکولینه وه یان کردبوو. لیکوله ره وه کان
 نه وه یان به ده ست هینابوو که له رۆژی ناشتنی دایکم
 "هستیار نه بوویمه". "پاریزه ره که م وتی تیده گهن، نه م خاله
 که می که هه راسانم ده کات داوات لیبکه م، به لام زور گرینگه.
 نه گهر هیچ نه دوزمه وه بو وه لامدانه وه، ده بیته به هانه می کی
 زل بو تاوانبار کردن." ده یویست یارمه تی بده م. داوای
 لیکردم ئایه نه و رۆژه ئازارم هه بووه. نه م پرسیاره م زور
 پی سه یر بوو، من بو خوم زور هه راسان ده بووم نه گهر
 بمکردایه. هه روه ها وتم ماوه می که که می که عاده تی نه وه م
 بزر کردوو ه پرسیار له خوم بکه م و زوریش پی م
 زه حمه ته زانیاری بده می. بیگومان دایکم زور خوش
 ده ویست، به لام نه مه هیچ مانایه می نییه. گشت که سیکی
 ساغ و سه لامه ت که م و زور به ئاواتی مه رگی نه وانه می
 خوشیان ویستوو ه، بوونه. لیره دا، پاریزه ر قسه می پییریم
 و زور شله ژاو هاته به رچاو. به لینی لیوه رگرتم نه له کاتی

دادگایی نه له پیش حاکی لیپرسینهوه ئەمه نه لیم. ئینجا
بۆم ڤوون کردهوه که من سروشتیکی وام ههیه زۆر جار
پئویسته فیزیکیهکانم ههستوسۆزم ههراسان دهکن.
ڤۆژی ناشتنی دایکم زۆر ماندوو بووم، خهوم دههات. به
ڤادهیهک، ههستم بهوه نه کردوووه چی ڤووی داوه. ئەوهی
به دلنیایهوه دهمتوانی بیلیم، ئەوهیه چهزم دهکرد دایکم
نهمردبایه، بهلام پاریزه ره کهم دلخۆش نه بوو، وتی:
"ئهمهنده بهس نییه".

پاریزه ڤیری کردهوه. ڤرسیاری لیکردم ئایه دهتوانم بلیم
ئهو ڤۆژه بهسهر ههسته سروشتیهکانم زال بوومه. وتم:
"نه خیر، چونکه ئەمه ههلهیه." به چاویکی سهیر ته ماشای
کردم، وهک ئەوهی قیزی بهینمهوه. تا ڤادهیهک به
شه ڤرانگیزی پئی وتم له ههموو حاله تیکدا به ریوه بهر و
فهرمانبه رهکانی خانهی به ساللاچووان وهک شاهید گوینیان
لیده گیری و ئەمەش ڤۆلیکی زۆر پیسی بۆ من ههیه."
سهرنجیم بۆ ئەوه ڤاکیشا که ئەم مهسهلهیه هیچ
په یوهندییهکی به کاروباری منهوه نییه، بهلام ئەو ته نیا
وهلامی ئەوهی دامهوه، که دیاره من قهت په یوهندیم له گهل
دهزگای عهدالته نه بووه.

پاریزه به سیمایهکی توورپهوه ڤویشته. ویستم
بیگێرمهوه، بۆی ڤوون بکه مهوه که دلگیری ئەوم
مه بهسته، نهک بۆ ئەوهی باشتتر بهرگرم لیبکا، به لکو،

ئەگەر بتوانم بیلیم بە شیۆه یەکی سروشتی. بە تاییبەتی،
 هەستم دەکرد دەیخەمە باریکی نەگونجاو. تیم نەدەگەشت
 و کەمیک لۆمە ی دەکردم. حەزم دەکرد بۆ بسەلمینم کە
 منیش وەک هەموو خەلکێکم، بە راستی وەک هەموو
 خەلک. بەلام ئەم شتانه گشتی، لە قوولاییدا، سوودیکی وا
 گەورەیان نەبوو، منیش لەبەر تەمبەلی وازم لێهێنان.
 ماوەیەک دواتر، بردمیانەوێ پێش حاکی لێپرسینهوێ.
 سەعات دووی پاشنیوەرۆ بوو. ئەمجارە، بیرۆیەکە ی پر لە
 پرووناکی بوو، پەردە یەکی تەنک بە ئاستەم تەشقی
 پرووناکییەکە ی شکاندبوو. زۆر گەرم بوو. ئاماژە ی
 دانیشتنی بۆ کردم و بە لوتفیکی زۆرەوێ پێی گوتم
 پارێزەرەکەم لەبەر "هۆیەکی ناگەهان" نەیتوانی بیئت. بەلام
 من مافی ئەوێم هەبوو وەلامی پرسیارەکانی نەدەمەوێ
 چاوەرێ بین تا پارێزەرەکەشم ئامادە دەبیئت. وتم دەتوانم
 بە تەنها وەلامی بدەمەوێ. بە پەنجە پلاکیکی لەسەر
 میزەکە داگرت. نووسەرێکی گەنج (نووسەری مەحکەمە)
 هات بە رادە یەکی نزیک لە پشتمەوێ دانیشت.
 هەردوو کمان بە ئاسوودە یی لە ناو کورسییەکانمان
 دانیشتبووین. لێپرسینهوێ دەستی پێکرد. سەرەتا پێی گوتم
 گوا یە بە چەشنیک وەسفم دەکەن، کە من سروشتیکی
 بێدەنگ و داخراوم هە یە و لەم بارە یەوێ ویستی رای من
 بزانی. وتم: "مەسەلەکە ئەوێمە من قەت شتیکی گەورەم

نىيە بىلېم. لەبەر ئەمە بىدەنگ دەبىم. " وەكو جارى يەكەم
 خەندەى ھاتى و وتى ئەمە باشتىن شتە، پاشان وتى: " لە
 لايەكى دىكە، ئەم ھىچ گرىنگىيەكى نىيە. " ئىنجا بىدەنگ بوو
 و سەيرى كردم و لەناكاو خۆى قىت كردهو و بو ئەوھى
 بە خىرايى پىم بلى: " ئەوھى بە لامەو و گرىنگە، ئىوھن. "
 باش تىنەگەيشتم مەبەستى چىيە لەمە، منىش ھىچ وەلامم
 نەدايەو. " وتى ھەندى شت لە جوولانەوھت ھەن نايانگرم.
 دلنىام كە ئىوھ يارمەتىم دەدەن تىيانبگەم. " منىش وتم
 ھەمووى زۆر سادەيە. پەلەى لىكردم رۆژەكەى خۆمى بو
 بگىرمەو. ئەوھم بو گىرايەو و كە پىشتىر بۆم گىرابووھو:
 رايمۆند، كەنار دەريا، مەلەوانى، دەمەقالى، جارىكى
 دىكەش كەنار دەريا، كانىلەكە، خۆر و پىنج تەقەى
 دەمانچە. لە ھەر رىستەيەك دەيوت: " باشە، باشە. " كە
 گەيشتمە سەر جەستە راکشاوھكە، سەرى لەقاند و وتى:
 " زۆر چاكە. " لە ئەنجامى دووبارەكردنەوھى ھەمان
 رۇودا و ماندوو ببووم و ھەستم دەكرد قەت ئەمەندە
 قسەم نەكردووھ.

پاش كەمىك بىدەنگى، ھەلساوھ سەرى و وتى دەيەوى
 يارمەتىم بدات، منى بە لاوھ گرىنگە و بە يارمەتى خۇدا
 شتىكم بو دەكات. بەلام پىشتىر، دەيويست ھىشتا ھەندى
 پرسىارم لىبكات. بى پىشەكى داواى لىكردم ئايا داىكم
 خۆش ويستووھ. وتم: " بەلى، وەك ھەموو خەلك. "

نووسه ره کهش که تا ئەو دەم به ریکی له سهر ئامیره که
 چاپی دهکرد، دهبی له لیدانی پیتهکان لینی تیک چووبی،
 بویه شله ژا و ناچار بوو بگه ریته وه دواوه. بهردهوام بی
 هیچ لۆژیکیکی دیار، حاکم دیسان داوای لیکردمه وه ئایا
 ههر پینج گولله م یهک له دوا ی یهک هاویشتن. بیرم
 کرده وه و روونم کرده وه که سهره تا یه کیکم هاویشتن،
 پاش چهند چرکه یهک چوار گولله که ی دیکه. ئینجا وتی:
 "بۆچی له نیتوان تهقه ی یه کهم و دووهم چاوه ریت کرد؟"
 جاریکی دیکه ش، که نار ده ریای سوور هاته وه بهرچاوم و
 له بهر خۆره که ههستم به سووتانی نیوچه وانم کرد. به لام
 ئەمجاره هیچ وه لامم نه دایه وه. به دریزایی ئەو هه موو
 بیدهنگیه حاکم شله ژاو ده هاته بهرچاو. دانیشتن، دهستی
 خسته ناو پرچی، ئانیشکی خسته سهر میزه که و خوی بو
 لای من شور کرده وه و به روخساریکی غه ریب: "بۆچی
 گولله ت له جهسته یه کی که وتوو گرت؟" لیره ش وه لامم
 نه دایه وه. حاکم دهسته کانی به نیوچه وانی داهینا و به
 دهنگیکی وشک هه مان پرسیاری دووباره کرده وه: "بۆچی؟
 دهبی پیم بلین، بۆچی؟" بهردهوام بیدهنگ بووم.
 له ناکاو هه لسا یه وه، به شاقاوی گه وره به ره و گوشه یه کی
 بیرویه که ی رویشتن و چه کمه جه ی دۆلابیکی راکیشا.
 خاچیکی زیوینی ده رهینا و ویرای هاتنه وه ی به ره و رووم
 به رزی کرده وه. به دهنگیکی ته واو گۆراو و تا راده یه ک

لهرزۆك هاواری كرد: "ئایه ئەمه دەناسن؟" وتم "بەلێ،
 هەلبەت." ئینجا زۆر بە خیرایی و بە چەشنیکی تێكەل بە
 سۆز وتی باوەری بە خودا هەیه، قەناعەتیشی وایه كه
 هیچ كهسیك هێنده تاوانبار نییه تا خوا نهیبهخشی، بهلام
 دەبی بو ئەمه تۆبه و پەشیمانی مروّف وهك مندالێك
 لێبكات كه گیانیکی بیگری هەیه و بو گشت كرنوشبردنیك
 ئاماده بیت. هەموو جهستهی خۆی بو سەر میزهكه خوار
 كردبووه. تا رادهیهك له سەر وهی من خاچهكه
 دهجوولاندهوه. له راستیدا، زۆر به خراپی گویم بو بههانه
 ئەقلییهكهی شل كردبوو. سەر هتا، له بهر ئەوهی زۆر گەرم
 بوو و بیرۆیه كهشی میشی گهورهی لیبوو و دههاتیه سەر
 دهموچاوم، ههروهها له بهر ئەوهی كهمێك دهیترساندم. له
 ههمان كات دانی پێدادهنیم كه بیمانا بوو، چونكه پاش
 ههموو شتیك، تاوانبار من بووم، له گهڵ ئەمهش درێژهی
 پێدا. تا رادهیهك تینه گهیشتم كه به رای ئەو تهنیا یهك
 خالی تاریك له ئیعترافه كهم ههبوو، ئەویش ئەوهبوو بو
 لیدانی گوللهی دووهم چاوه ریم كردوووه. ئەوهی تری زۆر
 باش بوو، بهلام له مهیان، ئەو تیی نه ده گهیشتم.

ده مویست پئی بلیم بو پێداگرتنی له سەر ئەم خاله ئەو به
 ههلهدا چوووه: ئەم دواخاله ئەمهنده گرینگی نییه. بهلام
 قسهی پێبیریم و بو دواچار كه تهواو وهستا بوو، لئی
 پرسیم ئایه باوەرم به خودا هەیه؟ منیش وتم نهخیر.

ئینجا به نه فرینه وه دانیشته. وتی ئەمه ناشی، هه موو که سیک باوه ری به خودا ههیه، هه تا ئەوانهش که خویان له رووی وهرده گیرن. قه ناعه تی ئەوه بوو و ئەگەر هه ر گومانیشی لیبکات، ژیانى هیچ مانایه کی نابى. به سه رسوورمانه وه وتی "ده تانه وئى، ژیانم هیچ مانایه کی نه بیته؟" پیم وت به رای من ئەمه په یوه ندیی به منه وه نییه. به لام له سه ر میزه که، له بهرچاوم خاچی مه سیحی بو لای من دریژ کرد و به جوړیکی گیلانه هاواری ده کرد "من، من مه سیحیم. له و داوای لیبور دنت بو ده کهم. چون ده توانی باوه ر نه هینى که بو تو ئازاری خوار دووه؟" سه یرم کرد به تو قسه م له گه ل ده کات، به لام ته واو لیى پر ببووم. گه رماییه که زیاتر بهرز ده بووه. وه ک هه موو جاریک که به وه یی یه کیک له کۆل خۆم بکه مه وه، که به ئاسته م گوئی لیده گرم، سه رم بوى له قاند. چاوه پروانه کراو، به نه زمیکی سه رکه وتوانه وتی: "ده بینى، ده بینى، وانیه تو باوه رت پئی هه یه و ئیستاش ئیعترافی بو ده که ی؟" بو جاریکی دیکهش وتم نه خیر. ئینجا که وته وه سه ر کورسییه که ی خوی.

زۆر ماندوو ده هاته بهرچاو. چند ساتیک بیدهنگ بوو، له و ماوه یهش ئامیری چاپه که، که بهردهوام بوو له نووسینه وه ی گفتوگو یه که، دوا رسته ی ده نووسی، پاشان، به وردی و که میکیش به خه مبارییه وه سه یری کردم.

منگه منگینکی کرد: "قەت گیانی رەقی وەک ئەمە ی ئیوهم
 نەبیینووە. هەموو ئەو تاوانبارانە ی هاتوونەتە پیشم،
 بەرانبەر بە وینە ی ئەم ئازارە گریان. "خەریک بوو بلیم
 چونکە ئەوان تاوانبار بوونە. بەلام بیرم کردەووە کە منیش
 وەک ئەوانم. ئەمەش بیریک بوو، کە نەمدەتوانی خۆم
 لەگەلی رابینم. ئینجا حاکم هەلساوە و وەک ئەوہ ی
 ئیشارەتم بو بکات کە لیپرسینەوہکە تەواو بوو، بە
 هەمان رۆخساری کەمیک ماندوو تەنیا داوای لیکردم ئایە
 پەشیمانم لە کردەکەم. بیرم کردەووە وەم زیاتر هەست بە
 جوړیک لە هەراسانی دەکەم وەک پەشیمانی تەواو.
 هەستم دەکرد تیم ناگات. بەلام ئەو رۆژە شتەکان لەمەندە
 زیاتر نەپۆشتن.

پاشان گەلیجار حاکمی لیپرسینەوہم بینییەوہ. بەلام
 هەموو کەرەتیک پاریزەرەکەم لەگەل بوو. زیاتر هەندی
 خالیان لە قسەکانی پیشوو پی رۆون دەکردمەوہ. یانیش
 حاکم لەگەل پاریزەرەکەم دەربارە ی بەلگە و شاھیدی
 قسەیان دەکرد. بەلام لە راستیدا لەم کاتانە قەت خەریکی
 من نەدەبوون، لە هەموو حالەتیکدا وردەوردە رەوشی
 لیپرسینەوہکان دەگوێران. وا پیدەچوو چیتەر بو حاکم
 سەرنجراکیش نەبم و بە چەشنیک مەسەلە ی منی
 داخستبێ. چیتەر دەربارە ی خوا قسە ی لەگەل نەکردم و
 قەتیش لە حالەتی هەلچوونی یەکەم رۆژ نەمبینییەوہ.

سه ره نجام، گفتوگو یه کانمان شیوه یه کی زورتر برایانه ی
وه رگرتبوو. چند پرسسیاریک. که میک ئاخاوتن له گهل
پاریزه ره که م، لیپرسیینه وه ته واو ببوو. به گویره ی قسه ی
حاکم خوی، مه سه له که م ریپره وی خوی وه رگرتوووه.
هه ندیجاریش، کاتی که گفتوگو یه کان گشتی بوون،
منیشیان تی وه رده دا. ئیتر منیش به ئاسووده یی هه ناسه م
ده دا. له م کاتانه، هیچ که سیک له گه لم خراپ نه بوو. هه موو
شتیک ئه مه نده سروشتی بوو، ئه مه نده چاک ریک خرابوو
و ئه مه نده به ریکی ئه نجام ده درا، بیریکم لا دروست بوو
"بیمانا بوو به شیک بم له م خیزانه". به دریژایی یانزه
مانگی لیپرسیینه وه، ده توانم بلیم تا راده یه ک سه رم له وه
سوور مابوو که هه رگیز به ئه ندازه ی ئه و چرکه ده گمه نانه
له شتیکی تر چیژم وه رنه گرتوووه، که حاکم تا لای
ده رگای بیرویه که ی به ریی ده کردم و دهستی له شانم
ده دا و برایانه ده یگوت: "ئه مه نده بو ئه مرؤ به سه جه نابی
دژمه سیح." ئینجا ده یاندامه وه ده ست پؤلیسه کان.

هه‌ندی شت هه‌ن قه‌ت چه‌زم نه‌کردوو‌ه قسه‌یان له باره‌وه
 بکه‌م. که چوومه زیندان، پاش چه‌ند رۆژیک، تیگه‌یشتم
 چه‌ز ناکه‌م ده‌رباره‌ی ئەم به‌شهی ژیانم بدویم.
 دره‌نگتر چیتەر گرینگی ئەم نه‌فره‌ته‌م نه‌دۆزییه‌وه. له
 راستیدا له رۆژانی یه‌که‌م ته‌واو زیندانی نه‌بووم، زیاتر به
 شیوه‌یه‌کی ئالۆز چاوه‌رپی رۆوداوی نویم ده‌کرد. ئەمه‌ش
 دوا‌ی یه‌که‌م و تا‌قه زیاره‌تی ماری بوو، که هه‌موو شتی‌ک
 ده‌ستی پیکرد. له‌و رۆژه‌وه‌ی که نامه‌ی ماری-م پینگه‌یشت
 (ده‌یگوت چیتەر ریگای پیناده‌ن بیته‌ لام، چونکه ئەو ژنی
 من نه‌بووه.) له‌و رۆژه‌وه‌، هه‌ستم کرد له زیندان له‌ مالی
 خۆم و ژیانیشم لی‌ره‌وه ده‌وه‌ستی. له رۆژی گرتنم،
 سه‌ره‌تا له ژووریکیان دانام پی‌شتر کۆمه‌لیک گیراوی
 لی‌بوو، زۆربه‌یان عه‌ره‌ب بوون. که منیان بینی، پیکه‌نین.
 پاشان داوایان لی‌کردم چیم کردوو‌ه. گوتم عه‌ره‌بی‌کم
 کوشتوو‌ه، ئینجا بی‌ده‌نگ بوون. به‌لام ساتیک دواتر دونیا

تاریک بوو. بۆیان روون کردمەوێ دەبی چۆن
هەسیرەکەم راخەم، کە لەسەری دەخەوم. بە لوولدانى
سەریکی دەتوانرا بالیفیکی لی دروست بکری. تەواوی
شەو، کێچ لەسەر دەموچاوم دەهاتن و دەچوون. چەند
رۆژیک دواتر بە تەنیا لە ژووریکیان دانام، دەمتوانی
لەسەر تەختیکی دار بخەوم. دۆلکەیهک. و تەشتیکی
ئاسنینم هەبوو. زیندان تەواو لە سەرەوێ شار بوو، لە
پەنجەرەیهکی بچکۆلەوێ دەمتوانی دەریا ببینم. رۆژیک
خۆم بە شیشە ئاسنینەکاندا شۆر کردبوو، روخسارم بۆ
رۆشناییهکە درێژ کردبوو، یهکیک لە پاسەوانەکان هاتە
ژووری و پێی وتم یهکیک هاتووێ بۆ بینیت. بیرم کردەوێ
مارى بیته. خۆی بوو.

بۆ گەیشتنە ژووری چاوپیکەوتن، دالانیکی درێژم بری،
پاشان پلیکانەیهک، ئینجا دالانیکی تر. چوومە ناو هۆلیکی
زۆر گەورە کە بە کلاورپۆژنە بەرینەکەى رۆشن بوو.
هۆلەکە بە دوو بەر بەست، کە بە درێژایى دانرابوون،
کرابووێ سێ بەش. لە نیوان دوو بەر بەستەکە بۆشاییهکی
هەشت تا دە مەتری هەبوو خەلکەکەى لە زیندانییان جیا
دەکردەوێ. ماری-م لە بەرانبەر خۆم بە خۆی و رۆبە
خەتخەتەکەى و روخساری برۆنزی بەدی کرد. لە
بەشەکەى لای من دەیان زیندانی لیبوو، زۆر بەیان عەرەب
بوون. ماری بە ژنە مەغریبییهکان دەورە درابوو، لە نیوان

دوو ژن بوو: پیره ژنیکی بچکوله ی ره شپووش، که لیوه کانی
 توند له سهر یه کتری دانابوو و ژنیکی قهله وی پرچن، که
 به دهنگی بهرز ویپرای ئاماژه ی زور قسه ی دهکرد. چونکه
 بواری دوو بهر بهسته که زور بوو، زیندانی و خه لکه که
 ناچار بوون به دهنگی بهرز قسه بکن. کاتی که چوومه
 ژووره وه، ههراوزه نای دهنگه کان که دیواره پرووت و
 گه وره کانی هۆله که پیچه وانهی دهکردنه وه و نهو
 پرووناکییه وشکه ی له ئاسمان دهپرژا، دهکه وته سهر
 شووشه ی په نجه ره کان و له ناو هۆله که بلاو ده بووه،
 جووره گیزییه کی بو دروست دهکردم. ژووره
 تاکه که سییه که ی خووم ئارامتر و که می تاریکتر بوو.
 پیویستم به چند خوله کیک بوو تاکو خووم رابهینم. له گهل
 ئه مهش سهره نجام توانیم هه موو روخساریک له ناو ئه م
 هه موو رووشناییه به جیا و به ریکی ببینم. له مسهری
 دالانه که له نیوان دوو بهر بهسته که دا پاسه وانیکم به دی
 کرد، دانیشتیوو. تهواوی زیندانییه عه ره به کان و
 خیزانه کانیاں بهرانه ر یه کتری هه لکورما بوون. ئه مان
 هاواریان نه ده کرد. سهره پای ههراوه وریا، ده یانتوانی به
 هیمنی قسه بکن و له یه کتری بگن. دهنگه دهنگه
 کهرکه ره که یان که له ژیره وه درده هات، وهک زه مینه یه کی
 هه میشه یی بوو بو گفتوگو کانیاں، که له سهره وه ی ئه وان
 لیک رهت ده بوون. زور به خیرایی، که به ره و ماری چووم

تیبینی ئەم شتانەم کرد. خۆی بە بەر بەستە ئاسنینه که وه نووساندبوو، بە هەموو هیزی خۆی پێدەکنی. هەستم کرد زۆر جوانه، بەلام نەمتوانی پێی بلیم. "بە دەنگیکی بەرز وتی ئینجا..؟ - ئەمە تام لە پێشت. - چۆنی، ئەوهی دەتهوی هەته؟ - بەلی، هەموو شتیک." هەردوو کمان بێدەنگ بووین، که چی ماری بەردەوام زەردەدی دەهاتی. ژنه قەڵەوه کهی بەرانبەر ئەوهی تەنیشتم، که میردی بوو، هاواری دەکرد، کابرا که له گه تیکی موزەردی نیگا بیکەرد بوو. ئەمەش پاشماوهی ئەو گفتوگۆیه بوو که پیشتر دەستی پیکردبوو. "ژنه که بە دەنگیکی گێژکه ر هاواری دەکرد، - ژان نەویست وەری بگری، پیاوه کهش دەیگوت، - بەلی بەلی.

- پیم گوت که تو دەردەچیت، وەری دەگریته وه، بەلام ئەو نەویست وەری بگری.

ماریش لە لای خۆی هاواری کرد رایموند سلاوی بۆم ههیه و منیش وتم "سوپاس." بەلام دەنگم بەمەی تەنیشتم داپۆشرا بوو، که دەیگوت "گوزەرانی باشه." ژنه کهی بە پیکەنینه وه وهلامی دایه وه "هیچ کاتیک وا باش نەبووه." هاوسی کهی لای چهپم پیاویکی گەنجی دەستناسک بوو، هیچی نەدەگوت. سهیرم کرد بەرانبەر پیره ژنیکی بچکۆلهیه و هەردووکیان بە چری تەماشای یه کتر دهکن. بەلام کاتم نەبوو له مه زیاتر سهیریان بکهم، چونکه ماری

هاواری کرد و وتی دهبن هیوام ههبن. وتم بهلی. له
 هه مان کاتیش ته ماشایم دهکرد و ههزی نهوهم تیابوو
 شانلی له ژیر کراسه که یه وه بگوشم. ههزم له م قوماشه
 ناسکه بوو و زور به باشیش نه مدهزانی له و زیاتر هیوام
 به چی بیت. به لام بیگومان هه ر نهو هبوو که ماری
 دهویست بیللی، چونکه هه ردهم زه ردهی دههاتی. له
 بریقهی ددان و ورده لوچی پیلووی چاوه کانی زیاترم
 نه ده بیللی. دیسان هاواری کرده وه و وتی: "ده رده چی،
 ئینجا زه ماوه ند ده که یین!" منیش وه لام دایه وه: "له
 باوه رهی؟" به لام نه م قسانه ته نیا بو نه وه بوو شتیک
 بلین. ئینجا به خیرایی و به دهنگی بلند وتی بهلی، من
 به رده بم و هیشتاش زیاتر به یه که وه مه له وانی ده که یین.
 به لام ژنه که ی ته نیشته ماری هاواری ده کرد و ده یگوت
 سه به ته یه کی له بیرویه که به چی هیشتوو. هه موو نه و
 شتانه نرخیان گران بوو. پیاوه که ی تری ته نیشتم له گهل
 دایکی به رده وام ته ماشای یه کترین ده کرد. پسه پسی
 عه ره به کانیش له ژیره وه مان به رده وام بوو. له ده ره وه ش
 وا پیده چوو رووناکییه که بو سهر کلاور ژنه که خه ستر
 بوو بیت.

هه ستم ده کرد که میک نه خوشم، بویه ده مو یست برؤم.
 هه راوه وریایه که نازاری ده دام. به لام له لایه کی دیکه،
 ده مو یست هیشته هاتی ماری بقوزمه وه. نازانم چهند

وہخت بہ سہر چوو. ماری دہربارہی ئیشہکھی قسہی بۆ
کردم و بی وەستانیش زەردەخەنەیی دەھاتی. پسەپس و
ھاوارەکان، گفتوگۆیەکان لیک رەت دەبوون. تاکە
دوورگەیی بیدەنگیش لە تەنیشت من بوو، کە پیاوہ بچکۆلە
گەنجە کە لە گەل پیرەژنە کە تەماشای یەکتریان دەکرد.
ور دەوردە عەرەبەکانیان برد. لە گەل دەرچوونی یە کەم
کەس نزیکەیی تەواوی خەلکە کە بیدەنگ بوو. پیرەژنە
بچکۆلە کە خۆی لە بەر بەستە کە نزیک کردەوہ و لە ھەمان
کاتیش، یەکیک لە پاسەوانەکان ئیشارەیی بۆ کورەکەیی
کرد. ئەویش وتی: "خواحافیز دایە." دایکیشی وەک
نیشانەییەکی ھیمن و قوول لە نیوان دوو شیشەیی
بەر بەستە کە دەستی بۆ درێژ کرد.

پیرەژن کە دەرچوو، پیاویکی شەپقە بە دەست ھاتە
ژوورەوہ و شوینەکەیی ئەوی گرتەوہ. زیندانییەکیان
ھینایە بەرانبەری بە ریکی قسەیان دەکرد، بە لام بە دەنگی
نزم، چونکە ژوورە کە ھیمن ببۆوہ. بە سۆراغی پیاوہکەیی
لای راستم ھاتن و ژنەکەش بی ئەوہی دەنگی نزم
بکاتەوہ، وەک ئەوہی ھەستی پینەکردبی چیتەر پیویست بە
ھاوارکردن ناکات، دەیگوت: "لە خۆت بخەفتە و ئاگادار
بە." پاشان نۆرەیی من ھات. ماری ئیشارەییەکی بۆ کردم،
کە ماچم دەکات. پیش ئەوہی دەرچم، رووی خۆم
وہرگیرا، ماری بی جوولە وێرای ھەمان خەندەیی

ههلبزرکاو و گرژ وهستابوو، چونکه زۆر له تهبهندهکه
نزیك بوو، روخساری تیک شکابوو.

پاشان، دواى ماوهیهکی کهم بۆى نووسیم. هه ر له و
ساتهش شتهکان دهستیان پیکرد، که من قهت چهزم
نهکردوو قسهیان لهسه ر بکه م. له هه موو حاله تیک،
پئویست به هیچ دریزدادرییهک ناکات و ئەمه شم له
هه موو شتیکی دیکه لا ئاسانتره.

که چی له سه ره تاي گیرانم، ئەوه ی له هه موو شتیکی دیکه
له لام سه ختتر بوو، ئەوه بوو من بیرى پیاوی ئازادم
هه بوو. بۆ نمونه ئاره زووی ئەوه دهیگرتم له که ناری
ده ریا بم و به ره و ئاو برۆم. خه یالم بۆ هاشه ی هه وه لین
شه پۆلی ئاوی بنپییه کانم ده چوو، ئینجا چوونم بۆ ناو ئاو
و ئەو رزگارپییه ی دهمدۆزییه وه، له ناکاو هه ستم ده کرد
دیواری زیندانه کهم زۆر لیک نزیك بوونه ته وه. به لام ئەمه
چه ند مانگیك دریزه ی کیشا. پاشان، ته نیا بیرى یه کیکی
زیندانیم هه بوو. چاوه رپی پیاسه ی رۆژانه ی دالان یان
هاتنی پاریزه ره که مم ده کرد. زۆر باش خۆم له گه ل
کاته کانی دیکه م ده گونجانم. گه لیک جار بیرم بۆ ئەوه
چوو، ئەگه ر، بۆ ژیان له ناو کرۆکی قه دی دره ختیکی
وشکم بنین، هیچ نه که م ته نیا سه یری گولی ئاسمانی سه ر
سه رم بکه م، ورده ورده له گه ل ئەم ژیا نه راده هاتم.
چاوه رپی تیپه ربوونی بالنده کان یان به یه کگه یشتنی

هه وره کانم ده کرد، هه روهک چون لیره چاوه رینی بۆینباغی
سه رسوورمینه ری پاریزه ره که مم، به هه مان شیوه له
دنیا یه که ی دیکه، رۆژه کانم تا هاتنی شه ممه ده ژماره،
ئینجا له باوه شگرتنی له شی ماری. که چی دوا ی چاک
ورد بوونه وه له ناو درهختی وشک نه بووم. خه لکی له من
به دبه ختتر هه بوون. ئه مهش بیر ی دایکم بوو، زۆر جار
ئه مه ی بۆ دوو باره ده کردمه وه، که سه ره نجام له گه ل
هه موو شتیک رادین.

پاشان به شیوه یه کی ئاسایی خه یالم له مه زیاتر
نه ده رۆیشت. مانگه کانی به رای ی زۆر ناخۆش بوون. به لام
ئه و کۆششهی که ده بووایه بیکه م، یارمه تی دام لیان
ره تبم. بۆ نموونه، له بهر گری ئاره زووم بۆ ژنیک زۆر
گینگلم ده خوارد. ئه مهش شتیکی سروشتی بوو، چونکه
لاو بووم. ئه گه رچی قهت به شیوه یه کی تایبه تی بیرم له
ماری نه ده کرده وه، به لام ئه مه نده زۆر بیرم له ژنیک،
گشت ژنان، ته واوی ئه وانهی ناسیومن، ته واوی ئه و
بارودوخهی تییدا خۆشم ویستوون، ده کرده وه، به
را ده یه ک ژووره که م پر ببوو له روخساری ئه مانه و
ئاره زووه کانی من. ئه مهش له لایه ک هاوسه نگیی تیک
ده دام، به لام له لایه کی دیکه وه وهخت به سه ره ده چوو.
سه ره نجام براده رایه تی سه روکی پاسه وانه کانم بۆ خۆم
برده وه، که له کاتی ناخواردن ده گه ل چیشه تینه ره کان

دهات. ئەو بوو سەرەتا دەربارەى ژنان قسەى بوو کردم،
 پىي و تم لەم روو و وە ئەمە تاقە شتىکە که زىندانىيەکان
 ئازاريان هەيه. پىم وت منيش وەکو ئەوان بووم و
 هەستيش دەکەم ئەم رەفتارە دروست نىيه. "پىي و تم،
 هەلبەت لەبەر ئەمەيه که زىندانىتان دەکەن - چۆن لەبەر
 ئەمەيه ؟ - با لەبەر ئەمەيه، لەبەر ئازادى، ئازادىتان
 لىدەبرن." قەت بىرم لەمە نەکردبوو. باوەرم پىي کرد:
 "و تم راست دەکەيت، بەلام ئازاردانە که لە کوئىه؟ - بەلى،
 ئىو لە شتەکان دەگەن، بەلام ئەوانى دى نەخىر. بەلام
 ئەوانيش سەرەنجام هەر خۆيان فەرامۆشى خۆيان
 دەدەنەو. "پاشان پاسەوانە که رۆيشت.

يەكئى لە گرتەکانى دىکە، مەسەلەى جگەرە بوو. که
 چوومە ناو زىندان، قايش و (کەمەربەند) و قەيتانى
 پىلاووەکانم، بۆىنباغەکەم و گشت ئەو شتانەى لە
 گىرفانەکانم بوون، برديان، بە تايبەتى جگەرەکانم. هەر که
 لە ژوورەيان نام، داوام لىکردن بۆم بگەریننەو، بەلام
 پىيان و تم قەدەغەيه. رۆژانى يەکەم زۆر ناخۆش بوو.
 بىگومان هەر ئەمەيان بوو که خستى. لە هەژمەتان ئەو
 پارچە دارانەم دەمژين، که لە تەختەکەم دەکردنەو. بە
 درىژايى رۆژ پياسەم دەکرد و بەردەواميش هيلنجم
 دەهاتى. تىنەدەگەيشتم بۆ لەمەيان بىبەشم دەکەن، که
 ئازارى بۆ هىچ کەسئىک نىيه. درەنگتر تىگەيشتم ئەمە

به شیکه له ئازاردان. به لام له و کاتهوه به وه راهاتم چیدی
جگه ره نه کیشم و بیجگه له م وه پزبوونانه زور به دبخت
نه بووم. جاریکی دیکهش ته واوی مه سه له که وه ختکوشتن
بوو. سه ره انجام گه یستمه ئه و باره ی که چیر بیزار نه بم،
ئه مهش له و ساته وه دروست بوو، که فیر بووم شت به
بیر خوم بهینمه وه. هه ندیجار بیرم له ژووره که م
ده کرده وه و به خه یال له گوشه یه که دستم پیده کرد و
هه موو شتیکی سه ر ریگام ده ژمارد و پاشان ده که رامه وه
هه مان گوشه. سه ره تا ئه م کاره به خیرایی ئه انجام درا.
به لام هه ر جارهی که دستم پیده کرده وه، که میک زورتری
ده خایاند. چونکه هه موو موبلیکم به بیر ده هاته وه، له م
موبلانهش شتی دیکه م ده هاتنه وه یاد، له م شتانهش شتی
وردترم ده که وته وه بیر، وه ک تونیلک، که لینیک یان
لیواریکی ره نگ و بویه کالبووه وه و سواو. له هه مان کات،
هه ولم ده دا ته واوی شته کان بژمیرم و سه ره ده زووی
داهینانه کانهم بزر نه که م، به راده یه که، دوا ی چه ند
هه فته یه که، ده متوانی، ته نیا به ژماردنی ئه و شتانه ی له
ژووره که من، وه ختیکی زور به سه ر به رم. به م چه شنه
هه رچه ند بیرم ده کرده وه، ئه مه نده شتی نه ناسراو و
له بیرکراوم له یاداشتم ده رده هینا. ئینجا تیگه یستم ئه گه ر
یه کیک ته نیا تا قه رۆژیک ژیا بیت، ده توانی به بی ئازار سه د

سال له زیندان بژییت. بایی ئەمەندە بیرەوهری دەبی بیزار
نەبییت. ئەمەش بە مانایەک جوړه قازانجیکه.

ديسان مهسه له یه کی دیکه هه بوو په یوه ندیی به خه و تنه وه
بوو. سه ره تا، شهو زور خراب دهنووستم، به لام به روژ
هر هیچ. ورده ورده شه وانم باشتتر بوو و دهمتوانی به
روژیش بخه وم. دهنوانم بلیم، له مانگه کانی دوايي، به روژ
له شانزه تا هه ژده سه عات ده خه وتم. شهش سه عاتم بو
ده ماوه، ئەوانه شم به نانخواردن و چوونه سه رئاو و
یادگار هکانم و رووداوه که ی چیکو سلوفاکيا ده کوشتن. له
نیوان دوشه ک و پارچه داره کانی ته خته که م، پارچه
روژنامه یه کی کونی زهره هه لگه راو و روون که تا
را ده یه ک به بهرگی دوشه گه که وه نووسا بوو، دوزییه وه.
روژنامه که رووداویکی نادیا ری ده گیارایه وه که
سه ره تا که ی نوقسان بوو و گوايه له چیکو سلوفاکيا رووی
داوه. پیاویک له یه کی له گونده کانی چیک به مه بهستی
دهوله مه ندبوون سه ری خوی هه لده گری. دواي بیست و
پینج سال به دهوله مه ندی و له گه ل ژنیک و مندالیک
گه راوه ته وه. دایکی و خوشکی له هه مان گوند هوتیلایک
به ریوه ده بن. جا بو سورپرایز دروستکردن، ژن و
منداله که ی له لایه ک داده تی به ته نیا ده چیته لای دایکی.
به لام که پی له ناو هوتیله که ده نی، دایکی نایناسیتته وه. به
مه بهستی یاریکردن بیري ئەوهی بو دیت ژووریک بگریت.

له هه مان کات پاره کانی خوی پیشانیان دهدات. شهو
دایکی و خوشکی به تۆبزان دهیکوژن و لاشه کهی فری
دهدهنه ناو پرووبار. بو به یانی ژنه کهی هاتوو، بی ئه وهی
ئاگای له م پرووداوهی بیت، کابرای ناساندوو. دایکه که
خوی هه لواسیوو و خوشکه کهش خوی خستوته ناو
بیریک. به ناچاری هه زاران جار ئه م پرووداوه م
خویندوته وه. له لایه ک شوینی باوه پرکردن نییه، له لایه کی
دیکه زۆر سروشتی دههاته بهرچاو. هه رچۆنیک بیت،
هه ستم دهکرد، تا رادهیه ک ئه م کابرایه ئه مهی موسته هه هقه
و هه رگیز پتیویست به یاریکردن ناکات.

به م چه شنه، به خه وتن و بیره وه ریبه کان و خویندنه وهی
ئه م پرووداوه سهیره و هاتنوچوونی پرووناکی و تاریکی،
وهخت تیده په ری. پیشتر باشم خویندبووه که له زیندان
سه ره نجام مانای زه مه ن بزر ده بی. به لام ئه مه بو من
مانایه کی ئه وتوی نه بوو. راستییه کهی تینه ده که یشتم تا چ
رادهیه ک دهشی رۆژ له یه ک کاتدا دریژ و کورت بیت.
بیگومان دریژ بو ژیان، به لام ئه مه نده گرژ و دریژ بو وه وه،
که له کوتاییدا تینکیان ده کرده وه و ده که وتنه سه ره یه کتری.
لیره وه ناوی خویان بزر ده کرد. ته نیا وشه ی وه ک سبه ی
بو من مانایان مابوو.

رۆژیک، پاسه وانه که پی گوتم پینچ مانگه لیره م، باوه رم
پی کرد، به لام تینی نه که یشتم. بو من هه رده م هه مان رۆژ

بوو، که له ژووره کهم بلاو ده بووه و هه مان کاریش بوو
که دريژهم پیده دا. ئەو رۆژه، دواى ئەوهى پاسه وانه که
رۆیشت، له له گه نه که سه یرى خۆم کرد. هه ستم کرد
وینه کهم دیمه نیکی ریکوپیتی هه یه و بیجگه له مه هه ولم دا
بوو پیبکه نم. له گه نه کهم له پیش خۆم هینا و برد.
زه رده خه نه م هاتى و ئەویش هه مان دیمه نی سه خت و
غه مبارى خوی پاراست. رۆژ ته و او ده بوو و ئەمهش ئەو
وه خته بوو، که من نامه وئى قسه ی له سه ر بکه م، وه ختی
بیناو، که دهنگه دهنگى ئیواره له ناو که ژاوه یه کی بیده نگ له
هه موو چینه کانی زیندان بهرز ده بووه. له په نجه ره
بچکۆله که نزیک بوومه وه و له گه ل دواتر یسکه ی رۆشنایى،
جاریکی دیکهش له وینه ی خۆم رامام. به رده وام ریکوپیتک
بوو، ئەمهش سه رسوور هینه ر نییه، چونکه له و ساته وه
خۆشم وابووم. به لام له هه مان کات، دواى چه ندین مانگ
بو یه که مجار، به روونى گویم له دهنگى خۆم بوو. هه ستم
کرد هه ر ئەو دهنگه یه که پیشتر له رۆژه دريژه کانه وه له
گویم ده زرینگایه وه و تیگه ی شتم که ئەم هه موو ماوه
دريژه به ته نیا له بهر خۆمه وه قسه م کردووه. ئینجا ئەوه م
به بیر هاته وه که په رستاره که له کاتى ناشتنى دایکم
ده یگوت. نه خیر، ده رچوون نه بوو و هه یچ که سه یش ناتوانى
خه یال بکا و بزانی ئیواره کانی ناو زیندان چۆن.

به گشتی ده توانم بلیم ئەم هاوینه گه لیک خیرا شوینی
 هاوینی پیشووی گرتەوه. دەمزانى له گه‌ل به‌رزبوونه‌وه‌ی
 یه‌که‌مین شالاوی گه‌رمایی شتیکی نوئی بو من دیتە
 پیشه‌وه. مه‌سه‌له‌که‌ی من له دوايين پانیشتنه‌کانی دادگا
 نووسرابوو، ئەمه له‌گه‌ل مانگی حوزه‌یران ته‌واو ده‌بوو. له
 کاتیکدا ده‌ره‌وه غه‌رقی گه‌رمایی بوو، گفتوگو ده‌ستی
 پیکرد. پاریزه‌ره‌که‌م دلنای کردبوومه‌وه که له دوو یان
 سئ رۆژ زیاتر ناخایه‌نی. "له لایه‌کی دیکه‌وه وتی دادگا
 په‌له له‌مه‌ی ئیوه ده‌کات چونکه، گرینگترین مه‌سه‌له‌ی ئەم
 خووله نییه. دادگاییکردنی باوککوژیک هه‌یه، که
 راسته‌وخۆ دواى ئەمه‌ی ئیوه دیت."

سه‌عات چه‌وتونیوی به‌یانی به دوامدا هاتن و
 ئۆتۆمۆبیلیکی داخراو منی گه‌یانده کۆشکی عه‌داله‌ت. دوو
 پۆلیسه‌که له ژووریکیان دانام بۆنی سیبهری لیده‌هات. له
 نزیک ده‌رگایه‌ک دانیشتبووین چاوه‌ریمان ده‌کرد، له

پشته وه دهنگه دهنگمان ده بیست، بانگردن، تهقه تهقی
کورسی، هاتنوچوون و جوړه گهړه لاوژه یهک، هه موو
ئمانه خه یالی منیان بو جه ژنه کانی گهړه ک برده وه، که له
پاش ته و او بوونی کونسیرت، هوله که مان ریک ده خست و
کورسیه کانمان لاده برد تا بتوانین سه ما بکهین.
پولیسه کان پینان گوتم ده بی چاوه ری دادگا بکهین و
یه کیکیان جگه ریه کی پیشکesh کردم، به لام من وهرم
نه گرت. پاشان وتی: "ده ترسم؟" وتم: نه خیر. له گهل
ئهمهش، له لایه کی دیکه، ئهمه پی خوش بوو، که
دادگا کردنیک ده بینم. قهت له ژیانمدا فرسه تی ئهمه بو
هه لنه که وتوو: "پولیس دی دووهم وتی: به لی، به لام
سه رهنجام به ماندوو بوون کوتایی دیت."

پاش که میک زهنگیکی گچکه له ژووره که دهنگی دایه وه.
ئینجا که له پچه که یان له دهسته کانم کرده وه. ده رگا که یان
کرده وه و له جیگی تایبته به تاوانبارانیان دانام. هوله که
جمه دی ده هات. سه ره پای بوونی په رده، تیشکی خور
له ملاوله ولا ده خزییه ژووره وه و هه واکه ی خنکینه ر بوو.
په نجه ره کانیشیان داخستبوو. دانیشتم و پولیسه کانیش
ئه ملاوئه ولایان گرتم. ئه و کاته ریزیک روخسارم له پیش
خوم به دی کرد. گشتیان ته ماشایان ده کردم. تیگه یشتم که
ئندامانی دادگا بوون. به لام ناتوانم بلیم چ شتیک لیکیانی
جیا ده کردنه وه. ته نیا یهک سه رنجم لا دروست بوو: له

به رانبه ریزیک کورسی تراموای بووم، ئەم
موسافیرانهش به وردی له تاوانباری نوئی تازه گه یشتوو
ورد ده بوونه وه بو تیبینی کردنی بیمانایی. باش ده زانم
ئەمەش بیریکی گیلانە بوو، چونکه ئەوان به دواى
بیماناییدا نه ده گه ران، به لکو به دواى تاوان. بیگومان
جیاوازی نیوانیشیان شتیکی ئەمەنده گه وره نییه، له
هه موو حاله تیکدا ئەمە ئەو بیره بوو، که بۆم هات.

له بهر ئەم هه موو خه لکه ی ناو ئەم هۆله داخراوهش
که میک گیز بووم. جاریکی دیکهش ته ماشای جیگای
ئەندامانی دادگام کرده وه، به لام نه متوانی روخساره کان
لینک جیا بکه مه وه. هه ست ده که م هه ر له سه ره تا وه
پیشبینی ئەوهم نه کردبوو هه موو خه لک په له یانه من
ببینن، چونکه وا باو بوو که س گرینگی به من نه ده دا.
ده بووایه کۆششینی زۆر بکه م تا تیبکه م من هۆی ئەم
هه موو شۆر و ورووژانه م. به پۆلیسه کانم گوت "ئەم
هه موو خه لکه!" وه لامی دامه وه وتی خه تای رۆژنامه کانه،
ئینجا گروپیک خه لکی نیشان دام، که له نزیک میزیکه وه له
بن جیگای ئەندامانی دادگا دانیشتبوون. پئی وتم: "ئەمە تان.
" وتم: "کئ؟" دواى دووباره ی کرده وه: " رۆژنامه کان."
پۆلیسه که یه کیک له رۆژنامه نووسه کانی ده ناسی و هه ر
ئەو ده مه ش بینی، ئەویش به ره و ئیمه هات، پیاویکی به
سالاچووی روخسار که میک لۆچتیکه وتووی روخسووک

بوو. زور به گه رمی ته وقه ی له گه ل پو لیسه که کرد. له و
 ده مه دا هه ستم کرد ته واوی خه لکه که یه کتر ده بین، بانگی
 یه کتر ده کهن و گفتوگو ده کهن، وهک ئه وهی له یانه یه ک
 بین و هه ست به به خته وهری بکه ین و خو مان له به رانه ر
 خه لکی هاوجیهان ببینه وه. سه رنجیکی سه یرم له خو م
 به دی کرد، وهک ئه وهی بوونی من له م شوینه که میک
 زیاد بیت. له گه ل ئه مه ش، رپوژنامه نووسه که به
 زه رده خه نه وه رووی تی کردم و پی و تم هیقیداره هه موو
 شتیک به سوودی من بگه ری. منیش سوپاسم کرد، به لام
 ئه و دریژه ی پیدا: "ده زانن چیه، ئیمه مه سه له که ی ئیوه مان
 که میک بهرز کرده وه. هاوین وه رزیکی هه ژاره بو
 رپوژنامه کان. بیجگه له رووداوه که ی ئیوه و ئه وهی
 باوککوژه که شتیک دیکه نه بوو نرخیکی هه بیت." پاشان،
 رپوژنامه نووسه که له ناو هه مان گروپ یه کیکی پی نشان
 دام، که زور نه بوو ئه ویی به جی هیشتبوو، پیاویکی
 کورته بنه ی روحو سووک بوو، که به خو یی و به چاویلکه
 ره شه گه وره که یه وه زیاتر به سموره یه کی قه له و ده چوو.
 وتی ئه مه نیردراوی تایبه تی رپوژنامه یه کی پاریسه: "له
 راستیدا بو تو نه هاتووه، به لام له بهر ئه وهی بو نووسین
 له سه ر دادگاییکردنی باوککوژه که هاتووه، داوایان
 لیکردوو له هه مان کات مه سه له که ی ئیوه ش له ئه ستو
 بگری." لیره ش، خه ریک بوو سوپاسی بکه م. به لام بیرم

کردهوه بیمانایه ئەمه بکهه. به دهست نیشانهی دلسۆزی
خۆی بو کردم و به جیی هیشتین. هیشتا چند خولهکیکی
دیکه چاوهپریمان کرد.

پاریزههکهه که رۆبی رهسمی له بهر بوو، له گهل کۆمهلیک
له هاوکارانی گهیشته. به رهو رۆژنامه نووسهکان چوو و
تهوقهه له گهل کردن. تا ئەو دهمهه زهنگ له لای کورسی
ئهندامانی دادگا دهنگی نه دایه وه، گالتهیان کرد، پیکه نین،
تهواو ئاسووده دههاتنه بهرچاو. ئینجا گشت خهلهکه که
گه پانه وه شوینی خۆیان، پاریزههکهه به رهو پروم هات
و دهستی گوشیم و ئامۆژگاری کردم به کورتی وهلامی
ئهو پرسیارانه بدهمه وه، که لیم دهکهن، له خۆمه وه قسه
نه کهه و بو پاشماوه کهه ی پشت به ئەو بیهستم.

له لای چهپم گویم له دهنگی کورسییهک بوو بو دواوهیان
پاکیشا، پیاویکی باریکه لهی به رزم بینی بهرگیکی سووری
له بهر بوو، چاویلکه یهکی بی لاسکی له چاو بوو، و پرای
پیکهستنی رۆبه کهه ی خهریکی دانیشتن بوو. ئەمه یان
داواکاری گشتی بوو. یهکیک له ده رگاوانهکان
دهستپیکردنی دادگای راگه یاند. له هه مان کات، دوو
پانکهه ی گه وره کهوتنه زیکه زیک. سی حاکم، دوو به جلی
رهش، سییه میان سوور، به خۆیان و کۆمه لیک دۆسیه
هاتنه ژووره وه، به خیرایی به رهو تریبوونه که چوون، که
به سه ر هۆله که دا ده پروانی. حاکمه رۆب سووره که له سه ر

کورسییه که ی ناوه راست دانیشته، کلاوه ره سمییه که ی له سهری کرده و له پیش خویی دانا، کاژه لاکه بچکوله که پروتاوه که ی به دهسته سرتیک سرتیه وه و رایگه یاند دادگا کراوه ته وه.

هر له زووئیکه وه پروژنامه نووسه کان قه له مه کانیاں به دهسته وه گرتبوو. هه موویان هه مان دیمه نی بیتاک و که میکیش فیلبازیان هه بوو، که چی، یه کیکیان که له مانا دیکه لاوتر بوو، چاکه تیکی بوری له خوری نهرم له گهل بۆینباغیکی شینی پۆشیبوو، ئەمیان قه له مه که ی له پیش خوی دانا بوو و سهیری ده کردم. له روخساری که میک شیواوی، بی ئەوه ی شتیکی دیاریکراوی لیبخویندریته وه، ته نیا دوو چاوی گه شم ده بینی، که منیاں به وردی ده پیشکی. ئەمه ش سه رنجیکی سهیری لا دروست کردم که خۆم ته ماشای خۆم ده که م. له وانیه له بهر ئەم هۆیه و ههروه ها له بهر ئەوه ی رپوره سمی شوینه که م نه ده ناسی، زۆر باش تینه گه م پاشان چی پرووی داوه، وهک: تیروپشکی ئەندامانی دادگا، ئەو پرسیارانه ی سه روک له پاریزهر، له داواکاری گشتی و له ئەندامانی دادگایان کرد (هه موو جاریک، ته واوی سه ری ئەندامانی دادگا به یه که وه و له یه ک کاتدا به ره و دهسته ی سه ره کی ده سوورایه وه.) خویندنه وه یه کی خیرای به یاننامه ی تاوانه که، که تئیدا ناوی

گه لیک شوین و که سانم دهناسییه وه و ههروه ها ئه و
پرسیاره نوییانه ی له پاریزه ره که م کران.
به لام سه روک وتی پیویسته گوئی له شایه دهکان بگیریته.
دهرگاوان کومه لیک ناوی خوینده وه، که سه رنجییان
پراکیشام. له ناو دانیشتوانهکان که تا ئه و ده مه که سیانم
نه دهناسییه وه، یهک به یهک، به ریوه بهر و دهرگاوان،
توماس پیژی پی، رایموند، ماسون، سالامانو، ماری-م
بینین هه لسانه وه تا کو له یهکی له دهرگاوانی ئه ملاوئه ولا
دهرچن. ماری ئیشاره یهکی شیواوی بو کردم. تا ئه و
کاته ی سیلیست که دوایین کهس بوو ناوی خویند رایه وه
و بلند بوو، پیم سهیر بوو نه مبینیون. له تهنیشت
سیلیست، ژنه بچکوله که ی خواز دنگام به هه مان چاکهت و
دیمه نی ورد و ریگ ناسییه وه. زور به خهستی ته ماشای
ده کردم. به لام بوارم نه بوو بیری لیکه مه وه، چونکه
سه روک دهستی به قسان کرد. وتی لیروه وه گفتوگوی
راسته قینه دهست پیده کات و پیویستیش ناکات به
دانیشتوان بلیین هیمن بن. به گویره ی قسه ی خوی، ئه و
بو ئه وه لیروه یه، تا به بیلایه نیی گفتوگو له سه ر
مه سه له یهک به ریوه به ری، که بینینیکی مه وزوعی
هه لده گری. فه رمانی ئه ندامانی دادگا به گیانیکی
دادپه روه رانه دهرده چیت، له هه موو حاله تیکدا له گه ل
بچوو کترین رووداو هۆل چۆل ده کریته.

شالاوی گهرمایى بهرز دهبووه و دهیبینی خه لکه که به
رۆژنامه باوه شینی خویان دهکن. ئەمەش دەنگیکی
بهردهوامی وهک خشه خشی کاغەز دروست دهکرد.
سه روک ئیشاره یه کی بو ده رگاوان کرد، ئەویش سی
باوه شینی بو حاکمه کان هینا، هەر ئەو دەمه به کاریان
هینان.

لیپرسینه وهم دهستی پیکرد. سه روک به هیمنی، تا
را ده یه کیش وا پیده چوو به دلسۆزی پرسیارم لیبکات،
جاریکی دیکهش له ناسنامه ی منیان کۆلییه وه. سه ره پای
ناره زاییم، ههستم کرد ئەم لیپرسینه وه یه شتیکی سروشتی
بوو، چونکه دادگاییکردنی یه کیک له جی یه کینکی دیکه
کاریکی ترسناکه. پاشان سه روک دهستی کرد به
خویندنه وهی سه رگوزه شتهم، ده رباره ی ئەو شتانه ی
کردوو من، دوا ی هه موو سی دیریک رووی تیده کردم بو
ئوهی بلئ: "راسته؟" هه موو جاریک به پیی ده ستووری
پاریزه ره کهم که بوی ده ستنیشان کردبووم، ده مگوت:
"به لئ، به ریز، سه روک." ئەمەش دریز بوو، چونکه
سه روک زور ورده کاری خستبووه ناو سه رگوزه شته که.
له م هه موو ماوه دریزهش رۆژنامه نووسه کان
ده یاننووسی. ههستم به روانینی هه ره لاوه که یان له گه ل
هی ژنه بچکۆله که کرد، که به شیوه یه کی ئۆتوماتیکی
سه رگوزه شته که ی ده خسته سه ر کاغەز. کورسییه کانی

تراموا گشتییان به تهواوی پروویان له سهروک بوو.
ئهویش کوکی و لاپه‌ره‌ی دۆسیه‌که‌ی هه‌لداوه و ویرای
باوه‌شینکردن پرووی له من کرد.

سه‌روک پێی وتم ده‌بی ئیستا ئه‌و پرسیارانه بورووژینین،
که پرواله‌تیکی غه‌ریبیان به‌رانبه‌ر به‌مه‌سه‌له‌ی من هه‌یه،
به‌لام له‌وانه‌یه له زۆر نزیکه‌وه‌ش په‌یوه‌ندی
راسته‌وخویان پێیه‌وه هه‌بیتن. تیگه‌یستم ده‌بی هه‌یشتا
گفتوگو له‌سه‌ر دایکم بکریت، له‌هه‌مان کات هه‌ستم کرد
ئه‌مه‌یان بو من زۆر بیزارکه‌ره. داوا‌ی لیکردم بۆچی
دایکم خستبووه‌خانه‌ی به‌سال‌چووان؟ وتم له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
پاره‌ی ئه‌وه‌م نه‌بوو لای خۆمی به‌یلمه‌وه و خه‌ریکی بم.
داوا‌ی لیکردم ئایه ئه‌مه په‌سه‌رمدا نه‌که‌وته‌وه؟ منیش
وه‌لامم دایه‌وه: نه من نه دایکم چاوه‌رێی هه‌یج شتی‌کمان نه
له‌یه‌کتري نه له هه‌یج که‌سێک نه‌ده‌کرد، هه‌ردووکی‌شمان
به‌م ژيانه نوێیه‌مان راهاتبووین. ئینجا سه‌روک وتی
نایه‌وی چیت له‌سه‌ر ئه‌م خاله‌ پیدابگری و داوا‌ی له
داواکاری گشتی کرد ئه‌گه‌ر پرسیارێ دیکه‌ی هه‌یه لیم
بکات.

داواکاری گشتی تا راده‌یه‌ک پشتی تیکردم. بی ئه‌وه‌ی
سه‌یرم بکات، وتی به‌ئیجازه‌ی سه‌روک هه‌ز ده‌کات
بزانیت ئایا به‌ته‌نیا گه‌رامه‌وه لای کانیه‌که به‌مه‌به‌ستی
کوشتنی عه‌ره‌به‌که؟ وتم: "نه‌خیر." پاشان وتی: "باشه،

بۆچی چهكدار بووه و بۆچی به تايبه تي گه راوه ته وه ئه و شوينه؟ وتم ريكه وت بوو. داواكارى گشتيش ئه مهى به زمانىكى قه لس تو مار كرد: "بۆ ئىستا ئه مه نده به سه." ئىنجا شته كان گشتيان كه ميك ئالوز كران، به لاي كه مى بۆ من. به لام پاش چند راويژيك به م و به و، سه روک كو تايى به دانىشتن هينا، وتى دانىشتنى پاش نيوه رو بۆ گو يگرتنه له شا يه ده كان.

كاتم نه بوو بير بكه مه وه. خستميانه ناو ئوتومؤبيله داخراوه كه و بۆ زيندانيان بردمه وه، له وى نانم خوارد. دواى ماوه يه كى زور كه م، به ئه ندازه ي ئه وهى هه ست بكه م ماندووم، هاتنه وه دوام، هه موو شته كان ده ستيان پيكرده وه و خوم له ناو هه مان هۆل له به رانه ر هه مان روخسار بينيه وه. ته نيا شالاوى گه رماييه كه زور به تينتر بوو، وهك ئه وهى په رجوويك رووى دابيت، هه ريه كه له ئه ندامانى دادگا، داواكارى گشتى، پاريزه ره كه م و چند رۆژنامه نووسيكيش باوه شينيان بۆ هاتبوو. رۆژنامه نووسه جاحيله كه و ژنه بچكوله كه ش به رده وام له شوينى خويان بوون. به لام ئه وان باوه شينيان له خويان نه ده كرد و بى ئه وهى هيج شتيك بلين، به رده وام ته ماشايان ده كردم.

ئاره قه ي ده موچاويان سرپيه وه و تا بانگى به رپوه به رى خانه ي به سالاچووانيان نه كرد، هه ستم به شوينه كه نه كرد

و هوشيار نه بوومه وه. داوايان له بهرپوه بهر كرد نايه
 دايكم گلهيي له من ده كرد؟ نه ویش وتی به لئى، به لام
 نه مهش هه وه سینکی په ککه وته کان بوو گلهيي له خه لکی
 نزیکى خو یان بکه ن. سه روک دوو باره ی کرده وه و وردتر
 پیى گوت نايه دايکی گلهيي لیده کرد که به خانه ی
 به سال اچووانی سپاردو وه؟ بهرپوه بهریش جاریکى دیکه
 وتی به لئى. به لام نه م جار هه یچ قسه یه کی دیکه ی نه خسته
 سه ر وه لامه که ی. بو پرسى اریکى دیکه، بهرپوه بهر وتی له
 روژى ناشتنى دايكم سه یری به هیمنی من هاتو وه. پییان
 وت مه به ستی له هیمنی چیه؟ ئینجا بهرپوه بهر سه یری
 نووکی که وشه کانی کرد و وتی نه مده ویست دايكم ببینم و
 جاریکیش چیه بو ی نه گریاوم و یه کسه ر دوا ی ناشتن بی
 نه وه ی ده میک له سه ر گوړه که ی به یادى راوه ستم،
 رویش تووم. شتیکی دیکه ش سه ری سوورماند بوو: یه کیک
 له فرمان به رانی ده سته ی ناشتن پیى وتو وه که من
 ته مه نی دايكم نه زانیو وه. دوا ی که میک بیده نگى سه روک
 لیى پرسى نايه به ته واوی قسه کانی ده ر باره ی من بو وه؟
 له بهر نه وه ی بهرپوه بهر باش له پرسى اره که نه گه یشته، به
 سه روکی گوت: "نه مه یاسایه." پاشان سه روک داوا ی له
 پاریزه ری گشتی کرد هه یچ پرسى اریکى نییه لیى بکات؟
 داواکارى گشتی هاوارى کرد: ئوه ! نه خیر، نه مه نده
 به سه". به ده نگدانه وه و نیگایه کی سه رکه وتووانه ی وا نه م

رستهی ئاراسته‌ی من کرد، که چهنده‌ها ساله بۆ یه‌که‌مین
جار، ئاره‌زوویکی بیمانام بۆ گریان هه‌لسا، چونکه هه‌ستم
کرد چهنده بوومه‌ته شوینی نه‌فره‌تی ئەم خه‌لکه.
داوی ئەوه‌ی سه‌رۆک داوی له ئەندامانی دادگا و
پاریزه‌ره‌که‌م کرد هیچ پرسیاریکیان نییه لیم بکه‌ن، گوئی
له شایه‌دی ده‌رگاوانی خانه‌ی به‌سال‌چووان گرت.
هه‌روه‌کو ئەوانی دیکه بۆ ئەمیش هه‌مان مه‌راسیم دووباره
کرایه‌وه. که ده‌رگاوان گه‌یشت، سه‌یریکی کردم، پاشان
پووی وه‌رگیرا. وه‌لامی هه‌موو ئەو پرسیارانه‌ی دایه‌وه،
که لییان کرد. وتی نه‌موسته‌وه دایکم ببینم، جگه‌ره‌م
کیشاوه، خه‌وتووم و قاوه‌ی تیکه‌ل به شیرم خواردۆته‌وه.
ئو کاته هه‌ستم کرد شتیک ته‌واوی هۆله‌که سه‌راوبن
ده‌کات، بۆ یه‌که‌مین جار، تیگه‌یشتم که تاوانبار بوومه.
پووداوی قاوه‌شیره‌که و جگه‌ره‌کیشانه‌که‌میان به
ده‌رگاوان دووباره کرده‌وه. پاریزه‌ری گشتی به چاویکی
پر له بریسکه‌ی ته‌وساوی و پلار و گالته‌پیکردن سه‌یری
ده‌کردم. له‌و ده‌مه، پاریزه‌ره‌که‌م داوی له ده‌رگاوان کرد
ئایا خۆی له‌گه‌لم جگه‌ره‌ی نه‌کیشاوه؟ به‌لام داواکاری
گشتی به توندی دژی ئەم پرسیاره هه‌لسایه‌وه: "لیره
تاوانبار کتیه و ئەو میتۆدانه چین، که ده‌بنه هۆی
پیسکردنی شایه‌ده‌کانی تاوانبارکردن بۆ که‌مکردنه‌وه‌ی
نرخ‌ی ئەو شایه‌دانه‌ی که له‌گه‌ل ئەمه‌ش له‌نرخییان که‌م

نابیته وه! سهره رای ئه مهش، سه روک داوای له ده رگاوان کرد وه لامی پرسیاره که بداته وه. پیره میرد به روویکی پهریشان وتی: به باشی ده زانم کاریکی خراپم کردووه، به لام جورئه تم نه ده کرد ره فزی بکه مه وه، که مسیو پیشکشی کردم. سهره نجام، داوایان لی کردم شتی کم نییه بیخه مه سهری. وتم هیچ، ته نیا شایه دمان راست ده کات. راسته من جگه ره یه کم پیشکشی کرد. ده رگاوان که میک به سه رسوورمان و جوړیک له ئاسووده یی سه یری کردم. سه ره تا دوودل بوو، پاشان وتی خوئی بوو که قاوه شیره که ی پیشکشی کردم. پاریزه ره که م به هه راوه وریا سه رکه وتنی خوئی پیشان دا و وتی ئه ندامانی دادگا ئه مه له بهرچاو ده گرن. به لام داواکاری گشتی له سه ر سه رمانه وه به ده نگ هات و وتی: به لئ ئه ندامانی دادگا ئه مه له بهرچاو ده گرن. ئینجا وتی هه لبهت بیگانه یه ک ده توانی پیشنیازی قاوه یه ک بکات، به لام کوړیک به رانبه ر به لاشه ی دایکی که ژیانی پیبه خشیووه، ده بی ره فزی بکاته وه. ده رگاوان گه رایه وه شوینی خوئی.

که نوره ی توماس پیروز هات، ناچار ده رگاوانیک تا شوینی وه ستان بو شایه دمانی پیلی گرت. پیروز وتی خوئی به تایبه تی دایکی ناسیووه و ته نیا یه ک جار منی بینووه، ئه ویش له روژی ناشتن بووه. داوایان لی کرد ئه و روژه من چیم کردووه، وه لامی دایه وه: "هه لبهت ئیوه

تیدهگن، من زور ئازارم هه بوو. له بهر ئه وه ههچم نه بینی. ئازاره کهم ریگای بینینی نه ده دام، چونکه بو من ئازاریکی زور گه وره بوو، به رادهیهک بوورامه وه. له بهر ئه وه نه متوانی مسیو موریسو ببینم. پاریزه ری گشتی داوای لیکرد به لای کهمی نه میبینیوه بگرییم. پیریژ وتی نه خیر. ئه و کاته نوره ی داواکاری گشتی هات و وتی: "ئه ندامانی دادگا له بهرچاوی ده گرن." به لام پاریزه ره کهم تووره بوو. به ئاوازیک که به رای من له جیی خوی نه بوو، داوای له پیریژ کرد: "ئایا منی بینیوه نه گرییم؟" پیریژ وتی: "نه خیر." دانیشتون پیکه نین. پاریزه ره کهم ویپرای بهر زکردنه وه ی قولیکی، به دهنگیکی ره باز وتی: "فه رموو ئه مه یه دیمه نی ئه م دادگاییکردنه، هه موو شتیکی راسته و ههچیشی راست نییه!" داواکاری گشتی روخساریکی گرژی هه بوو و نووکی قه له مه که ی له ناو نیشانی دۆسیه که ی ده دا.

داوای پینج خولهک بیدهنگی، له م ماوه یه دا پاریزه ره کهم پیی وتم هه موو شتیک به ره و باشی ده روات، گویمان له سیلیست بوو، که له لایه ن بهرگریکه ر که من بووم، ناوی هاتبوو. سیلیست ناوه ناوه سه یریکی لای منی ده کرد، شه پقه که ی له نیوان دهسته کانی ده هینا و ده برد. ئه و دهسته جلوه بهرگه نوییه ی پۆشیبوو، که له هه ندی رۆژانی یه ک شه ممه ده یپۆشی بو ئه وه ی له که لم بیته پیشبرکی

ئەسپ. بەلام لەو باوەرەدام نەیتوانیووە ملبەندەکەى
 ھەلگرى، چونکە تەنیا دوگمەيەکى مسین يەخەى
 کراسەکەى داخستبوو. داوايان لىکرد ئايا من کړيارى
 ئەوم؟ وتى: "بەلى، بەلام يەکىکە لە ھاوړيکانيشم."
 ھەروەھا داوايان لىکرد ړوانينى بو من چۆنە، وتى کە من
 پياوم، پييان وت مەبەستى لەمە چييه؟ وتى ھەموو کەس
 دەزانى مەبەست لەمە چييه؟ ئينجا داوايان لىکرد ئايا من
 مروښکى داخراو بوومە؟ وەک دانپيانانکى وتى ھەر تەنیا
 بو ئەوہى ھيچ نەلیم، قسە ناکەم. پاريزەرى گشتى داواى
 لىکرد ئايا بە ړيکوپيکى من خەرجيى خوم دەدا؟ سيليتست
 پيکەنى و وتى: "ئەم شتانه تەنیا پەيوەندى بە من و
 ئەوہوہ ھەيە." جاريکى دیکەش داوايان لىکردەوہ ړاى
 لەسەر ئەم تاوانە چييه؟ ئينجا دەستەکانى خستە سەر
 شيشەکەى بەردەمى، وا پيدەچوو پيشتر شتيکى ئامادە
 کردووه. وتى: "بو من، ئەمە بەدبەختيە، ھەموو کەس
 دەزانى بەدبەختى چييه. بەدبەختى بى بەرگريت
 دەھيليتەوہ، راستيیەکەى ئەمە بو من بەدبەختيە." خەريک
 بوو دريژەى پيدەدا، بەلام سەرۆک پيى گوت زور باشە!
 ئەمەندە بەسە و سوپاسى دەکەين. ليرەوہ سيليتست
 کەميک بە تاساوى ماىوہ. بەلام داواى کرد دەيەوى
 ھيشتا بدوى. داوايان لىکرد بە کورتى سەرنجەکانى بخاتە
 ړوو. جاريکى دیکەش دووبارەى کردەوہ کە بەدبەختيەک

بوو. سهروكيش پيى وت: بهلى، نهوه مان بيست. بهلام
ئيمه ليرهين بو دادگاييكردى بهدبهختى له م چهشنه.
سوپاست دهكهين. سيليست وهك نهوهى گه يشتيسته
كوتايى زانين و ئيراده چاكه خوازهكهى، رووى خوى بو
لاى من وهرگيتر. ههستم كرد چاوهكانى دهبريقينهوه و
ليوهكانى دهله رزن. ديمه نيكي وهك نهوهى هه بوو داوام
ليبكات هيشتا دهتوانى چيم بو بكات. من هيچم نهوت. هيچ
ئاماژه يه كم نهواند، بهلام يه كه مين جاره له ژيانم
ئاره زووى نهوهم لا دروست بوو پياويك ماچ بكه م.
جاريكى ديكهش سهروك داواى ليكرد شوينى خوى به جى
بهيلى. سيليست گه رايه وه له شوينى شايه دهكان
دانيشته وه. به دريژايى تهواوى پاشماوهى دانيشته كه،
لهوئى مايه وه، كه ميك شور بووه وه بو پيشه وه،
ئانيشكهكانى له سه ر چوكهكانى دانا بوون، شه پقه كهى له
نيوان دهستهكانى، گوئى له هه موو نهو شتانه دهگرت، كه
دهگوتران. ماري هاته ژووره وه. شه پقه يه كي له سه رى
نابوو و خووشى له جاران جوانتر بوو، بهلام كه قزى
به ره لا ده كرد، من خوشترم دهويست. لهو شوينهى لى
بووم، ههستم به سهنگى سووكى مه مكهكانى ده كرد و
ليوى هه ميشه كه ميك په نماوى خواره وه يم ناسييه وه. زور
تووره دههاته بهرچاو. يه كسه ر، داوايان ليكرد له كه يه وه
من ده ناسى. باسى نهو سه رده مهى كرد كه له لاي ئيمه

کاری دهکرد. سهروک ویستی بزانی په یوه نندیه کانی له گهل من چین. وتی هاورییم. بو پرساریکی دیکه، وتی راسته ده بو وایه شووم پیبکات. له ناکاو داواکاری گشتی که لاپه رهی دوسییه کانی هله دایه وه، داوای لیگرد په یوه نندیان ده گه ریته وه چ روثیک. روزه که ی ده ستنیشان کرد. داواکاری گشتی به روخساریکی بیباکانه تبیینی نه وه ی کرد که نه وای بو ده چی بو روثی دوا ی مردنی دایکم بیت. پاشان به چند توانجیک وتی نایه وی له سهر باریکی ئالوز بگیرسیته وه و باشیش له نیگه رانی ماری ده گات. به لام (لیره وه شیوه ی قسه کردنی خوی توندتر کرد.) به ئهرکی خوی ده زانی له سهره وه ی مه سه له ی ریزگرتن و نه دهب بوه ستی. ئینجا داوای له ماری کرد به کورتی باسی نه و روزه بکات، که من ناسیم. ماری نهیده ویست قسه بکات، به لام به رانه ر به پیداگرتنی داواکاری گشتی، باسی مه له کردن پیکه وه، چون بو سینه ما به یه که وه، گه رانه وه مان بو لای من کرد. پاریزه ری گشتی وتی دوا ی نه وه ی له کاتی لیکولینه وه ماری قسه ی بو کردووه، له بهرنامه ی سینه مای نه و روزه ورد بوته وه، ئینجا نه مه شی خسته سهر که ماری خوی ده لی نه و روزه چ فیلمیک پیشان دراوه. سهره نجام، به ده نگیکی ته واو ژاکاو ماری وتی فیلمیکی فیرناندیل بوو. که نه م قسه یه ی ته واو کرد، بیده نگیه کی پر هوله که ی

داپۆشی. ئەو کاتە داواکاری گشتی بە چەشنیکی ترسناکانە ھەلساوە و بە دەنگیک کە ھەستم کرد پر لە ھەلچوونە، لە کاتی کدا کە پەنجەیی بۆ لای من رەوان کردبوو، لەسەر خۆ وتی: بەرێزان ئەندامانی دادگا، بۆ رۆژی دوای مردنی دایکی، ئەم پیاووە دەچیتە مەلە، دەست بە پەییوھندییەکی ناشەرعی دەکات و بۆ پیکەنین دەچی فیلمیکی کۆمیدی دەبینی. لەمە زیاتر شتیکی دیکەم نییە پیتان بلیم." لە کاتی کدا بەردەوام بیدەنگییە کە درێژەیی ھەبوو، دانیشتەوہ. بەلام، لەناکاو، ماری گریا و وتی بەم چەشنە نییە و شتی دیکە ھەیە و ئەویان ناچار کردووہ بە پیچەوانەیی بیرکردنەوہکانی قسە بکات؛ کە من باش دەناسی و ھیچ کاریکی خراپم نەکردووہ. بەلام دەرگاوان، بە ئاماژەییەکی سەرۆک بردییە دەرەوہ و دانیشتن بەردەوام بوو.

پاشان بە ئاستەم گوئیان لە ماسۆن گرت و وتی من پیاویکی بە شەرەف بوومە "بەلکو لەمەش زیاتر دەلیم پیاویکی بە جەرگ بوومە." دیسان بە ئاستەم گوئیان لە سالامانۆ گرت کاتی کە بە بیر خۆی ھینایەوہ کە من بۆ سەگەکەیی باش بوومە و ھەر وہا کاتی کە وەلامی پرسسیاریکی لەسەر دایکم و من دایەوہ گوایە من ھیچی ترم پینەبووہ بە دایکم بلیم، لەبەر ئەم ھۆیەش بردووہتە خانەیی بەسالآچوووان. "سالامانۆ دەیکوت دەبی تیگەین،

دهبی تیڭگهین. به لام وا پینه دهچوو کهس تیڭگات. ئینجا
بردیانه دهره وه.

پاشان نورهی رایمۆند هات، که دوا شایه دمان بوو.
رایمۆند ئاماژه یه کی بچکۆلهی بو کردم و راسته وخو وتی
من بیتاوانم. به لام سه روک دهنگی هه لبری وتی داوای
هه لسه نگانندی لیناکهین، به لکو داوای کردهی لیده کهین.
ئینجا پیی وت چاوه ریی پرسیار بکات بو وه لامدانه وه.
داوایان لیکرد په یوه ندیی خو ی له گه ل کوژراو روون
بکاته وه. رایمۆند فرسه ته کهی قوسته وه بو ته وهی بلی
له وه تهی شه قازله کهی له خوشکی کوژراو داوه، رقی
لیده بو وه وه. لیره وه سه روک داوای لیکرد ئایا کوژراو
له سه ر هه ق نه بو وه رقی لیبیته وه؟ رایمۆند وتی
ئاماده بوونی من له که نار ده ریا ریکه وت بوو. ئینجا
داواکاری گشتی داوای لیکرد چون ده بی ته و نامه یه ی که
په یوه ندیی به بنچینه ی تاوانه که وه هه بوو، له لایه ن منه وه
نووسرا بوو. رایمۆند وتی به ریکه وت بوو. داواکاری
گشتی وه لامی دایه وه که تا ئیستا بو ته م روودا وه
ریکه وت گه لیک کاریگه ریی له سه ر هه ست و ئاگایی
هه بو وه. پاشان داواکاری گشتی ویستی بزانی به ریکه وت
بو وه من ناو بژیم نه کردوون، که رایمۆند شه قازله کهی له
کچه دوسته کهی دابوو؟ ئایه به ریکه وت بو وه له
کو میساریا شایه دمانیم بو داوه؟ دیسان هه ر به ریکه وت

بووه که قسه کانم له م شایه دمانییە ی ئیستا وادەر که و تن
 یه کتری له بهر چا و گرتن بیت؟ بو کوتایی پیهینان داوی له
 رایموند کرد به چی ده ژیت؟ هر که رایموند وتی
 "به پرسسی کوگا"، پاریزه ری گشتی رووی له ئەندامانی
 دادگا کرد و وتی بو گشت ئاشکرایه که شایه د پیشه ی
 پشتگیری که ده کات. هاوکاری تاوان و هاو ریشی بووم.
 لیره دا ئیمه سه روکارمان له گه ل جوریک له پیستری
 روو داوی نه گینه. له رووی ئەخلاقیه وه به رانه ر به
 مروقیکی درنده یین. رایموند ویستی بهرگری له خوی
 بکات، پاریزه ره که شم ناره زایی خوی ده ربری، به لام پیان
 و تن لیگه رین داواکاری گشتی قسه کانی ته واو بکات.
 داواکاری گشتی رووی له رایموند کرد و وتی: "شتیکی وا
 نییه بیخه مه سه ری، ئایا براده رته؟" رایموند وتی به لئ
 براده رم بوو. "ئینجا پاریزه ری گشتی هه مان پرسیا ری له
 منیش کرد. منیش سهیری رایموند م کرد به لام رووی
 خوی وه رگیرا. وتم: "به لئ" ئەو کاته داواکاری گشتی
 رووی خوی له ئەندامانی دادگا کرد و وتی: "هه مان پیاو
 بو رۆژی دوا ی مردنی دایکی خوی ده داته ده ست
 فه سادی هه ره نه گین، له بهر هوی هیچو پووچ، بو کوتایی
 پیهینانی کاریک که په یوه ندیی به نه ریتیکی خه وشداره وه
 هه یه، مروقیک ده کوژی."

ئىنجا دانىشت، بەلام پارىزەرەكەم كە ئوقرەي نەمابوو، بە دەستەلبرىنەو وىپراي كەوتنى قولى كراسەكەي بۇ دواو ھاواری كىرد: "باشە تاوانبار داىكى ناشتوو ىان مروفىكى كوشتوو؟" دانىشتوان پىكەنن. بەلام داواكارى گشتى جارىكى دىكە ھەلسايەو. دەستىكى بە رۆبەكەيدا ھىنا و وتى مروف دەبى دەمرووتىكى بەرگىكەرى بەرپىزى ھەبىت بۇ ئەو ھەست نەكات كە لە نىوان ئەم دوو حالەتە پەيوەندىيەكى قوول، كارىگەر، جەوھەرى ھەيە. بە ھىزەو ھاواری كىرد "بەلى، من ئەم پىاو ھاوانبار دەكەم، چونكە بە دلىكى تاوانبارانە داىكىكى بە خاك سپاردوو. ھەستم كىرد ئەم قسەيە كارىگەرىيەكى زورى لە دانىشتوان كىرد. پارىزەرەكەم شانەكانى ھەلتەكاند و ئارەقەي نىوچەوانى سىرىيەو. بەلام ئەو ىش ماندوو دەھاتە بەرچاو و تىگەىشتم شتەكان بە باشى بە لای مندا ناشكىنەو. دانىشتن كوتايى پىھىترا. لە كاتى دەرچوون لە كوشكى عەدالەت بۇ چوونە ناو ئوتوموبىل، لەو ساتە كورته بون و رەنگى ئىوارەي ھاوینم ناسىيەو. لە تارىكىي ناو زىندانە گەرۆكەكەم، لە قوولايى ماندوو بوونم، يەكەبەيەكە، تەواوى دەنگ و ھەرا ئاشناكانى ئەم شارەم ھەست پىكردنەو، كە خوشم دەوىستن و ھەندى كات تىيدا دەگەىشتمە ئەو ھەست بە دلخوشى بكەم. ھاواری رۆژنامەفرۆشەكان لە زووىكەو ە بلاو بوۋتەو. دوابالندەي

گۆرپانەكە، ھاواری سەندەویچفرۆشەكان، سكالای
ترامواكان لەسەر سووچەكانی بەرزایی شار و دەنگ و
زایەلەى ئاسمان پێش ئەوەى شەو بەندەر داپۆشى،
هەموو ئەمانە بۆ من رینگابرينىكى كویرانە بوو و پێش
ئەوەى بچمەوە ناو زیندان، باشم دەناسینەوە. بەلى، ئەو
وختانە بوو، ماوہیەكى زۆر بوو، هەستم بە دلخۆشى
دەکرد. ئینجا ئەوەى چاوہرپیشى دەکردم، هەردەم
بۆرژانىكى سووکی بیخەون بوو. كەچى چەند شتىك
گۆرابوون، چونكە بۆ چاوہرپىكردى رۆژى دواى،
ئەوہبوو ژوورى زیندانەكەم دۆزییەوہ. وەك ئەوہى رینگا
ئاشناكانى ناو ئاسمانى ھاوین، لە ناو زیندان یان لە ناو
نوستنە بیگوناھەكان كۆتاییان بىت.

هه موو شتيك بى دهستتيوهردانى من دهچووه پيشهوه. بى
 ئهوهى راي من وهرگرن، چاره نووسم ديارى دهكرا.
 ناوه ناوه چهزم دهكرد، گفتوگوئى گشت خهلكه كه بپچرئيم
 و بلييم: "له گهل ئه مهش تاوانبار كييه؟ تاوانباربوون
 مه سه له يه كي گرنگه. منيش شتيكم هه يه بلييم." دواى ئه م
 بپرکردنه وه م هيچى ديكه م نه بوو بلييم. له لايه كي ديكه،
 پيويسته په نجه نوماى ئه وه بكم، كه ئه سوودهى له
 هه راسانكردنى خهلك دهيدؤزينه وه، ماوه يه كي زؤر
 ناخايه نئى. بو نمونه، گفتوگوكانى داواكارى گشتى زؤر
 زوو ماندووى كردم. وهك هه نديك له قسه كانى، له
 ئاماژه كانى يان له ته واوى خوتبه كهى، به جيا له مانى
 ديكه، كارى گه ريبان ليكردم يان سه رنجيان راکيشام.
 ئه گه ر باش تيگه يشتبم، قوولايى بپرکردنه وهى داواكارى
 گشتى ئه وه بوو: من به دهستى ئانقه ست تاوانه كه م
 كردووه. ئه ويش، به لاي كه مى دهيويست ئه مه نيشان
 بدات. هه روه كو خوى ده يگوت: "به ريزان من به لگه تان
 پيشان ده دم، نهك هه ر يه كيك به لكو دووان. سه ره تا به
 هوى رؤشنايى كويزكه رى كرده كان، پاشان به هوى
 رپووناكردنه وهى تاريكييه كان كه دهروونناس ده رباره ي
 ئه م گيانه تاوانبار ه ده مانداتئى." ته واوى كرده و
 رپووداوه كانى له باره ي مردنى دايمه وه كو كرده وه.
 باسى ناهه ستيارى و نه زانينى ته مه نى دايمى كرد، باسى

مهله كردنم بۇ رۆژى دوايى له گەل ژنىك، سینه ما،
 فیرناندىل و دوايش باسى گه رانه وه مانى كرد له گەل ماری.
 دواي ماوه يه ك ئینجا لىي تیگه یستم، به تايبه تی ئەو كاته ی
 كه ده یگوت: "كچه دۆسته كه ی." هه لبه ت بۇ منیش، ئەو
 ته نیا ماری بوو. پاشان هاته سه ر چیرۆكه كه ی رایمۆند.
 هه ستم كرد شیوه ی بینینی بۇ رووداوه كان رووناكه، ئەو
 شتانه ی ده یگوت، ماقوول بوون. به ره زامه ندی رایمۆند
 نامه كه م نووسیوو تا كچه دۆسته كه ی بخرمه ناو
 ره فتاری ناشرینی پیاویك كه له رووی "ره وشته وه
 گومانی لیده كری". له سه ر كه نار ده ریا ناچه زانی رایمۆند
 هه راسان كردوو. رایمۆند پیشتتر بریندار ببوو. داواي
 ده مانچه كه م له رایمۆند كردوو. ئینجا به ته نیا
 گه راو مه ته وه تاكو به كاری به ینم. به و شیوه ی پلانم بۇ
 دانابوو، عه ره به كه م كوشتوو. "بۇ دلنیا بوون له وه ی
 كاره كه به باشی كراوه." جارێكى دیکه ش، به هیمنی و
 ئاسووده یی، تا راده یه ك ویرای جوړه بیركردنه وه یه ك،
 چوار گولله ی دیکه شم لیداوه.

"پاریزه ری گشتی وتی، ئەمه یه به ریزان، من له پیش ئیوه
 زنجیره ی رووداوه كانم بۇ گیرانه وه، كه له وپه ری
 ئاگاییه وه ئەم پیاوه یان هان داوه یه كێك بكوژی. وتی
 دووپاتی ده كه مه وه. چونكه مه سه له كه هه ر ته نیا
 كوشتنیكى ساده نییه، كوشتنه كه له كرده یه كی نا ئاگاییه وه

نه هاتووه وای بو بچن به پیی باروزروف بکوژیته وه.
به ریزان، ئەم پیاوه وریا و زیره که. گویتان لیوو، وانیه؟
دهزانی وه لام بداته وه. نرخى وشه دهزانی. ناتوانین بلین
به چه شنیك جوو لاوه ته وه پیشبینی ئەوهی نه کردوو چی
دهکات.

گویم دهگرت و گویم لیده بوو به وریا و زیره کم له قه له م
دهدن. به لام باش له وه نه ده گه یستم چون سیفاته کانی
پیاویکی ئاسایی ده بنه باریکی تیکشکینه ر دژی تاوانباریک.
به لای که می ئەمه بوو که کاری لیده کردم، بویه چیتر
گویم نه دایه داواکاری گشتی تا ئەو دهمه ی وتی: "ئایه هیچ
په شیمانیه کیش ده رده بری؟" هه رگیز به ریزان. هه تا له
کاتی لیکۆلینه وهش له گه لی، جاریک چیه به رانبه ر به
تاوانه ترسناکه که ی هه لنه چوو. له و کاته دا، ویرای
دریژه دان به تاوانبارکردنم بی ئەوهی له راستیدا تیی بگه م
بوچی په نجه ی بو دریژ کردم، خو ی بو لای من
سوورپانده وه. بیگومان نه مده توانی دان به وه دا نه نیم، که
ئەو راستی ده کرد. له کرده که م په شیمانیم زور نه بوو.
به لام ئەو هه موو کینه و دووبه ره کییه سه ری
ده سوورپاندم. دهمویست هه لبدەم به دلێکی پاکه وه، یانیش
به دلسۆزییه وه بو ی روون بکه مه وه هه رگیز نه متوانیوو
به راستی په شیمانی له شتیک بخۆم. من هه رده م
دهسته مۆی ئەوه بوومه که دیت، جا ئەمرو بئ یان سبه ی.

به لام به شیوهیه کی سروشتی، له م باره ی که ئه وان بو
منیان دروست کردوه، به م زمانه نه متوانیوو له گه ل هیچ
که سیک بدویم. مافی ئه وه م نه بووه کاریگه ری له سه ر خو م
یان خو م پاکمه به ست پیشان بده م. جاری کی دیکه ش هه ولم
دا گوئ له داواکاری گشتی بگرم، چونکه ده رباره ی گیانی
من دهستی به ئاخاوتن کرد.

داواکاری گشتی ده یگوت به ریزان ئه ندامانی دادگا، له
گیانی ئه و ورد بوومه ته وه، به لام هیچم نه دوزیته وه.
ده یگوت راستییه که ی من هیچ گیان و مرو فایه تیم تیا نییه،
هه تا پره نسپیکی ئه خلاقیش چیه که دلی مرو ف
ده پاریزی نیتیم. بیجگه له مه، ئه مه شی خسته سه ر:
بیگومان، ئیمه ناتوانین له م رو وه وه گله یی لی بکه یین.
ده رباره ی ئه و شته ی که نه ی توانیوو به دهستی بهینی،
ناتوانین گله یی لی بکه یین که نیه تی. هه چی ئه م دادگاییه شه،
ده بی فه زیله تی ته واو پاکی لی بوردن شوینی خو ی بو
فه زیله تیکی سه ختتر و بالتر له عه داله ت بگورپته وه. به
تایبه تی کاتیک که له دلیکی به تالی وه ک له م مرو فه
ههستی پی ده کرئ و ده بیته چالیک کومه ل تیندا
سه رهنگون ده بی. " له م کاته ش بوو باسی هه لو یستی منی
کرد ده رباره ی دایکم. ئه و شتانه ی دووباره کرده وه، که له
ئاخاوتنه کانیدا گوتبووی. به لام له جاری پیشوو زور
دریژتر بوو، که ده رباره ی تاوانه که م قسه ی ده کرد.

سه ره نجام، ته نيا هه ستم به شالاوی گهرمایی نهو به یانییه
ده کرد. به لای که می تا نهو کاتهی پاریزه ری گشتی له
ئاخاوتن وهستا، پاش بیدهنگییه کی که م، به دهنگی کی زور
کز و کاریگر دهستی پیکرده وه: "به ریزان، هه مان نه م
دادگایه، سبهی دادگایکردنی ترسناکترین تاوان دهگریته
ئهستۆ: ئه مهش تاوانی کوشتنی باوکیکه." به گویره ی
قسه کانی نهو، به رانبهر به م کرده توقینه ره بیرکردنه وه و
ئه ندیشه ده وهستی. ده یگوت به جورئه ته وه ئومیدی نه وه
ده خوازی عه داله تی مروف بی هیچ ترس و لاوازییه ک
سزای خوی پیاده بکات. به لام، له وه ده ترسا بلی نهو
توقینه ی له م تاوانه ی باوکیکیه ههستی پیده کات،
به رانبهر به ناههستیاریی من شوین چۆل ده کات. دیسان
به گویره ی قسه کانی نهو، پیاویک که به شیوه یه کی
ئه خلاق ی دایکی خوی کوشتنی، به هه مان ئاست خوی له
کۆمه ل داده برینتی وه ک نهو که سه ی که دهستیکی بالای
هه بیت له کوشتنی نهو که سه ی ژیا نی پییه خشیبی. له
هه موو باریکدا، یه که میان کرده کان بو دووه میان ئاماده
ده کات، به چه شنیک بانگیان بو دها و شه رعیه تیان
پیده دات. ویپرای دهنگ به رزکردنه وه، وتی: "به ریزان من
دل نیام، هه ست نه که ن من ئازایه تی ده نوینم نه گهر بلیم نهو
مروقه ی له سه ر نه م کورسییه دانیشتو وه، وه ک هه مان نهو

تاوانبارەى سبەى ئەم دادگايە موحاكەمەى دەكات
تاوانبارە، بۆيە دەبى سزا بدرى.

ليرەوۋە داواكارى گشتى روخسارى تريسكەدارى خلتانى
ئارەقەى سربىيەوۋە. پاشان وتى سەرەنجام ئەو ئەركىكى
پر لە ئازارى ھەيە، بەلام ئازايانە دەيگەيەنيتە سەر.
دلنيايى لەسەر ئەوۋە كرد، كە من ھىچم لەگەل كۆمەلىك
پىناكرىت كە ياسا بنچىنەيىكەنى نانسىم و ناشتوانم بە
ھاناي ئەم دلەى خۆمى بەينم، كە كاردانەوۋە ھەرە
سەرەتايىكەنى ھەست پىناكەم. وتى: "داواى سەرى ئەم
پياوۋەتان ليدەكەم، ئەمەش دلىكى ئاسوودەيە كە داواتان
ليدەكات. چونكە، ئەگەر لە ماوۋەى دريژى پيشەكەم
زورجار داواى حوكمى مەرگم كردبى، ھىچ كاتىك وەكو
ئەمرو، ھەستم بە پىويستى ئەو ئەركە ئازاردەرە لەجىيە،
ھاوسەنگە، روژن بە ھوشيارى فەرمانرەوايىە
سەرەككىيەكان و پىروژ و لە ھەمان كات بە ھوى ئەو
توقىنەى كە لە بەرانبەر روخسارى مروقىكى لەم جورە
ھەست پيدەكەم، نەكردوۋە، كە تىيدا درندەيى
ليدەخوينمەوۋە."

كە داواكارى گشتى دانىشتەوۋە، بىدەنگىيەكى تەواو دريژ
بەرقرار بوو. لەبەر گەرمايى و سەرسوورمان گىژ
ببووم. سەرۆك كەمىك كۆخە گرتى و بە دەنگىكى زور
كز، داواى لىكردم شتىكم ھەيە بىخەمە سەر. منىش

ههلسامه وه، چونکه حهزم دهکرد قسه بکه م. که میک به
ویلی وتم من هیچ مه به سستیکم نه بووه عه ره به که بکوژم.
سه روک وهلامی دایه وه له مه دلنیا به و هه تا ئیستاش به
خرابی سیسته می بهرگریکردنی منی وهرگرتووه و
بهخته وهر ده بیت، پیش نه وهی گوی له پاریزه ره که م
بگریت، نه و هویانه م پی روون بکاته وه، که بیوونه
هاندهری تاوانه که م. که میک به تیکه لوپیکه لکردنی وشه کان،
ویرای هه ستردن به بیمانایی خوم، به خیرایی وتم
خه تای هه تاوه که بوو. له ناو هوله که دانیشتون پیکه نین.
پاریزه ره که م شاننه کانی هه لته کاند و پاشان راسته و خوق
نورهی قسه کردنیان دایه نه و. به لام پاریزه ره که م وتی
وهخت درهنگه، چونکه بو چه ند سه عاتیک ئاخاوتنی هه یه،
بویه داوای هه لگرتنی دهکات بو پاش نیوه رو. دادگاش
نه مه یان له بهرچاو گرت.

پاش نیوه رو، پانکه گه وره کان به رده وام هه وای قورسی
هوله که یان په خش دهکرد و باوه شینه رهنگا ورهنگه
گچکه کانی دهست نه ندامانی دادگاش به هه مان شیوه
دهجوولانه وه. وای بو دهچووم بهرگری پاریزه ره که م
قته ته و او نه بیت. له گهل نه مه ش، له کاتیکی دیاریکراو
گویم لینی گرت، چونکه دهیگوت: "راسته من کوشتوومه."
پاشان له سه ر نه م نه زمه دریزه ی به قسه کانی دا و هه موو
جاریک که ده رباره ی من قسه ی دهکرد، دهیگوت "من،"

زور سهرم لهمه سوور مابوو. خوم بو لای به کیک له
 پوایسه کان خوار کرده وه داوام لیکرد بوچی وا دهلی؟ پنی
 وتم بیدهنگ یم، چند ساتیک دواتر وتی 'هموو
 پاریزه ریک شهه دهکات' کهچی من ههستم دهکرد له
 مهسه له کهم داده بیریتن، دههکنه سفر، به مانایه کی دیکه،
 خویان له جینگای من داده نین. به لام له و باوه رهدام دهمنیکه
 لهم هولهی گوینگرتنه دوور که وتوومه ته وه. له لایه کی
 دیکه، پاریزه ره کهم تروهات هاته بهرچاو. به خیرایی
 بهرپه رچی شه و قسانه ی دایه وه، که دژی من کرابوون،
 پاشان شه ویش ده رباره ی گیانی من قسه ی کرد. به لام
 ههستم کرد له چاو داواکاری گشتی بههره ی گه لیک
 که متره وتی 'منیش لهم گیانه ورد بوومه ته وه، به لام به
 پیچه واته ی نماینده ی بهرزی وه زاره تی کاروباری گشتی،
 شتیکم دوزیه وه، که ده توانم بلیم وه ککتیبیکی والا
 خویندمه وه' شه له گیانی من شه وه ی خویندبووه، که من
 مرقینکی به شه رهم، کارگه ریبه کی ریکوپینک، ماندونه زان،
 وه قادار بو شوینی کارکردنم، خوشه ویست له لای
 همووان و دلسوز بهرانبه ر به کویره وه ریی خه لکی دیکه،
 بو شه، من کورینکی نموونه یی بووم و تا شه شوینه ی
 پنی کراوه، پشتگیری دایکی خوی کردووه. سه رهنجام
 نومیدم به وه بووه بشی خانه ی به ساله چووان ئاسووده یی
 بو پیریژن دابین بکات، که له توانای مندا نه بووه بو ی

ئاماده بکه. ئینجا وتی: "به‌ریزان، من زور پیم سهیره،
ئەم هەراوھۆریایە گەورەھێمان دەربارەیی ئەو خانەیی
بەسالاچووانە کرد. لەبەر ئەوەی سەرەنجام، ئەگەر
بمانەوی بەلگەھێک بو سوود و مەزنیی ئەم دەزگایە
پیشان بەدەین. دەبی بلیین دەولەت خۆی باربووی دەکات."
پاریزەرەکەم تەنیا دەربارەیی ناشتنی دایکم قسەیی نەکرد،
هەستم کرد بەرگرییەکەیی ئەمەیی نوقسانە. بەلام لەبەر
ئەم هەموو رستە درێژانە، ئەم هەموو رۆژ و وەختە
بێپایانەیی کە دەربارەیی گیانی من قسەیان کردبوو، هەستم
کرد هەمووی دەبیتە ئاویکی بێرەنگ و سەرم تیا
دەسووری.

لە کۆتاییدا، کاتی کە پاریزەرەکەم درێژەیی بە قسەکانی
دەدا، لە جادە و ناو گشت فەزای ھۆل و دادگاگان، تەنیا
ئەوہم بە بیر دیتەوہ، کە شەپپوری ساردەمەنیفرۆشیک تا
کن من دەنگی دەدایەوہ. بە بیرەوہرییەکانی ژیانیک کە
ئیدی هی من نەبوون، ھیرشم کرابووہ سەر، بەلام ھەر
لەمانەدا ھەژارتەیین و پتەوترین شادیی خۆم دۆزیبووہ:
بۆنی ھاوین، ئەو گەرەکانەیی کە خۆشم دەویستن،
ئاسمانی ھەندی ئیواران، پیکەنین و کراسەکەیی ماری.
لێرەوہ هەموو ئەو کارە بێسوودانەیی لەم دادگایە دەمکرد،
قورگی گرتەم و تەنیا پەلەیی ئەوہم بوو تەواو بین و
بگەریمەوہ ناو ژووری زیندان و خەوتنەکەم. لەم کاتەدا

به ئاسته م گویم له پاریزه ره که م بوو، که له دواین
قسه کانی بوو و هاواری ده کرد و دهیگوت، ئەندامانی
دادگا نایانه وی کارگه ریکی شه ریف به هوی خوله کیک
ئاواریه یی بو مه رگی بنیرن. بو ئەو تاوانه ی که ئیستا
سزاکه ی ده کیشم، داوای سووک کردنی ده کرد و دهیگوت
سه ختترین سزا بو من په شیمانی ئەبه دییه. دادگا
دانیشتنه که ی وه ستاند و پاریزه ره که شم له و په ری
ماندوویتییه وه دانیشته وه. به لام هاوکاره پاریزه ره کانی بو
ده ستگوشینی به ره و پرووی هاتن. گویم لیبوو یه کیک وتی:
"نایاب بوو ئازیزه که م." یه کیکیشیان بو به راسته گه راندنی
قسه که ی خوی داوای رای منی کرد و گوتی: "چما وانیه"
منیش لیم وه رگرت. به لام ستایشه که م زور جیدی نه بوو،
چونکه زور ماندوو بووم.

که چی، له دهره وه رۆژ به ره و ئاوابوون ده چوو و
گه رمایی ته شقی که متر بوو. له و دهنکه دهنکه که مه ی له
جاده وه ده هات و گویم لییان ده بوو، هیمنی ئیوارهم
هه لده هینا. هه موومان لیره چاوه ری بووین. له و شته ی که
هه موومان به یه که وه چاوه ریمان ده کرد، ته نیا په یوه ندیی
به منه وه هه بوو. جاریکی دیکه ته ماشای هۆله که م کرد.
هه مووی وه ک رۆژی یه که م له ناو هه مان حاله ت بوو.
چاوم به رۆژنامه نووسه چاکه ت بۆره که و ئەو ژنه
که وته وه، که به شیوه یه کی ئوتوماتیکی شته کانی تومار

دهکرد. ئەمەش ئەو بیرەى دامى كه به درىزایى
داداگایىکردن به نیگا له ماری نهگه رام. له بیرم نهکردبوو،
به لام كاری زۆرم ههبوو بیکه م. له نیوان سیلیست و
رایمۆندا بینیم. ئیشارهیهكى بچكۆلهى بۆ كردم، وهك
ئوهى بیهوى بلی: "سه رهنجام"، وپرای پیکه نین كه میک
نیگه رانیى سه ر پوخسارم بینى. به لام ههستم كرد دلم
گیراوه و به رادهیهك نهمتوانى وهلامى خهندهكەشى
بدهمه وه.

دادگا دانیشته وه. زۆر به خیرایى ریزیک پرسیاریان بۆ
ئەندامانى دادگا خوینده وه. گویم له مانه بوو: "تاوانبار به
كوشتن"، ... "به دهستی ئانقهست"، ... "هۆیه كانی
سووكردنه وه." ئەندامانى دادگا چوونه دهره وه و
منیشیان برده ژووره بچكۆله كه، كه پیشتر تیدا چاوه رپیم
كردبوو. پاریزه ره كه م خۆى گه يانده من: دیار بوو
په له یه تی و به باوه ر و دلسۆزى زیده تر قسه ی بۆ
ده كردم، كه هیچ كاتیک به م چه شنه نه مبینیوو. ئەو وای
بۆ ده چوو هه موو شتیک به باشى سه رده گری و به چه ند
سالیك زیندانى یان سوخره كیشى رزگارم ده بیته. لیم
پرسی ئەگه ر حوكمدانه كه یاریده دهر نه بوو، ئایا ئومیدی
چاوپیاخشانده وه هه یه؟ وتی نه خیر. تاكتیکى پاریزه ره كه م
ئوه بوو هیچ ئەنجامیک دانه نریت تاكو ئەندامانى دادگا
هه راسان نه کرین. هه روه ها ئەمه شى بۆ پروون كردمه وه،

که له خورایی هیچ حوکمیک رەت ناکریتەو. ئەمەیان
روون و ئاشکرا بوو، دەبینین مەسەلەکه تەواو
سروشتییه. بەلام له حالەتی پێچەوانەیی ئەمە،
کاغەزبازییهکی زۆر و بیسوودی دەکەویت. پارێزەرەکه
پێی وتم "له هەموو حالەتیکدا، چاوپیاخشانەو هەیه،
بەلام دلنیام له کوتاییدا ئەنجامیکی گونجاو و لەباری
دەبیت."

گەلیک چاوەریمان کرد، لەو باوەرەدام نزیکەیی سی
چارەکه سەعاتیک بوو. له کوتاییدا، زەنگیک دەنگی دایەو.
پارێزەرەکه وێرایی بەجیهیشتتم وتی: "ئێستا سەرۆکی
ئەندامانی دادگا وەلامەکان دەخوینیتەو، تەنها له کاتی
خویندەو هی حوکمدانەکه دەتهیننە ژوورەو." چەند
دەرگایەک تەقەیان لێو هات. لەسەر پلیکانەکان خەلک
رایان دەکرد. نەمدەزانی نزیکن یان دوورن. پاشان گویم
له دەنگیکی گران بوو له ناو هۆلەکه شتیکی دەخویندەو.
کاتی که زەنگەکه جاریکی دیکە دەنگی دایەو، که دەرگای
سندوقی تاییهت به تاوانبار کرایەو، بێدەنگی هۆلەکه
بەرەو من هەلکش، بێدەنگی و ئەو هەستە بیۆینەیه
دایپۆشیم کاتی که تییینیم کرد رۆژنامەنووسە گەنجەکه
چاوەکانی لەسەر من گواستۆتەو. تەماشای لای ماریم
نەکرد. کاتم بۆی نەبوو، چونکه سەرۆک به شیوایەکی

بۆ سىيەمىن جار ھاتن و چاوپىكەوتنى كەشىشم رەت كردهوہ. ھىچم نىيە پىيى بلىم. ئارەزووى قسەكردنم نىيە، بەم زووانە دەيىنم. ئەو شتەي ئىستە بە لامەوہ گرینگە، رزگار بوونە لە ميكانىكەت، ئايا دەشى لە ناو مەحالدە رىگايەكى دەرچوون بكرىتەوہ؟

ژوورى زىندانەكەيان گۆرىم. لەمەيان كاتى كە راکشاوم، ئاسمان دەيىنم، تەنيا ئەو دەيىنم. تەواوى رۆژەكانم بە سەيركردنى رەوينەوہى رەنگەكانى سەر روخسارى ئاسمان بەسەر دەبەم، كە رۆژ بە شەو دەگەيەنن. نووستوو، دەستەكانم لە بن سەرم دەنيم و چاوەرى دەكەم. نازانم چەندىن جار لە خۆم پرسىووە ئايە لەوانەى بە مەرگ حوكم دراون، كە سىك ھەبووہ لە ميكانىزمى ھەتمى رزگارى بووبىت و پيش جىبەجىكردن بزر بووبىت، بازنەى پاسەوانەكانى شكاندىت؟ ئەو كاتە

لۆمەى خۆم دەکرد، که به وردى تىبىنىى حوکمدانه کهم
نه کردوو. دەبى هەميشه ئاره زووى مەسەلە يەکی وامان
هەبىت. قەت نازانين چى ڤوو دەدات. وەک هەموو خەلک
منيش ئاگادارىيە کانم له ڤۆژنامه کان خویندبووه. بەلام
بىگومان لەم ڤوو هە نووسين و کتیبى تايبەتى هەبوون،
که من قەت هەستيارى ئەو هەم نه بووه سەرەنجيان بدهمى.
لەم باره يەو، له وانە يە کۆمەلک چىرۆک و
سەرگوزەشتەى هەلاتنم بدۆزيبا يەو. بە لای کهمى له
يەکى له حالەتە کان فىرى ئەو هەمبووم که چەرخە که
وہستابوو و له ناو ئەم پيشبىنىيە بەرگرينە گرە، ڤىکەوت و
بەخت، تەنيا جارک شتىکيان گۆڤىبوو. تەنيا جارک، بە
يەکى له ماناکان، لەو باوهرەم ئەو هەم پى بەس بوو. دلم
پاشماو هەکەى دروست دەکرد. زۆرجار ڤۆژنامه کان باسى
ئەو قەرزه يان دەکرد، که بەرانبەر بە کۆمەل لەسەر مە. بە
ڤاى ئەوان دەبووا يە بىبەخشم. بەلام ئەمە بە خەيال
نادریتەو. ئەو هەى گرینگ بوو، ئىحتىمالکى ڤاکردن بوو،
بازدانک بۆ دەرەو هەى ئەم مەراسيمە حەتمىيە، ڤاکردنکى
شىتانه که گشت بەختکى ئومىد بىبەخشى. هەلبەت، ئومىد
ئەو هەبوو له گوشەى شەقامک، لەو پەڤرى ڤاکردن، بە
گوللە يەک بەرتدەنەو. بەلام دواى وردبوونەو له هەموو
شتىک، هىچ شتىک ئەم خوشىيەم پىنابەخشى، گشتيان
لیمى قەدەغە دەکەن، سەرلەنوئى مىکانىکەت دەمگریتەو.

سەرەپرای مەبەستپاکیم، نەمدەتوانی ئەم یەقینە پیسە
 وەرگرم، چونکە سەرەنجام، لە نیوان ئەو حوکمە ی ئەم
 یەقینە ی دەرشتبوو، ھەر وەھا دانیایی لە جیبە جیکردنی
 حوکمە کە بی گیروگرفت لەو ساتە ی خویندرا بوو،
 جیاوازییەکی بیمانا ھەبوو. مەسەلە کە ئەو یە حوکمی
 دادگا لە سەعات بیست خویندرا یەو نە ک لە سەعات
 ھەق دە. مەسەلە کە ئەو یە دە کرا حوکمی دادگا تەواو
 شتیکی دیکە بییت، وە ک لەو ی لە لایەن ھەندی کە س
 داریژریت کە جلی ژیرە وەیان دەگۆرن، مەسەلە کە ئەو یە
 چەمکی نادیار ی وە ک گەلی فرەنسی (ئەلمانی یان چینی)
 خرابوو پال، پیم وایە ھەموو ئەمانە گەلیک لایەنی جیدی
 لە حوکمدانە کە لادەبەن. کەچی، ھەر لەو ساتە وە ی کە
 حوکمە کە دەرچوو، ناچار بووم دان بە وەدا بنیم کە
 ئەنجامە کانی وە ک ئامادە یی ئەم دیوارە کە لە مسەر بو
 ئەوسەر بە لەشی خۆم فشار ی دەخەمە سەر، دانی و
 راست دە کە و نە وە.

لەم ساتانە چیرۆکیکم بە بیر ھاتە وە، کە دایکم دەر بارە ی
 باو کم بو ی دەگیرامە وە. من باو کم نە بینوو وە. ھەموو ئەو
 شتانە ی بە وردی دەر بارە ی ئەم پیاو دەیانزانم، لەوانە یە
 ھەر ئەو بییت کە دایکم بو ی باس دە کردم: جار یکیان
 چوو بوو لە سیدارە دانی بکوژیک بینی. دەر بارە ی بیری
 چوونە کە ی نەخۆش کە وتبوو، لە گەل ئەمەش چوو بوو

بينيبيووي، له گهړانه وه، نهو به يانييه ماوه يه ك پشابووه،
سه رهنجام كه ميگ بيزم له باوكم ده بووه وه. ئيستا
تيده گم، چونكه زور سروشتي بووه. چون تا ئيستا
هه ستم نه كړدووه كه هيچ شتيك له له سيډاره دان گرينگر
نه بووه. هه رچونيك بيت، نه مه بو تا قه مروفيك شتيكي
زور سه رنجراكيش بووه. نه گه ر له م زيندانه رزگارم بي،
بو بينيني هه موو له سيډاره دانه كان ده چم. بو بير كړدنه وه
له م ئيحتيماله هه ست ده كم له سه ر هه له بوومه. چونكه
له جياتي بيري نه وه ي چيشتانيك خوم نازاد له پشت
بازنه ي پاسه وانان ببينه وه، به چه شنيك له و به ره وه،
وهك له بيري نه وه ي بينه ريك بم و بيت نه م ديمه نه بيني
و پاشان برشيته وه، شه پوليك له شادي ژه راوي له ناو
دل م ده گه ري. به لام نه م بيره دوور بوو له ژيري، بيگومان
له سه ر هه له بووم كه خوم دها ده ست نه م گريمانانه،
چونكه چركه يه ك دواتر، نه مه نده توقينه رانه سه رمام
ده بوو، له ژير پيخه فه كه م پيچم ده خوارده وه. بي نه وه ي
بتوانم خوم بگرمه وه ددانه كانم ليك ده دان.

به لام، هه لبت مروف ناتواني هه ميشه ژير بيت. بو نمونه
پيشان پرورهي ياسادانانم داده رشت. ياساكانی سزادانم
چاك ده كړدن. تيبيني نه وم كړدبوو، كه مه سه له
جه وهه رييه كه نه وه يه نوميديك بدريته مه حكومكراو. ته نيا
تاقه نوميديك له سه ر هه زار. كومه ليك شت به باشي ريك

دهخات. بهم جوړه، نهوهم به خيالدا دههات كه دتوانري
 ئاويتهيهكي كيميائي بدوزريتهوه، به خواردنهوهي نو
 لهسهر ده كهسي نهخوش (دهمگوت: نهخوش) بكوژي. به
 چهشنيك نهو كهسه وهك مهرجيك ههست بهمه بكات.
 چونكه به چاكي بيركردنهوه، به نارامي حسيبكردن بو
 شتهكان، گهيشتمه نهو قهناعتهي نهوهي كه به گيوتين
 سهري ليدهكريتهوه، هيچ ريگايهكي رزگاربووني بو نابي،
 موتهقهن هيچ. بهگشتي، به جاريك، مهرگي نهخوشهكه
 مسوگهره. نهمش وهك مهسهلهيهكي لهبيركراو يان
 هاوكيشهيهكي وهستاو بوو، پيكهاتنيك بوو شوين بو
 گهرانهوه دواوه به هيچ شيويهك نهبوو. نهگهر به
 موعجيزهيهكيش سهريهپراندينهكه سهرنهگري، دووباره
 دهست پيدهكهنهوه. له دواييدا نهوهي كه ههراسانكه ر بوو،
 دهبووايه تاوانبار هيواي نهوه بخوازي گيوتينهكه باش كار
 بكات. به راي من، نهمهيه لايهني خهوش. له لايهك نهمه
 راسته، بهلام له لايهكي ديكه، ناچار بووم دان بهوهدا بنيم
 كه تهواوي نهيني ريخستنيكي چاك ناماده بوو.
 بهگشتي، تاوانبار ناچار بوو له رووي نهخلاقويهوه
 هاوكاريي خوي بنويني. چونكه به قازانجي نهو بوو
 ههموو شتيك بي گيروگرفت به نهنجام بكات.
 ديسان ناچار بووم تيبيني نهوه بكهم نهو بيرانهي تا
 ئيستا دهربارهي نهم مهسهلانه هههبوون، راست نهبوونه.

ماوهيهكى زور لهو باوهردا بووم - نازانم بۇچى - بۇ
 رۇيشتن بهرهو گيۇتتين، دهبووايه بچيته سهر سهكو و به
 پايهكان سهركهويت. لهو باوهردام ئەمه به هوى
 شۇرشى 1789 بووه، مه به ستم ئەوهيه بليم به هوى
 ههموو ئەو شتانه بووه، كه له سهر ئەم مه سه لانه فيريان
 كردووم يان پييان نيشان داوم. به لام به يانويهك، وينه ي له
 سيداره دانىكى به ناوبانگم كه وته وه ياد، كه وهختى خوى
 رۇژنامهكان بلاويان كردبووه. لهم وينه يه، له راستيدا،
 زور به ساده يى گيۇتتینه كه له سهر ئهرز دانرابوو. باوهردم
 نه ده كرد ئەمه نده تهسك بيت. پيم سهير بوو زووتر بيرم
 بو ئەم وينه يه نه چووبوو. وينه يى گيۇتتینه كه زور سهرنجى
 راکيشابووم، به تايبه تى لايه نى ورده كارى و ناسكى و
 چريسكه دانه وه كه ي. مروڤ ههميشه دهر باره ي ئەو
 شتانه ي نايانناسى، دريژدادپى زور دهكات. به
 پيچه وانه وه، ده بى بليم ههمووى به گشتى زور ساده بوو:
 گيۇتتینه كه به ههمان ئاستى ئەو مروڤه به رزه، كه به رهو
 رووى ده چيت. به چه شنىك، وهك ئەوه ي به رهو رووى
 يه كىك بچيت خوى ده گه يه نيتى. ئەمه ش بيرىكى
 هه راسانكه ر بوو. چونكه سهر كه وتن بۇ سهر سهكو و
 به رزبوونه وه بۇ ئاسمان، بوارى ئەوه هه يه خه يال خوى
 پيياندا شور بکاته وه، له كاتىكدا ميكانىك ههموو شتىك

ورد و خاش دهکات. لیرهوه به نهینی و به کهمیک شهرم
و گهلیک وردهکاری کوژراوین.

دوو شتی دیکهش ههبوون که بهردهوام بیرم
لیدهکردنهوه، ئەمانهش گزنگ و چاوخشانندنهوه به
دادگاییکردنهکه م بوون. له گه ل ئەمهش ههولم ده دا ژیر بم
و چیتیر بیریان لینه که مه وه. چاوه پریم ده کرد، ته ماشای
ئاسمانم ده کرد، زوریم له خۆم ده کرد حهزی لیکه م. لای
ئیواره ئاسمان که سک بوو. جاریکی دیکهش ههولم دا
ریرهوی بیرکردنه وه م بگورم. گویم له دلی خۆم ده گرت.
هه رگیز نه مده توانی ئەوه بهینمه به رچاوم ئەو ترپه
ترپه یه ی ماوه یه کی گه لیک زوره هاوریمه، بو هه تاهه تاین
بوهستی. من قهت به راستی ئەندیشه م نه بووه. له گه ل
ئهمهش ههولم دا بو چهند چرکه یه ک خۆم پیشان بدهم
چیتیر له ناو سه رم لیدانی ئەو دله دریره ی نابن. به لام
بیهووده بوو، گزنگ و چاوخشانندنه وه به دادگاییکردنه که م
له پیشم بوون. سه ره نجام گه یشته م ئەو ئەنجامه ی به
خۆم بلیم، ژیرترین شت ئەوه یه فشار له خۆم نه که م.

ده مزانی له به ره به یاندا به دوامدا دین. به گشتی، شه وانم به
چاوه ریکردنی ئەو به ره به یانه برده سه ر. هیچ کاتیک
حه زم نه کردووه له نا کاو بیته سه رم. که شتیکم لی روو
ده دا، وای به چاک ده زانم سه ره تا ئاماده بم. له بهر ئەم
هویه، ئیدی چیتیر نه ده نوو ستم، ته نیا که میک له روژه کانم

نه بئى، به دريژايى شه وه كانيشم چاوه ريم ده كرد روشنايى
 له سهر ميناي ئاسمان له داىك بيت. ناخوشترين شت ئه و
 وهخته پر له گومانه بوو، كه دهمزاني تيايدا حوكمه كه
 جيبه جى ده كه ن. پاش نيوه شه و، چاوه ريم ده كرد و خوم
 مه لاس هدا. هه رگيز گوييه كانم ئه م هه موو دهنگه دهنگه
 به وردى ليك جيا نه كردو ته وه. له لايه كى ديكه، ده توانم
 بليم، به دريژايى ئه و ماوه يه به ختم هه بووه، چونكه دهنگى
 هيچ پييه كم نه بيست. زورجار داىكم ده يگوت هيچ كاتيك
 به ته واوى به دبخت نين. له زيندان، كاتى كه ئاسمان
 خوى رهنگا ورهنگ پيشان هدا و رپوژيكي ديكه ي نوئ
 ده خزايه ژووره كه م، باوه ريم به قسه كه ي ئه و ده هيتا.
 چونكه بوارى ئه وه به باشى هه بوو گويم له دهنگى پئ
 بيت و دلم بته قى. ئه گه رچى له گه ل بچووكترين دهنگ
 راده پهريمه بهر ده رگا، ئه گه رچى گويم به تهخته كه وه
 ده نووساند، به توندى چاوه ريم ده كرد تا گويم له
 هه ناسه داني خوم ده بوو، وهك هانكه هانكى سه گيك
 دهنگيكي سهختى ليوه دههات و ده توقام، سه ره نجام دلم
 نه ده ته قى و هيشتا بيستو چوار سه عاتى ديكه م بردبووه وه.
 به دريژايى رپوژ بيرم له چاوپياخشانده وه ي
 دادگاييكرده كه م ده كرده وه. پيم وايه سوودم له باشترين
 به شه كانى ئه م بيره وه رگرتووه. ئه و ئه نجامانه ي ده ستم
 ده كه وتن، حسييم ده كردن و له بيركرده وه كانم باشترين

سه ره انجام دهست دهکوت. بهردهوام بهدترین گرمانم
له بهرچاو دهگرت: دهمبینی چاوپیاخشاندهوهکه روت
بوتهوه. "باشه، کهواته دهمرم." زیاتر ئەم خاله وهک له هی
دیکه خوی روونتر پیشان دهدا. بهلام ههموو کهس دهزانی
ژیان ئەو نازاره ناهیتی مروف بوی بژی. له راستیدا
دهمزانی مردن له سی سالی و حهفتا سالی گرینگییهکی
ئەوتوی نییه، چونکه له ههر دوو حالهتدا، پیاوانی دیکه و
ژنانی دیکه هه ن بۆ ماوهی ههزاران سال بژین. بهگشتی،
هیچ شتیک له مه روونتر نه بوو. ئەگەر ئیستا یان بیست
سالی دیکه بیت، ههمیشه منم که دهمرێ. ئیستاش، ئەوهی
که کهمیک دهربارهی ئەم ریه دیکردنم هه راسانی
دهکردم، ئەو لایه نه ترسناکه بوو، که له خۆم ههستم
پیده کرد، که بیرم له بیست سالی و ژیان له داها توو
دهکردهوه. بهلام ته نیا ئەوهم بۆ ما بۆوه به خه یالینکی وهک
ئەوهی دوا ی بیست سالی دیکه ئەگەر بگه مه ئەو رۆژ،
بیرکردنم و هم چون ده بی، بیکوژینمه وه. له و ساته ی که
دهمرین، چون و که ی، ئەمه یان زور گرینگ نییه، هه لبهت
ئەمه شتیک ی روون بوو. کهواته (گرانییه کهش له وهدا بوو
نیگا له بهرانبهر ههموو ئەو شتانه ی ئەو "کهواته" پیشانی
دهدا وهک چاره سه ر بزر بی.) کهواته، ده بی رهتکردنم وه ی
چاوپیاخشاندهوه کهم وهرگرم.

لەم کاتەدا، تەنیا لەم کاتەدا، دەتوانم بڵێم بەم جۆرە مافی
ئەوهم هەبوو، بە چەشنیک ئیجازە بە خۆم بدهم ئیحتیمالی
دووهم بورووژینم، کە ئەویش مەسەلە ی لیخۆشبوونم
بوو. ناخۆشییە کەش لەو هەدا بوو، دەبووایە هەلچوون و
گەرمیی خوین و لەشم بە شادمانییەکی بیمانا کە
چاوەکانمی کوێر دەکرد، ساردتر بکەمەوه. دەبووایە ئەم
هاوارە لە خۆم کەم بکەمەوه، بیخەمە سەر ڕیگی راست.
بۆ ئەو هی سەردانە واندنم بەرانبەر بە ئیحتیمالی یەكەم
ماقوولتر بیت. دەبووایە بەرانبەر بەمەش "هی دووهم"
سروشتی بم. کە لەمە سەرکەوتم، سەعاتیک ئارامیم
بردبوو، ئەمە بیتایەخ نییە.

هەر لە ساتیکی وابوو جاریکی دیکەش بینینی کەشیشم
رەت کردەوه. ڕاکشابووم و سەرەنجم لە لای
نزیکبوونەوهی ئیوارە ی هاوین و زەردبوونی ئاسمان بوو.
تازە لە ڕەتکردنەوهی چاوپیاخشانندنەوه بە
دادگاییکردنەكەم ببوومەوه، دەمتوانی هەست بە
شەپۆلەکانی خوینم بکەم، کە بە ڕیکی دەهاتن و دەچوون.
پێویستم بەوه نەبوو کەشیش ببینم. دوا ی تێپەڕینی
ماوہیەکی زۆر، بۆ یەكەمین جار بیرم لە ماری کردەوه.
ڕۆژانیکی زۆرە چیتەر بۆی نەدەنووسیم، ئەو ئیوارە یە
بیرم کردەوه و لە دلی خۆم وتم لەوانە یە ماندوو بووبیت
لەوهی دۆستی تاوانباریک بووه و بە مەرگ حوکم دراوه.

ههروهها خه یالم بو ئه وهش چوو، رهنگه نه خوش یان
مردبیت. ئه مهش به شیکه له رووگهی شته کان. به لام چونم
زانی؟ چونکه له دهره وهی ههردوو له شی ئیمه که ئیستا
لیک جیا بوونه ته وه، هیچ شتیک لیتمان گری ناداته وه و
لیتمان نزیک ناکاته وه. ئیتر، له و کاته وه، به رانبه ر به
بیره وه رییه کانم له گه ل ماری بیباک بووم. ههستم ده کرد
ئه مه شتیکی ئاساییه و ههروهک ئه وهی چون باش
تیده گه یستم که دوا ی مردنم خه لک له بیرم ده کن. هیچی
دیکه یان له گه ل من نییه بیکه ن. ههتا نه مده توانی بلیم
بیرکردنه وهش له مه شتیکی دژوار بوو.

له و ده مه دا بوو که شیش هاته ژووری. که بینیم
موچرکیکی بچکۆ له م هاتی. که شیشه که ههستی پینکرد و
پی و تم ترسم نه بی. پیم وت ده بی له کاتیکی دیکه دا بیت.
وه لامي دامه وه که ئه مه زیاره تیکی دوستانه یه و هیچ
په یوه ندیی به چاوپیاخشان دنه وه که م نییه و ئه و هیچی
لینازانی. له سه ر ته خته که م دانیشته و داوا ی لی کردم لینی
نزیک ببمه وه. من ره تم کرده وه. له گه ل ئه مهش دیمه نیکی
زور هیمنی هه بوو.

ماوه یه ک به م چه شنه مایه وه. ئانیسه که کانی خسته بووه سه ر
ئه ژنو کانی و سه ری خوار کرد بووه و سه یری دهسته کانی
ده کرد. دهسته کانی ناسک و ماسولکه دار بوون و وهک
دوو گیانه وه ری بزوک ده هاتنه به رچاوم. له سه رخو

له يه كياني خشانډ. پاشان هر بهم چه شنه، سر هر دم
بو خواره وه، مایه وه، به دريژايي نه موه موو ماو ديه، بو
چرکه يهک نه وه هه سته م لا دروست بوو، که نه م
فه راموش کردووه.

به لام له ناکاو سهری بهرز کرده وه و پرو به پرو سهری
کردم: "پي و تم، بوچی ناته وي بمبيني؟" منيش وه لام
دایه وه چونکه باوه رم به خوا نييه. ويستی بزاني له م
باوه رنه بوونه م به ته واوی دلنيام، و تم پيوستم به وه
نه بووه نه م پرسياره له خو م بکه م: چونکه مه سه له يه که بو
من هيچ گرینگييه کی نه بووه. ئینجا خو ی وه رگيړا و پشتی
به ديواره که وه دا و ده سته کانيشي به پانی له سر
رانه کانی دانا. تا راده يه ک، بي نه وه ی ديمه نی قسه کردنی
له گه لم هه بيت، ده ستنيشانی نه وه ی کرد که هه نديچار له و
باوه رده اين دلنيامين، به لام له راستيدا وانين. من هيچم
نه ده گوت. سه يريکی کردم و پرسياریکی ليکردم: "تو
چونی بو ده روانی؟" وه لام دایه وه ريی تیده چی.
هه رچونیک بيت، له وانیه من له و شته ی هزم ليکردووه،
دلنيا نه بووم، به لام به ته واوی دلنيا بووم له و شته ی که
هزم ليی نه کردووه. به راستيش نه وه ی نه و له باره يه وه
دهدوا، من هزم ليی نه ده کرد.

پرووی خو ی وه رگيړا و به رده واميش بي نه وه ی شيوه ی
دانيشتنی بگوري، پرسياری نه وه ی ليکردم ئايا له بهر

بیهیوایی نییه من بهم جورہ قسه دهکہم؟ منیش بوم
روون کردهوه که بیهیوا نیم. تهنیا دهرسام، ئەمەش
شتیکی سروشتی بوو. وتی: "کہواته خوا یارمەتیت دەدات.
هەموو ئەوانەیی وەک ئیوہ بوونە و ناسیومن، روویان بۆ
ئەو وەرگیراوە." وتم ئەمەش مافی خویان بوو. ئەمەش
بەلگەیی ئەوہ پیشان دەدات، کہ ئەوان وەختیان هەبوو.
هەرچی من بووم، نەمدەویست کہس یارمەتیم بدات، لە
راستیدا وەختم نەبوو لەو شتانە ورد بېمەوہ، کہ حەزم
لێیان نەکردوون.

لەو کاتەدا دەستەکانی جوولەییەکی نالەباریان تیکەوت،
بەلام خۆی قیت کردەوہ و لۆچەکانی رۆبەکەیی چاک
کردەوہ. کہ تەواو بوو، زووی تینکردم و بە "هاوریم"
بانگی کردم و وتی کہ بەم چەشنە قسەم لەگەڵ دەکات
لەبەر ئەوہ نییه من بە مەرگ حوکم دراوم، بە رای ئەو
هەموومان بە مەرگ حوکم دراوین. بەلام من قسەم پیتییری
و پیم گوت ئەم دوو حالەتە هەمان شت نین و بە هیچ
شیوہییەکیش ئەمە نابیتە دلدانەوہ. وتی: "هەلبەت، بەلام
ئەگەر ئەمرو نەمریت، درەنگتر هەر دەمریت. هەمان شت
خۆی دووبارە دەکاتەوہ. چون رووبەرووی ئەم ئەزموونە
توقینەرە دەبنەوہ؟" منیش گوتم ئیستا چون رووبەرووی
دەبمەوہ، بە هەمان شیوہ بی زیادوکەم رووبەرووی
دەبمەوہ.

له گهل بیستنی ئەم وشهیه ههلسا و راسته وخو چاوی له ناوچاوم بری. ئەمهش یارییهک بوو باشم دهزانی. چونکه زۆر جار له گهل ئیمانوییل و سیلیست ئەم یارییه مان دهکرد، به گشتی له م چاو له ناوچاوی یه کترینانه، ئەوان پروویان وهرده گیرا. که شیشیش ئەم وازییهی باش دهزانی. یه کسه ر تیی گهیشتم: نیگای که شیش نهیده شیواندم. به هه مان شیوه دهنگیشی نهیشیواندم که وتی: که واته هیچ هیوایه کتان نییه و له گهل ئەو بیره دهژین، که ماوهیه کی دیکه به ته واوی دهمرن؟ وتم: به لئ.

ئینجا سه ری خوار کرده وه و دانیشته وه. پئی وتم گلهیی لیم ههیه. به چه شنیک ئەم باره ی هه لده سه نگاند، دهیوت مه حاله مروفتیک ئەمه ی پیهه لگیری. لیره وه من، ته نیا هه ستم به وه کرد خه ریکه هه راسانم دهکات. ئەم جاره من پشتم تیکرد و چووم له بن کلاور و ژنه که وه ستام. ته نیا شانم به دیواره که وه نووساند بوو. بی ئەوه ی گرینگی به و بدهم، گویم لیبوو پرسیارم لیده کاته وه. به دهنگیکی نیگه ران و به له ز قسه ی دهکرد. تیگهیشتم که هه لچووه، بویه باشتەر گویم بوی هه لخت.

پئی ده وتم ئەو دلنیا یه که چاوپیاخشانده وه به دادگایی کردنه که م قبول ده کری، به لام له بهر ئەوه ی باری تاوانیکم له سه ر پشت بوو، ده بووا یه خومی لی رزگار بکه م. به قسه ی ئەو عه داله تی مروفت هیچ نییه، به لام

عه‌داله‌تی خوا هه‌موو شتی‌که. له‌م کاته‌دا هه‌ستم به‌وه کرد
که عه‌داله‌تی یه‌که‌م بوو منی حوکم دابوو. ئه‌ویش وه‌لامی
دامه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌مه‌ش، ئه‌م حوکمدانه منی له‌ گونا‌ه پاک
نه‌کردۆته‌وه. پیم گوت نه‌مه‌دزانی گونا‌ه چیه. ته‌نیا
ئه‌وه‌نده‌یان پی‌گوتم که من تا‌وانباریک بووم، نرخه‌که‌یشم
دا، له‌مه زیاتر ناتوانن دا‌وای شتی‌کی دیکه‌م لی‌بکه‌ن. ئه‌و
کاته‌ش که‌شیش سه‌رله‌نوێ هه‌لسایه‌وه، منیش بیرم
کرده‌وه که له‌ ناو ئه‌م ژووره زۆر ته‌سکه ئه‌گه‌ر بیه‌وێ
بجوولێته‌وه، بواری نییه، ده‌بو‌وایه یان دانیشی یان
هه‌لسیته‌وه.

چاوم له‌ ئه‌رزه‌که بری‌بوو. که‌شیش هه‌نگاوێک به‌ره‌و من
هات و وه‌ک ئه‌وه‌ی جورئ‌هت نه‌کات بیته‌ پێشه‌وه،
راوه‌ستا. له‌ نیوان شیشه‌کانی په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌یری
ئاسمانی ده‌کرد و پێی وتم: "کورم، تو له‌سه‌ر هه‌له‌ی،
ده‌توانین دا‌وای شتی دیکه‌ت لی‌بکه‌ین، له‌وانه‌شه دا‌وات
لی‌بکه‌ن.

- باشه چیترا؟

- ده‌توانین دا‌واتان لی‌بکه‌ین بۆ بینینی.

- بۆ بینینی چی؟

که‌شیش ته‌ماشای هه‌ر چوار لای خۆی کرد و به‌ ده‌نگیک،
که له‌نا‌کاو هه‌ستم کرد زۆر ماندووه، وه‌لامی دامه‌وه:
"ده‌زانم، ئه‌م هه‌موو به‌ردانه ئازارت زیاتر ده‌که‌ن. قه‌ت

به بی په ژاره و نیگه رانی سه یرم نه کردوون. به لام له
 قوولایی دله وه ده زانم، له تاریکی دهر وونی هره
 به دبه ختترینتان روخساریکی خوداییان بینی خوی پیشان
 دا. ئەمەش ئەو روخساره یه که داواتان لیده کات بیینن."
 که میک خۆم ریک خست. گوتم چهنده ها مانگه سه یری ئەم
 دیوارانه ده که م. هیچ شتیک، هیچ که سیکم له م جیهانه
 وه که ئەم دیوارانه باشتر نه ناسیوو. رهنگه ماوه یه کی
 زور بهر له ئیستا، تیایا له روخساریک گه رابم. به لام ئەم
 روخساره رهنگی خور و گری ئاره زوی هه بوو: ئەمەش
 روخساری ماری بوو. بیهووده لی گه رابووم. ئیستا،
 ئەمەش تهواو بوو. له هه موو حاله تیکیشدا هیچ نه بینی
 له م ئاره قه ی بهرده بیته دهره وه.
 که شیش به جوره خه میکی تایبه تی سه یری کردم. ئیستا
 به تهواوی پشتم به دیواره که وه نووسابوو و روژیش به
 خیرایی به سه ر ئەنیه مدا تیده پهری. چند وشه یه کی
 چرپاند، گویم لییان نه بوو، زور به خیرایی داوای لی کردم
 ریگای بدهم ماچم بکا. وتم "نه خیر". خوی
 وه رسوورانه وه و به ره و دیواره که رویشت و به هیمنی
 دهستی پیدا هینا و منگه منگیکی کرد و وتی: "که واته ئیوه
 تا ئەو راده یه ئەم خاکه تان خوش دهویت؟" من هیچ
 وه لام نه دایه وه.

ماوه يه كي زور بهم چه شنه پشت له من مایه وه. بوونی
 هه راسان و نار هه تی ده کردم. ده مویست پی بلیم بروا و
 جیم بهیلی. له ناکاو، ویرای خو سووراندنه وهی به ره و من
 هاواریکی کرد: "نه خیر، ناتوانم باوه رتان پیبکه م. من دلنیام
 ئیوه خوزگه تان بو ژیانیکی دیکه خواستوووه. وتم هه له بهت،
 به لام ئەمەش وهک ئومیدی دهوله مهنده بوون، خیرا
 مه له کردن و بوونی ده میکی ریکوپینکتر، گرینگیه کی
 ئەوتوی نه مابوو. ئەمەش له هه مان ئاست بوو. به لام ئەو
 قسه ی پیبیریم و ده یویست بزانی ئەو ژیانهی تر چون
 ده بینم. ئەو کاته به سه ریدا هاوارم کرد ژیانیک که تیندا
 ئەم ژیانهم به بیر بیته وه. له هه مان کات ئەوه شم پیگوت
 ئیتر له توانامدا نه ما. که چی ئەو هینشتا ده یویست
 ده رباره ی خوا قسه م بو بکات، به لام من به ره و رووی
 چووم و هه ولم دا دوا جار بو ی روون بکه مه وه که
 وه ختیکی که مم به ده سته وه ماوه. نه مده ویست ئەم
 وه خته ش له گه ل خوا به فیرو بده م. هه ولی دا باسه که
 بگوری، بویه داوای لیکردم بوچی به "مسیو" له جیاتی
 "باوک" بانگی ده که م. ئەمه تووره ی کردم و وه لامم دایه وه
 که ئەو باوکی من نه بووه: باوکی خه لکی دیکه یه. "ویرای
 ده ست خسته نه سه رشانم وتی: "نه خیر، کوره که م، من
 له گه لتانم. به لام ئیوه ناتوانن هه سته پیبکه ن، چونکه دلینی
 کویرتان هه یه. له خودا بو تان ده پاریمه وه."

نازانم بۆچی ئەو کاتە شتیک لە ناوهوهم ڕووخوا. بە دەنگی
 بلند بەسەریدا هاوارم کرد و نەفرەتم لیکرد و پیم گوت بۆ
 من لە خودا نەپارێتەوه. یەخە ی جبهه کهیم گرت. هه موو
 قوولایی دلی خۆم هاوتا له گهل جووله ی تیکه لاو به شادی
 و توورپهیی ڕژانده سه ری. ئەمه نده له خۆی دلنیا بوو،
 وانیه؟ که چی، هیچ یه کیک له دلنیاکانی نرخی تاله مووی
 پرچی ژنیکیان نه ده هینا. هه تا له وهش دلنیا نه بوو له
 ژیاندایه، چونکه وهک مردوو یهک ده ژیا. هه رچی منم،
 دیمه نیکم هه بوو وهک ئەوه ی هیچم له دهست نه بیت. به لام
 له خۆم دلنیا بووم، دلنیا له هه موو شتیک، له و دلنیاتر،
 دلنیاتر له ژیانم و له و مه رگه ی که چاوه ریم ده کات. به لی
 ته نیا ئەمه م هه بوو. به لام به لای که می، دهستم به و
 حه قیقه ته وه گرتبوو، که به قه د ئەمه ئەویش منی گرتبووه
 خۆی. راستم ده کرد، هیشتاش راست ده کهم. به م چه شنه
 ژیا بووم و ده متوانی به چه شنیکی دیکه ش بژیا بام.
 ئەمه م کردبوو، ئەمه یانم نه کردبوو. ئەو شته م نه کرد،
 که چی ئەمه ی ترم کردبوو. ئی دوایی؟ ئەمه ش وهک ئەوه
 بوو هه رده م چاوه رپی ئەو چرکه یه و ئەو گزنگه کورته م
 کردبیت، که تیدا شته کان به لای من ده شکینه وه. هیچ،
 هیچ شتیک گرینگی نه بوو و باشیش ده مزانی بۆچی.
 ئەویش ده یزانی بۆچی. له قوولایی ئایینده م، به دریزایی
 ئەو هه موو ژیا نه بیهووده ی که رامکیشابوو، به ناو ئەو

سالانهی که هیشتا نه هاتبوون، هه ناسه یه کی تاریک به ره و
 رووم هه لده کشا، ئەم هه ناسه یه ش له سه ر پڠای خوی
 هه موو ئەو شتانهی که پیشنیازیان ده کردم له ناو
 ساله کان ده هی نایه ئاستی یه کتر، راسته قینه تر نه بوون
 له وهی که ده ژیام. مه رگی ئەوانی دیکه به من چی،
 خوشه ویستی دایکیک و خودای که شیشیک به من چی،
 ئەو ژیانهی که هه لیده بژیرین، به من چی، له کاتی کدا ته نیا
 یه ک چاره نووس ده بی من هه ل بژیری، که ئەمه ش
 په یوه ندیی به ملیاره ها که سه وه هه یه، که وه ک ئەم
 که شیشه خویان به براکانی من داده نین. ئەو تیده گه یشت،
 ئایه ئەو تیده گه یشت؟ هه موو که س خاوه ن ئەم مافه ن.
 ته نیا ئەو مافدارانه هه بوون. ئەوانی دیکه ش، پوژیک
 دادیت حوکم ده درین. ئەویش پوژیک حوکم ده دری.
 به چی ده چی ئەگه ر ئەو به کوشتن تاوانبار کرابی و له دار
 درابی، چیه له کاتی ناشتنی دایکی نه گریاوه؟ سه گه که ی
 سالامانو هه مان نرخه ژنه که ی هه بوو. ژنه بچکوله که که
 به شیوه یه کی ئوتوماتیکی له دادگاییکردنه که م شته کانی
 تو مار ده کرد، ئەویش وه ک ژنه پارسییه که که شووی به
 پاموند کردبوو، تاوانبار بوو، یانیش وه ک ماری که
 چه زی ده کرد بیخوازم. به من چی پاموند به قه ده ر
 سیلیست براده رم بوو و نرخه له و زورتر بوو؟ به من
 چی ئەمرو ماری ده م بخاته ناو ده می "مورسو" یه کی

دیکه ی نوی؟ که واته ئەو لەو تاوانبارە دەگەشت، که لە
قوولایی ئاییندەم... بە دەربڕینی ئەم هەموو شتە بە
هاوارکردنەوه ماندوو بووم. بەلام تازە کەشیشیان لە
دەستم رزگار کردبوو و پاسەوانەکانیش گەفیان لێدەکردم.
کەچی کەشیش، پاسەوانەکانی هیمن کردەوه و ماوه یەک
بێدەنگ تەماشای کردم. چاوه‌کانی پر لە فرمیسک بوون.
پاشان خۆی وەرگیرا و لە چاو بزر بوو.

ئەو رۆیشت، منیش ئارامیی خۆم دۆزییەوه. لەبەر ئەوهی
ماندوو بووم، خۆم خستە سەر تەختەکەم. وا هەست
دەکەم نووستم، چونکە کە بەخەبەر هاتم، ئەستێرەم
لەسەر روخسارم بینی. هەراو دەنگەدەنگی ناو گوند تا
لای من دەهات. بۆنی شەو و خاک و خۆی لاجانگەکانی
فینک دەکردمەوه. ناشتی و ئارامیی ئیجگار
سەرنجراکیشی ئەم هاوینە خەوالووه وەک خیزاوی دەریا
دەهاتنە ناوم. لەم ساتەدا، پیش ئەوهی شەو دوايي بیت،
سافیره‌کان هاواریان کرد. بانگی سەفەریان بۆ جیهانی
دەدا، کە ئیستا بۆ هەتاھەتایی بەرانبەری بیباک بووم. بۆ
یەکەمجار، دواي ماوه‌یەکی گەلیک زۆر بیرم لە دایکم
کردەوه. پیم وابوو تێدەگەیشتم بۆچی لە کۆتایی ژیا
"هاوسەر"یکی بۆ خۆی گرتبوو، بۆچی دەیویست لە
سەرەتاوه دەست پێکاتەوه. لەوئ، لەوئ، لە
چواردەوری ئەم خانەي بەسالچوووانەيە کە ژیا

ليده كوڙايه وه، ئيواره وهك وچانيكي خه مبار بوو. ئەمه‌نده
نزىك له مهرگ، ده‌بى دايكم تيدا هه‌ست به ئازادى بكات
و ئاماده بيت بو هه‌موو ژيانه‌وه‌يه‌ك. هه‌چ كه‌سيك، هه‌چ
كه‌سيك مافى ئەوه‌ى نه‌بوو له‌سه‌رى بگريى. منيش،
هه‌ستم كرد ئاماده‌م بو هه‌موو ژيانه‌وه‌يه‌ك. وهك ئەوه‌ى
ئەم توورپه‌يه‌يه مه‌زنه منى له به‌دىي پاك كردبيته‌وه، به‌تالى
كردبم له هيووا و ئوميد، به‌رانبه‌ر به‌م شه‌وه پر له نيشانه
و ئەستيره، بو يه‌كه‌مجار خوّم بو بيباكييه ناسكه‌كه‌ى ئەم
جيهانه ده‌كرده‌وه. به پيشاندانى ئەم جيهانه كه به من
ده‌چى، سه‌ره‌نجام ئەمه‌نده براده‌رانه‌يه له‌گه‌لم، هه‌ستم كرد
به‌خته‌وه‌ر بوومه و ئيستاش به‌خته‌وه‌رم. بو ئەوه‌ى
هه‌موو شتيك باش بكه‌ويته‌وه، بو ئەوه‌ى هه‌ست به
ته‌نيايى نه‌كه‌م، ئەو خو‌زگه‌يه‌م بو ماوه‌ته‌وه له رۆژى
له‌داردانم بينه‌ريكى زور هه‌بيت و به هاوار و رقه‌وه
پيشوازيم لىبكه‌ن.

بێگانه کتیبیک نییه شیکردنهوه و روونکردنهوه بێت. مرۆفی "بێهووه" شیکردنهوهی ناوێت. ههروا کتیبیکیش نییه شتیک بسلهمنیت. بهرێز کامو تهنیا پێشیاژ دهکات و خۆی نیکهزان ناکات شتیک روون بکاتهوه. که بهینی پرهنسیپی گشتی روون ناکرێتهوه. رۆمانهکه پر له ته مومژه: چون لهم کهسایهتییه بگهین، که بۆ رۆژی دواى مردنی دایکی: دهچیته مهلهوانی، په یوه ندیه کی جهستهی دادهمهزرینیت و دهچیت له بهرانهر فیلمیکی گۆمیدی پیده که نیت، دواتر دهچیت عهره بیک ده کوژیت (به هۆی کاریگهری خۆر) و بۆ رۆژی له داردانیشی به دلنایاییهوه ده لیت: به ختهوهر بووه و ئیستاش به ختهوهره و هیوای نه وهش ده خوازیت نه وانهی دین بۆ سهیرکردنی له داردانى. که لیک زۆر بن و به هاوار و رۆکینهوه پێشوازی لێ بکهن

زان پۆل سارتر

Létranger

ALBERT CAMUS

Traduit de Français en Kurde
Par Dr. Mohsen Ahmad Omer

